

คู่มือการค้าและการลงทุน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

คู่มือ การค้าและการลงทุน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จัดทำโดย
กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์

หนังสือชื่อ : คู่มือ การค้าและการลงทุน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ชื่อผู้แต่ง : กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์
ปีที่แต่ง : ตุลาคม 2554
จำนวนที่พิมพ์ : 2,000 เล่ม
จำนวนหน้า : 104 หน้า
ISBN : 978-974-9915-87-5
พิมพ์ที่ : สำนักข่าวพาณิชย์ กรมส่งเสริมการส่งออก
22/77 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. (662) 511 5066 - 77 ต่อ 382, 384
โทรสาร (662) 513 6413

คู่มือ การค้าและการลงทุน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

โทร. (662) 507 7999 โทรสาร (662) 507 7722, (662) 547 5657 - 8

เว็บไซต์ : <http://www.depthai.go.th>

คำนำ

ข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของการดำเนินธุรกิจ กรมส่งเสริมการค้าส่งออกจึงได้มอบหมายให้สำนักพัฒนาการตลาดระหว่างประเทศ จัดทำหนังสือคู่มือการค้าและการลงทุนรายประเทศขึ้น เพื่อให้ นักธุรกิจ ผู้ส่งออก และนักลงทุนไทยรวมถึงผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสใช้ประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ อย่างเต็มที่

“คู่มือการค้าและการลงทุน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” ประกอบด้วยสาระน่ารู้เกี่ยวกับทิศทางการค้าและการลงทุนในประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตลอดจนเกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติในการติดต่อธุรกิจซึ่งรวบรวมจากสำนักส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ เพิ่มเติมด้วยข้อมูลจากแหล่งอื่นๆที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้ได้เนื้อหาที่ครบถ้วน สมบูรณ์ นำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ และ กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างรู้เท่าทัน ส่งเสริมให้นักธุรกิจไทย สามารถใช้ประโยชน์จากกฎระเบียบและข้อตกลงทางการค้าต่างๆ ได้อย่างคุ้มค่า ทั้งยังเป็นการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะการก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ในปี 2558

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสนับสนุนให้การ จัดทำหนังสือ “คู่มือการค้าและการลงทุนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สำนักพัฒนาการตลาดระหว่างประเทศ
กรมส่งเสริมการค้าส่งออก

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. ข้อมูลพื้นฐาน	1
1.1 ลักษณะภูมิประเทศ	1
1.2 สภาพภูมิอากาศ	2
1.3 เมืองหลวง/เมืองสำคัญ/เมืองท่า	2
1.4 การแบ่งเขตการปกครอง	7
1.5 ระบบการปกครอง	7
1.6 ประชากร/สังคม/วัฒนธรรม	8
1.7 ภาษาราชการ	11
1.8 สกุลเงิน	11
1.9 เวลา	11
1.10 วันหยุดนักขัตฤกษ์	11
1.11 เส้นทางคมนาคม	11
1.12 ระบบการเงิน การธนาคาร	21
1.13 อื่นๆ	23
- การเป็นสมาชิกขององค์กรระหว่างประเทศ	23
2. เศรษฐกิจการค้า	24
2.1 ภาวะเศรษฐกิจ	24
2.2 เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญ	25
2.3 นโยบายด้านเศรษฐกิจการค้า	26
2.4 การค้ากับประเทศไทย	29
- การค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว	30
2.5 กฎระเบียบการนำเข้าสินค้า	32
2.6 ระบบโลจิสติกส์ การขนส่ง	37
2.7 โอกาสทางการค้าและปัญหาอุปสรรค	42
2.8 สิทธิพิเศษทางการค้าที่ สปป.ลาว ได้รับ	46
2.9 ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับ สปป.ลาว	47
2.10 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะจากนักธุรกิจไทย	49

เรื่อง	หน้า
3. รายงานภาวะอุตสาหกรรม	51
4. การลงทุน	54
4.1 การลงทุนจากต่างประเทศใน สปป.ลาว	54
4.2 สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน	58
4.3 กฎระเบียบการลงทุน/นโยบายส่งเสริมการลงทุน	60
- เขตส่งเสริมการลงทุน	61
- เขตเศรษฐกิจพิเศษ	65
4.4 ต้นทุนการจัดตั้งธุรกิจ	71
4.5 ภาษี	72
4.6 การลงทุนของไทยใน สปป.ลาว	75
4.7 หลักเกณฑ์การจัดการรายได้ และนำเงินกลับประเทศ	76
4.8 อื่นๆ	77
- กฎหมายแรงงานและอัตราค่าแรงงาน	77
- กฎหมายที่ดิน	79
5. ข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นในการลงทุน	80
5.1 การจดทะเบียนการค้า	80
5.2 เงื่อนไขการชำระเงิน	86
6. คำถามที่ถามบ่อยเกี่ยวกับการค้าการลงทุน	87
7. หน่วยงานสำคัญและสถานที่ติดต่อ	90
บรรณานุกรม	94

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) (The Lao People's Democratic Republic or Lao PDR)

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ลักษณะภูมิประเทศ

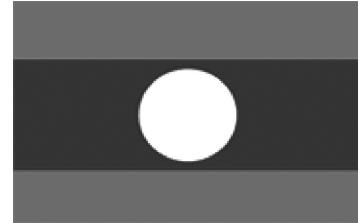
ประเทศลาว*เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งตั้งอยู่บนใจกลางของคาบสมุทรอินโดจีน ระหว่างละติจูดที่ 14 - 23 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 100 - 108 องศาตะวันออก มีพื้นที่โดยรวมประมาณ 236,800 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นพื้นดิน 230,800 ตารางกิโลเมตร พื้นน้ำ 6,000 ตารางกิโลเมตร โดยลาวเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล เนื่องด้วยตลอดแนวชายแดนของประเทศลาว ซึ่งมีความยาวรวม 5,083 กิโลเมตร ล้อมรอบด้วยชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน 5 ประเทศ ดังนี้

- ประเทศจีนทางด้านทิศเหนือ (423 กิโลเมตร)
- ประเทศไทยทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตก (1,810 กิโลเมตร)
- ประเทศกัมพูชาทางด้านทิศใต้ (541 กิโลเมตร)
- ประเทศเวียดนามทางด้านทิศตะวันออก (2,130 กิโลเมตร)
- ประเทศพม่าทางด้านทิศตะวันตก (236 กิโลเมตร)

ความยาวพื้นที่ประเทศลาว ตั้งแต่เหนือจรดใต้อยาวประมาณ 1,700 กิโลเมตร ส่วนที่กว้างที่สุดกว้าง 500 กิโลเมตร และที่แคบที่สุด 140 กิโลเมตร ภูมิประเทศของลาวอาจแบ่งได้เป็น 3 เขต คือ

1. **เขตภูเขาสูง** เป็นพื้นที่ที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 1,500 เมตรขึ้นไป พื้นที่นี้อยู่ในเขตภาคเหนือของประเทศ

2. **เขตที่ราบสูง** คือพื้นที่ซึ่งสูงกว่าระดับน้ำทะเลเฉลี่ย 1,000 เมตร ปรากฏตั้งแต่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ราบสูงเมืองพวนไปจนถึงชายแดนกัมพูชา เขตที่ราบสูงนี้มีที่ราบสูงขนาดใหญ่อยู่ 3 แห่ง ได้แก่ ที่ราบสูงเมืองพวน (แขวงเชียงขวาง), ที่ราบสูงนากาย (แขวงคำม่วน) และที่ราบสูงบริเวณ (ภาคใต้)

Country Profile

* ชื่ออย่างเป็นทางการ - สปป.ลาว

3. เขตที่ราบลุ่ม เป็นเขตที่ราบตามแนวฝั่งแม่น้ำโขงและแม่น้ำต่างๆ เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์มากที่สุดในเขตพื้นที่ทั้ง 3 เขต นับเป็นพื้นที่อยู่อาศัย น้ำที่สำคัญของประเทศ แนวที่ราบลุ่มเหล่านี้เริ่มปรากฏตั้งแต่บริเวณตอนใต้ของแม่น้ำโขง เรียกว่า ที่ราบลุ่มเวียงจันทน์ ผ่านที่ราบลุ่มสะหวันนะเขต ซึ่งอยู่ตอนใต้เข้บั้งไฟและเข้บั้งเหียงและที่ราบจำปาสัก ทางภาคใต้ของลาว ซึ่งปรากฏตามแนวแม่น้ำโขงเรื่อยไปจนจดชายแดนประเทศกัมพูชา

ทั้งนี้ เมื่อนำเอาพื้นที่ของเขตภูเขาสูงและเขตที่ราบสูงมารวมกันแล้ว จะมากถึง 3 ใน 4 ของพื้นที่ประเทศลาวทั้งหมด โดยจุดที่สูงที่สุดของประเทศลาวอยู่ที่ภูเบี้ย ในแขวงเชียงขวาง วัดความสูงได้ 2,817 เมตร

1.2 สภาพภูมิอากาศ

สปป.ลาว อยู่ในภูมิอากาศเขตร้อน มีลมมรสุมแต่ไม่มีลมพายุ สำหรับเขตภูเขาภาคเหนือและเขตเทือกเขา อากาศมีลักษณะกึ่งร้อนกึ่งหนาวอุณหภูมิสะสมเฉลี่ยประจำปีสูงถึง 15-30 องศาเซลเซียส และความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างกลางวันและกลางคืนมีประมาณ 10 องศาเซลเซียส จำนวนชั่วโมงที่มีแสงแดดต่อปีประมาณ 2,300 - 2,400 ชั่วโมง (ประมาณ 6.3 - 6.5 ชั่วโมงต่อวัน) ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศมีประมาณร้อยละ 70 - 85 ปริมาณน้ำฝนในฤดูฝน (ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงตุลาคม) มีร้อยละ 75 - 90 ส่วนในฤดูแล้ง (ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงเมษายน) ปริมาณน้ำฝนมีเพียงร้อยละ 10 - 25 และปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีของแต่ละเขตก็แตกต่างกันอย่างมาก เช่น เขตเทือกเขาบริเวณทางใต้ได้รับน้ำฝนเฉลี่ยปีละ 300 เซนติเมตร

อุณหภูมิเฉลี่ยที่นครหลวงเวียงจันทน์ 25 องศาเซลเซียส (ม.ค.) และ 36-37 องศาเซลเซียส (เม.ย.) ปริมาณฝนเฉลี่ย 171.5 เซนติเมตรต่อปี ขณะที่บริเวณแขวงเชียงขวาง แขวงหลวงพระบาง แขวงไซยะบูลี ได้รับเพียงแค่ 100 - 150 เซนติเมตร ส่วนแขวงสะหวันนะเขตในช่วงนี้ได้รับปริมาณน้ำฝน 150 - 200 เซนติเมตร เช่นเดียวกับแขวงพงสาลี แขวงหลวงน้ำทา และแขวงบ่อแก้ว

1.3 เมืองหลวง/เมืองสำคัญ/เมืองท่า

เมืองหลวง

นครหลวงเวียงจันทน์ เป็นนครหลวงของประเทศ และเป็นเขตการปกครองพิเศษ เรียกว่า นครหลวงเวียงจันทน์ ลักษณะการปกครองคล้ายกับกรุงเทพมหานคร อยู่ทางตอนกลางของประเทศลาว มีเมืองเอกคือ จันทะบูลี มีเขตติดต่อเป็นชายแดนกับประเทศไทย ระหว่างเวียงจันทน์กับหนองคาย ของประเทศไทยทางสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 1 แขวง

สภาพการจราจรภายในกรุงเวียงจันทน์

นครหลวงเวียงจันทน์เป็นแขวงที่เจริญที่สุดใน 17 แขวงของประเทศลาว เขตปกครองนี้ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2532 โดยแยกออกมาจากแขวงเวียงจันทน์เดิมชื่อ “กำแพงนครเวียงจันทน์” ก่อนจะเปลี่ยนชื่อเป็น “นครหลวงเวียงจันทน์” มีประชากรประมาณ 770,980 คน ซึ่งสมัยอาณาจักรล้านช้าง เวียงจันทน์มีชื่อว่า “จันทบุรีกรุงศรีสัตนาคนหุต” โดยพระไชยเชษฐาธิราชสถาปนาให้เป็นนครหลวงแห่งอาณาจักรล้านช้างในราว พ.ศ. 2107 โดยมีเมืองต่างๆ ดังนี้

จันทะบูลี (จันทบุรี), สีโคตตะบอง (ศรีโคตรตะบอง), ไชเสดถา (ไชยเชษฐา), สีสัตตะนาท (ศรีสัตนาท), หาดชายฟอง (หาดทรายฟอง), ไชทานี (ชัยธานี), ปากจ๋ม (ปากจ๋ม), ส้งทอง (สังข์ทอง) และนาชายทอง (นาชายทอง)

นอกจากนี้ นครหลวงเวียงจันทน์ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวดังนี้ เช่น หอพระแก้ว ประตูดุ๊ย และพระธาตุหลวง เป็นต้น

เมืองสำคัญและเมืองท่า

แขวงสะหวันนะเขต

เป็นแขวงใหญ่อันดับที่ 1 ของประเทศลาว มีประชากรมากที่สุดในประเทศ อยู่ตรงข้าม จ.มุกดาหาร ประชากร 910,615 คน เป็นหนึ่งในแขวงของประเทศลาวที่ตั้งอยู่ตอนกลางค่อนข้างได้ของประเทศ ทิศตะวันออกติดกับประเทศเวียดนาม ทิศตะวันตกติดกับประเทศไทย ทิศเหนือติดกับแขวงคำม่วน ทิศใต้ติดกับแขวงสาละวัน เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2549 ได้มีพิธีเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 สะหวันนะเขต-มุกดาหารอย่างเป็นทางการ ซึ่งสะพานนี้เป็นเส้นทางเชื่อมตะวันออก-ตะวันตก จากเวียดนามถึงพม่า ทำให้แขวงสะหวันนะเขตกลายเป็นเส้นทางการค้าที่สำคัญอีกแห่งของลาว รัฐบาลลาวได้ประกาศจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน ขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบพิเศษ

แขวงจำปาสัก

มีประชากรมากเป็นอันดับสาม มีพื้นที่ติดต่อกับ จ.อุบลราชธานี ประชากร 658,165 คน เป็นแขวงหนึ่งของประเทศลาว ตั้งอยู่ทางตอนใต้สุดของประเทศ ติดชายแดนประเทศไทยและกัมพูชา มีเมืองปากเซเป็นเมืองหลักของแขวงและเป็นเมืองใหญ่อันดับ 3 ของลาว (รองจากเวียงจันทน์และเมืองไกสอน พมวิหาน) ถือว่าเป็นศูนย์กลางการเมืองการปกครองและ

ประตูดุ๊ยเวียงจันทน์

สภาพบ้านเมืองในกรุงเวียงจันทน์ สามารถมองเห็นได้ไกลและรอบหัวเมือง ไม่มีตึกสูงระฟ้า เนื่องจากทางลาว มีคำสั่งห้ามสร้างตึกสูงเกิน 5 ชั้น

พระธาตุดอยฮ้าง
เป็นสถานโบราณศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่เคารพสักการะ
อยู่ในแขวงสะหวันนะเขต

มุมมองหนึ่งของเมืองปากเซ แขวงจำปาสัก

เศรษฐกิจ รวมไปถึงการท่องเที่ยวของลาวตอนใต้ เป็นบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีแม่น้ำโขงไหลผ่านกลาง และเกิดเกาะแก่งเป็นจำนวนมากจนได้ชื่อว่า “ดินแดนสี่พันดอน”

แขวงจำปาศักดิ์เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณเนื่องจากเป็นพื้นที่ภายใต้อิทธิพลของอาณาจักรขอมโบราณ และเป็นที่ตั้งของอาณาจักรจำปาสัก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักร

ล้านช้างในเวลาต่อมา แขวงจำปาศักดิ์จึงมีมรดกทางวัฒนธรรมหลงเหลืออยู่มากมาย ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศลาว โดยเฉพาะมรดกโลกปราสาทหินวัดพู นอกจากนี้ แขวงจำปาศักดิ์ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงเป็นจำนวนมาก เช่น น้ำตกคอนพะเพ็ง น้ำตกหลี่ผี น้ำตกผาส้วม น้ำตกตาดพาน เป็นต้น

พระธาตุลีโคดตะบอง แขวงคำม่วน

แขวงคำม่วน

มีประชากร 376,180 คน และมีป่าไม้และแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์ อยู่ตรงข้าม จ.นครพนม ประกอบด้วยหลายชนชาติ ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน มีชายแดนติดกับแขวงบอลิคำไซ แขวงสะหวันนะเขต ประเทศไทย และ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แขวงคำม่วน เป็นเขตที่มีความ อุดมสมบูรณ์ทางด้านธรรมชาติ และศิลปะ วัฒนธรรม ซึ่งเป็นมรดกสืบทอด มาแต่ดึกดำบรรพ์จนถึงปัจจุบัน เมื่อถึงวันเพ็ญเดือนสามของทุกๆ ปี ชาวเมืองนี้ได้ต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองที่พากันมาทำบุญมัสการพระธาตุ ลีโคดตะบองในแต่ละปี ด้วยไมตรีจิตมิตรภาพ ซึ่งสร้างความประทับใจและความ ดึงดูดใจให้แก่ผู้ที่มาเยี่ยมเยือนไม่ให้หลงลืมที่นี่ได้ ความจริงพระธาตุลีโคดตะบอง ก็ไม่ห่างไกลจากตัวเมืองท่าแขก ถ้าเดินทางลงทางใต้ตามเส้นทางไปเมือง หนองบกประมาณ 6 กิโลเมตร ก็จะถึงพระธาตุลีโคดตะบอง พระธาตุนี้

เป็นปูชนียสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งอยู่
สปป.ลาว สร้างขึ้นในสมัยสีโคตตะบอง
มีอำนาจ สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสาวรีย์
พระยาสีโคตตะบองกษัตริย์นครสีโคต
ตะบุง เนื่องจากที่แห่งนี้เคยเป็นที่
ประดิษฐานพระสารีริกธาตุของพระ
พุทธเจ้า ทั้ง 4 คือ พระกะกุสันโธ
พระโกนาคะมะโน พระกัถสะโอบ และ
พระโคตตะโม พระธาตุสีโคตตะบอง
นี้ สร้างขึ้นโดยพระสุมินทราชา หรือ
สุมิตตะธรรมวงศ์สาอะทิตราช แห่ง
ราชอาณาจักรสีโคตตะบอง (ประมาณ
ศตวรรษที่ 6) ในสมัยนี้มาพระเถระ

ผู้ทรงคุณวุฒิที่เดินทางมาเผยแพร่
พระพุทธศาสนาในอาณาจักรสีโคตตะบอง โดยคำแนะนำของพระเถระทั้งหลาย
เจ้าสุมินทราชาจึงได้ลงมือก่อสร้างพระธาตุสีโคตตะบองขึ้นเพื่อเฉลิม
พระเกียรติแก่พระยาสีโคตตะบอง และได้เอาสารีริกธาตุบรรจุไว้ ดินแดนแห่งนี้
นอกจากจะอุดมมั่งมีทางด้านศิลปวัฒนธรรมแล้ว ยังอุดมสมบูรณ์ด้วยธรรมชาติ
ที่สวยงาม และมีหลายๆ แห่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของชาวลาว
และชาวต่างชาติ เช่น ท่าฝร้ง, ถ้ำเซียงเลียบ, ถ้ำพระบ้านถ้ำ, ถ้ำนางแอ่น ฯลฯ

แขวงหลวงพระบาง

เป็นเมืองหลวงเก่า เป็นเมืองมรดกโลกและเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มี
ชื่อเสียง เป็นแขวงหนึ่งของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวอยู่ทางภาค
เหนือของประเทศ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขงและแม่น้ำคานซึ่งไหลมาบรรจบกัน และ
มีเมืองเอกซึ่งเป็นเมืองที่องค์การยูเนสโกได้ยกย่องให้เป็นมรดกโลกด้วย

แขวงหลวงพระบางมีประชากร 452,900 คน ทางทิศเหนือติดกับ
แขวงพงสาลี แขวงอุดมไซและแขวงหลวงน้ำทา ทิศตะวันออกติดกับแขวง
หัวพันและเวียดนาม ทิศตะวันตกติดกับแขวงไชยะบุรี และทิศใต้ติดกับแขวง
เซียงขวางและแขวงเวียงจันทน์ มีพื้นที่ทั้งหมด 16,875 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวงพระบางได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลกในปี 2541 จาก
องค์การยูเนสโก ซึ่งทำให้แขวงหลวงพระบางเป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วโลก
เกี่ยวกับการอนุรักษ์โบราณสถานและประเพณีวัฒนธรรม เช่น วัดเก่าแก่ที่สำคัญ
พระราชวังของเจ้ามหาชีวิต และสิ่งปลูกสร้างที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อื่นๆ
รวมทั้งธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่งดงามควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้คงไว้

ประเพณีการตักบาตรตอนเช้าของชาวเมือง

1.4 การแบ่งเขตการปกครอง

การแบ่งเขตปกครอง : แบ่งเป็น 16 แขวง และ 1 เขตปกครองพิเศษ (นครหลวงเวียงจันทน์) แขวงต่างๆ ประกอบด้วย เซกอง อັตตะปือ สาละวัน จำปาสักสะหวันนะเขต คำม่วน บอลิคำไซ เวียงจันทน์ ไชยะบูลี หลวงพระบาง เชียงขวาง หัวพัน พงสาลี อุดมไซ หลวงน้ำทา และบ่อแก้ว

1.5 ระบบการปกครอง

การปกครอง

การเมืองของ สปป.ลาวมีเสถียรภาพ เนื่องจากปกครองด้วยระบบสังคมนิยม สปป.ลาวเริ่มปกครองในระบอบสังคมนิยม เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2518 มีพรรคปฏิวัติประชาชนลาว (The Lao People's Revolutionary Party : LPRP) เป็นพรรคการเมืองที่บริหารประเทศเพียงพรรคเดียวมาโดยตลอด และคาดว่าจะยังคงรักษาอำนาจทางการเมืองใน สปป.ลาวได้ต่อไป

เดือนมีนาคมปี 2554 สปป.ลาว มีการประชุมใหญ่สมัชชาครั้งที่ 9 ของพรรคฯ และมีการคัดเลือกคณะผู้บริหารพรรคและเปลี่ยนแปลงตำแหน่งทางการเมืองชุดใหม่ (คณะกรรมการการเมืองและคณะกรรมการศูนย์กลางพรรค) ซึ่งกำหนดจัดขึ้นทุก 5 ปี ตามรอบการประชุมใหญ่สมัชชาพรรคประชาชนปฏิวัติลาว

- สถาบันการเมืองที่สำคัญ : พรรคประชาชนปฏิวัติลาว
: สภารัฐมนตรี (พรรคฯ แต่งตั้งคณะรัฐมนตรี)
: สภาแห่งชาติ (ประชาชนเลือกสมาชิกสภาแห่งชาติจากผู้ที่พรรคฯ เสนอ)
รัฐธรรมนูญและกฎหมาย : สปป.ลาวได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรก เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2534

บุคคลสำคัญ

ประธานพรรคและประธานประเทศ : ๑พณฯ พลโทจุมมะลี ไชยะสอน
รองประธานประเทศ : ๑พณฯ พันเอก บุนยัง วอลละจิต
นายกรัฐมนตรี : ท่านทองสิง ทำมะวง
ประธานสภาแห่งชาติ : ๑พณฯ ปานี ยาทอตู
รองนายกรัฐมนตรี : ๑พณฯ พล.ต. อาซาง ลาวลี
๑พณฯ ทองลุน สีสุลิต
๑พณฯ พล.ท. ดวงใจ พิจิต
๑พณฯ สมสะหวาด เล่งสะหวัด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

: ๑พณฯ ทองลุน สีสุลิต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า

: ๑พณฯ ดร. นาม วิยะเกต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแผนการและการลงทุน

: ๑พณฯ สมดี ดวงดี

เอกอัครราชทูตไทยประจำ สปป.ลาว

: นายวิฑูรย์ ศรีวิหค

เอกอัครราชทูตลาวประจำประเทศไทย

: นายอ้วน พมมะจัก

ทูตพาณิชย์ไทย

: นางสาวศรีวัฒนา หนูนภักดี

ทูตพาณิชย์ลาว

: นางขันราสี แก้วบุนพัน

วันชาติ

: 2 ธันวาคม

1.6 ประชากร/สังคม/วัฒนธรรม

ประชากร

มีประชากรประมาณ 6.8 ล้านคน (2553) รวมประมาณ 49 ชนเผ่าประกอบด้วย

- ลาวลุ่ม (กลุ่มคนเชื้อชาติลาว ใช้ภาษาลาวเป็นภาษาหลัก)

ร้อยละ 68

- ลาวเทิง (เช่น ชนเผ่าขมุ) ร้อยละ 22

- ลาวสูง (เช่น ชนเผ่าม้ง) ร้อยละ 9

โครงสร้างประชากร : อายุ 0-14 ปี จำนวน 2.6 ล้านคน

: อายุ 15-64 ปี จำนวน 4.0 ล้านคน

: อายุ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 0.2 ล้านคน

อัตราการรู้หนังสือ : ร้อยละ 73.0

สภาแห่งชาติลาว

ศาสนา : นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 75 นับถือผี ร้อยละ 16-17
ศาสนาคริสต์ ประมาณ 100,00 คน
และอิสลาม ประมาณ 300 คน

กำลังแรงงาน : 3.7 ล้านคน (2552)
(อยู่ในภาคเกษตร 76.5% อุตสาหกรรม 7.5%
ภาคบริการ 16%)

สังคม/วัฒนธรรม

ชาวลาวส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท ซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ (ร้อยละ 60 ของชาวลาวทั้งหมด) ควบคู่ไปกับลัทธินับถือผีบรรพบุรุษของชนชาติส่วนน้อยในแถบภูเขาสูง ส่วนชาวลาวที่นับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลามมีจำนวนที่ค่อนข้างน้อยมาก โดยศาสนาคริสต์ส่วนมากจะมีผู้นับถือเป็นกลุ่มชาวเวียดนามอพยพและชาวลาวเชื้อสายเวียดนาม ส่วนศาสนาอิสลามพบว่ามีการนับถือในหมู่ชนชาติส่วนน้อย โดยเป็นกลุ่มจีนฮ่อที่อาศัยตามชายแดนด้านติดกับประเทศพม่า และมีชุมชนมุสลิมที่มีเชื้อสายเอเชียใต้ และจาม ในเวียงจันทน์

วัฒนธรรม

มีความคล้ายคลึงกับคนภาคอีสานของไทยเป็นอย่างมาก ยังมีคำกล่าวที่ว่า “มีลาวอยู่แห่งใด มีมัดหมี่แลลายจกอยู่ที่นั่น” ในด้านดนตรีลาวมีแคนเป็นเครื่องดนตรีประจำชาติ มีหมอซั๊บ หมอลำ ลาวมีประเพณีทาง

พระธาตุหลวงเวียงจันทน์
สัญลักษณ์ของชาติลาว

พระพุทธศาสนาและอื่นๆ เช่น วันมาฆบูชา วันสงกรานต์ วันออกพรรษา บุญเข้าประดับดิน บุญเข้าฉลาก บุญสว่างเอือ (แข่งเรือ) บุญธาตุหลวงเวียงจันทน์ ในเดือน 12 เป็นต้น

พุทธศาสนาแบบเถรวาท นับเป็นแบบแผนหลักของวัฒนธรรมลาว ซึ่งปรากฏให้เห็นทั่วประเทศ ทั้งในด้านภาษา และศิลปะวรรณคดี ศิลปะการแสดง ฯลฯ สำหรับดนตรีลาวนั้นมีแคน ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีประจำชาติ วงดนตรีของลาวก็คือ วงหมอลำ มีหมอลำ และหมอแคน ท่วงทำนองของการขับลำจะแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น ทางภาคเหนือเรียกว่า ขับ ภาคใต้จากบอลิคำไซลงไปเรียกว่า ลำ เช่น ขับมิมเวียงจันทน์ ขับพวนเชียงขวาง ลำสาละวันของแขวงสาละวัน ลำภูไท ลำตั้งหวาย ลำคอนสะหวัน ลำบ้านซอกของแขวงสะหวันนะเขต ขับโสม ลำสีพันดอนของแขวงจำปาสัก ลำมะหาไซของแขวงคำม่วน ขับทุ่มของแขวงหลวงพระบาง ขับลื้อของชาวลื้อ เป็นต้น

พระภิกษุและสามเณร ในนิกายเถรวาท

การแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของลาวคือ ผู้หญิงจะนุ่งผ้าซิ่น (ผ้าถุง) อาหารของคนลาวจะทานข้าวเหนียวเป็นหลัก อาหารที่เป็นเอกลักษณ์คือ แจ่ว ส้มตำ ไก่ย่าง เป็นต้น อารยธรรมเก่าแก่ของลาวนั้นมีปรากฏจากหลักฐานด้านโบราณคดียุคหินที่ทุ่งไหหินในแขวงเชียงขวาง

1.7 ภาษาราชการ

ภาษา : ภาษาราชการคือ ภาษาลาว

: ภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ ได้แก่ ภาษาไทย อังกฤษ และฝรั่งเศส

: ภาษาท้องถิ่นอื่นๆ ได้แก่ ภาษาไท ภาษาม้ง

1.8 สกุลเงิน

สปป.ลาวมีสกุลเงิน “กีบ” อัตราแลกเปลี่ยน 1 บาท ต่อ 260 กีบ หรือ 8,100 กีบต่อเหรียญสหรัฐอเมริกา

1.9 เวลา

เวลา : เท่ากับประเทศไทย

1.10 วันหยุดนักขัตฤกษ์

วันหยุดราชการ

- 1 มกราคม วันปีใหม่สากล
- 20 มกราคม วันสร้าง-ตั้งกองทัพประชาชนลาว
- 22 มกราคม วันสร้าง-ตั้งพรรคประชาชนปฏิวัติลาว
- 8 มีนาคม วันแม่หญิง (วันสตรีสากล)
- 14-16 เมษายน วันขึ้นปีใหม่ (วันสงกรานต์)
- 1 พฤษภาคม วันกรรมกร (วันแรงงานสากล)
- 1 มิถุนายน วันเด็ก
- 15 สิงหาคม วันรัฐธรรมนูญ
- 7 ตุลาคม วันครูแห่งชาติ
- 12 ตุลาคม วันประกาศเอกราช
- 2 ธันวาคม วันชาติ (วันแต่งตั้ง สปป.ลาว)

วัน-เวลาทำงาน

- ราชการ : จันทร์-ศุกร์ 8.00-12.00 น. และ 13.00-16.00 น.
- ธุรกิจ : จันทร์-ศุกร์ 8.00-12.00 น. และ 13.00-17.00 น.
- ธนาคาร : จันทร์-ศุกร์ 8.30-15.30 น.

1.11 เส้นทางคมนาคม

1. การคมนาคมทางบก

ถนนใน สปป.ลาว มีระยะทางยาวรวม 21,716 กม. แบ่งเป็นถนน

ทุ่งไหหิน สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของแขวงเชียงขวาง

ลาดยาง 9,664 กม. และถนนที่ไม่ได้ลาดยาง 12,052 กม. เส้นทางคมนาคมทางบกที่สำคัญ ได้แก่

เส้นทางหมายเลข 1 เริ่มจากชายแดนจีน-สปป.ลาว เป็นถนนระดับมาตรฐานสากลมีขนาดความกว้าง 8 เมตร และลาดยางตลอดสายผ่านแขวงพงสาตี หลวงน้ำทา อุดมไซ หลวงพระบาง และเชื่อมต่อเส้นทางหมายเลข 6 ที่แขวงหัวพัน

เส้นทางหมายเลข 2 เป็นเส้นทางเชื่อมโยง สปป.ลาว-เวียดนาม เป็นทางหลวงแดงต่อจากเส้นทางหมายเลข 3 ที่แขวงหลวงน้ำทา ผ่าน

แผนที่แสดงเส้นทางคมนาคมทางบกที่สำคัญใน สปป.ลาว

แขวงพงสาลี จากนั้นเชื่อมกับเส้นทางหมายเลข 6 ของเวียดนาม ที่เมืองเดียนเบียนฟู ซึ่งเป็นเส้นทางที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของเวียดนามมุ่งสู่ฮานอยได้

เส้นทางหมายเลข 3 (R3A) เป็นเส้นทางเชื่อมโยงประเทศไทย สปป.ลาว และจีน เป็นทางหลวงแขวง เชื่อมต่อจากทิศใต้มณฑลยูนนานของจีน ผ่านหลวงน้ำทา และแขวงบ่อแก้ว จนถึงด่านห้วยทรายเขตติดต่อกับประเทศไทยด้าน อ.เชียงของ

ปัจจุบันมีการสร้างเส้นทางเชื่อมประเทศไทย จีน และ สปป.ลาว โดยเริ่มจาก เชียงราย-อ.เชียงของ ประเทศไทย ระยะทางประมาณ 113 กม. และข้ามแม่น้ำโขงไปยังแขวงบ่อแก้วของ สปป.ลาว ไปยังเวียงคุก หลวงน้ำทา และเชื่อมต่อชายแดนจีนที่บ่อเต็น ระยะทางในลาว ประมาณ 250 กม. จากนั้นจะไปยังเมืองเชียงรุ่งและไปสิ้นสุดที่คุนหมิง 837 กม. รวมระยะทางจากเชียงราย-คุนหมิง ประมาณ 1,200 กม.

จุดผ่านแดนบ่อเต็น สปป.ลาว (บ่อหาร, จีน)

ด่านสากลบ่อเต็น รถบรรทุกสินค้าจากชายแดน สปป.ลาว - สป. จีน

ลักษณะการร่วมมือและการให้ความช่วยเหลือ

- ถนนฝั่งไทย เส้นทางคอนข้างสมบูรณ์แล้ว ดำเนินการโดยกรมทางหลวง

- ถนนฝั่งลาว งานสำรวจออกแบบและก่อสร้างเฉพาะในส่วนที่ไทยให้ลาวกู้ จะดำเนินการโดยบริษัทที่ปรึกษาและบริษัทก่อสร้างของไทย โดยที่ฝ่ายลาวเป็นผู้รับผิดชอบในการคัดเลือกที่ปรึกษาและประกวดราคา

เส้นทางหมายเลข 4 เริ่มตั้งแต่เมืองแก่นท้าว แขวงไชยะบูลี ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับ อ.ท่าลี่ จ.เลย โดยมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมทั้งสองฝั่ง ถนนหมายเลข 4 ตัดผ่านแขวงไชยะบูลี ไปบรรจบเส้นทางหมายเลข 13 ที่เมืองเชียงเงิน แขวงหลวงพระบาง เส้นทางนี้ต้องข้ามแม่น้ำโขง ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีสะพาน แต่ สปป.ลาว ได้รับเงินกู้จากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าของเกาหลีใต้ จำนวน 18.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แล้ว เพื่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง เชื่อมแขวงหลวงพระบางกับแขวงไชยะบูลี (ปากคอน-ท่าเตือ) ความยาว 620 เมตร กว้าง 10.5 เมตร และปรับปรุงถนนจากสะพานไปเมืองเชียงเงิน แขวงหลวงพระบาง ระยะทาง 58 กม. เป็นถนนลาดยาง เส้นทางนี้จะอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่งระหว่างจ.เลย กับแขวงไชยะบูลี และแขวงหลวงพระบาง

เส้นทางหมายเลข 6 เชื่อมจากเส้นทางหมายเลข 7 ที่บ้านบานเมืองคำ แขวงเชียงขวางไปยังเมืองข่าเหนือ แขวงหัวพัน และผ่านเมืองเวียงไชยเมืองสบเบา สูด่านชายแดนน้ำเสย - นาแมว ลาว - เวียดนาม

เส้นทางหมายเลข 7 เชื่อมต่อเส้นทางหมายเลข 13 ที่แยกศาลาภูคูน เมืองภูคูน แขวงหลวงพระบาง ผ่านแขวงเชียงขวาง ไปยังเมืองวินท์ แขวงเหงะอาน ประเทศเวียดนาม มีความยาวทั้งสิ้น 270 กม. ลาดยางเสร็จแล้ว

เส้นทางหมายเลข 8

รถบรรทุกสินค้าจอดรอผ่านชายแดน สปป.ลาว-เวียดนาม

จุดผ่านแดนถาวรน้ำพาว สปป.ลาว

จุดผ่านแดนถาวรกว่าตเร เวียดนาม

เส้นทางหมายเลข 8 แยกจากเส้นทางหมายเลข 13 ทางตอนกลางของประเทศ เชื่อมต่อจากไทยเข้าสู่ สปป.ลาว ที่บ้านเวียง เมืองปากกะดิง แขวงบอลิคำไซ ผ่านหลักขาว ไปทางตะวันออกของ สปป.ลาว สู่วียดนาม และเชื่อมกับเส้นทางหมายเลข 1 ของเวียดนามที่มุ่งสู่เมืองวินห์และฮาติ่น

เส้นทางหมายเลข 9 เป็นเส้นทางหลักที่ทำให้ สปป.ลาว มีทางออกสู่ทะเลอีกทางหนึ่ง และเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) ซึ่งเป็นเส้นทางที่เริ่มต้น จากเมืองมะละแหม่งของพม่าเข้าสู่ประเทศไทยที่ อ.แม่สอด จ.ตาก ผ่านพิษณุโลก ขอนแก่น ไปยังมุกดาหาร เป็นระยะทาง 777 กม. ข้ามสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 ไปยังเมืองโกสอน พมมะวิหาน (เมืองคันทะบุลี) แขวงสะหวันนะเขตไปจนถึงเมืองกวางจิ และดานังในเวียดนาม มีระยะทางรวมกัน 1,450 กม. เส้นทางหมายเลข 9 ในส่วนของ สปป.ลาว เริ่มจากแขวงสะหวันนะเขตไปทางทิศตะวันออกจรดชายแดนเวียดนาม ที่บ้านแดนสะหวัน เมืองเซโปน ของสปป.ลาว รวมระยะทาง 240 กม. เป็นถนนลาดยางโดยตลอดมี 2 ช่องจราจร สามารถใช้งานได้ตลอดทั้งปี ส่วนใหญ่เป็นทางราบ ใช้เวลาประมาณ 3-3.5 ชั่วโมง เชื่อมต่อกับเมืองลาวบ่าว จังหวัดกวางจิของประเทศเวียดนามต่อไปยังเมืองดองฮา และเชื่อมผ่านเมืองเว้ และต่อไปจนถึงท่าเรือดานังของเวียดนาม รวมระยะทางในเวียดนาม 265 กม. เป็นเส้นทางเศรษฐกิจสำคัญในปัจจุบันและอนาคตในด้านการท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าจากไทย-สปป.ลาว-เวียดนาม

เส้นทางหมายเลข 10 จากเมืองปากเซ แขวงจำปาสัก เชื่อมต่อกับสะพานข้ามแม่น้ำโขงมายังด่านพรมแดนไทย - ลาว ที่ด่านวังเต่า - ช่องเม็ก อําเภอสิรินคร จังหวัดอุบลราชธานี

เส้นทางหมายเลข 12 เป็นเส้นทางที่แยกจากเส้นทางหมายเลข 13 ที่เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน ซึ่งตรงข้ามกับ จ.นครพนม มีระยะทาง 146 กม.

(ท่าแขก-ชายแดน สปป.ลาว-เวียดนาม) เข้าเวียดนามที่บ้านนาโพ แขวงคำม่วน บริเวณด่านนาโพจำโหละ (Na Pao-Cha Lo) และต่อไปยังเมืองกวางบินท์ ออกสู่ทะเลไปประเทศจีนและญี่ปุ่นได้ รวมระยะทางไปถึงท่าเรือหุ่งอ่าง เมือง ฮาติन्हประมาณ 190 กม. สภาพเส้นทางเป็นทางลาดยางเรียบ 2 ช่องทางจราจร เส้นทางนี้จะรองรับสะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ 3 (นครพนม-คำม่วน) ซึ่งในอนาคตจะเป็นเส้นทางขนส่งผลไม้และสินค้าเกษตร เช่น ยางพารา ฯลฯ จากไทย-สปป.ลาว-เวียดนาม มุ่งสู่จีนด้วยระยะทางไม่เกิน 1,000 กม. (จาก จ.นครพนมถึงชายแดนเวียดนาม-จีน)

เส้นทางหมายเลข 12

เส้นทางหมายเลข 13 เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญที่สุดของ สปป.ลาว เชื่อมโยงภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ของ สปป.ลาวมีความยาว ประมาณ 1,363 กม. เปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของประเทศ เริ่มจากภาคเหนือที่บ้านนาเตย แขวงหลวงน้ำทา ผ่านแขวงอุดมไซ แขวงหลวงพระบาง แขวงเวียงจันทน์ นครเวียงจันทน์ แล้วเลียบขนานไปกับแม่น้ำโขงทอดยาว ลงมาภาคกลางผ่านแขวงบอลิคำไซ แขวงคำม่วน แขวงสะหวันนะเขต ลงมาถึงภาคใต้ผ่านแขวงสาละวันมาสิ้นสุดที่แขวงจำปาสัก จนถึงชายแดนกัมพูชา และผ่านเข้าถึงท่าเรือโฮจิมินห์ของเวียดนาม เส้นทางหมายเลข 13 นี้ จะเชื่อมกับเส้นทางสำคัญๆ อื่นๆ ที่เชื่อมภูมิภาคตะวันออกกับตะวันตกของ สปป.ลาว เข้าด้วยกัน ตามเส้นทางหมายเลข 7, 8 และ 9 ทำให้ สปป.ลาว มีเส้นทางที่เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชาและเวียดนาม

เส้นทางหมายเลข 18 แยกจากเส้นทางหมายเลข 13 ที่แขวงจำปาสัก ตัดผ่านแขวงอัตตะปือไปออกชายแดนเวียดนาม ที่ด่านพุกเกือ

2. การคมนาคมทางน้ำ

เนื่องจาก สปป.ลาว เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเล การคมนาคมทางน้ำที่ใช้ คือ การสัญจรตามแม่น้ำโขงระหว่างไทย-สปป.ลาว ได้แก่

1. ท่าข้าม อ.เมืองหนองคาย ตรงข้ามเมืองท่าเดื่อของนครหลวงเวียงจันทน์

2. ท่าข้าม จ.บึงกาฬ ตรงข้ามเมืองปากซัน แขวงบอลิคำไซ

3. ท่าข้าม อ.เมืองนครพนม ตรงข้ามเมืองท่าแขก แขวงคำม่วน

4. ท่าข้าม อ.เมืองมุกดาหาร ตรงข้ามแขวงสะหวันนะเขต

5. ท่าข้าม อ.เชียงคาน จ.เลย ตรงข้ามเมืองसानะคาม แขวงเวียงจันทน์

6. ท่าข้าม อ.เชียงแสน จ.เชียงราย ตรงข้ามบ้านห้วยทราย แขวง

บ่อแก้ว

แม่น้ำสายสำคัญที่อำนวยความสะดวกในการขนส่งทางน้ำมีดังนี้

แม่น้ำโขง

สปป.ลาวมีแม่น้ำโขงผ่านตลอดประเทศ ความยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ รวมระยะทางทั้งสิ้น 1,835 กม. มีการเดินเรือระหว่างประเทศจีน ไทย ลาว แต่มีข้อจำกัดทางกายภาพ เช่น เกาะแก่ง ระดับน้ำทำให้เส้นทางขนส่งทางเรือทำได้เพียง 875 กม. สามารถเดินเรือได้สะดวกเฉพาะฤดูน้ำหลาก ในช่วง พ.ค.-ธ.ค. ระดับน้ำในแม่น้ำโขงจะลึกระหว่าง 2-7 เมตร (บางช่วงที่มีน้ำหลากจะมีความลึกเกิน 7 เมตรขึ้นไป) สามารถใช้เรือขนาดใหญ่ขนส่งสินค้าได้ถึงลำละ 120-150 ตัน ในช่วง ม.ค.-เม.ย. ปริมาณน้ำจะน้อย ระดับน้ำลึกระหว่าง 1.5-20 เมตร ต้องใช้เรือขนาดเล็กที่ขนส่งสินค้าได้เพียงลำละ 40-60 ตัน ในบางปีไม่สามารถขนส่งสินค้าทางเรือได้

‘ ในช่วง ม.ค.-เม.ย. ปริมาณน้ำจะน้อย ระดับน้ำลึกระหว่าง 1.5-20 เมตร ต้องใช้เรือขนาดเล็กที่ขนส่งสินค้าได้เพียงลำละ 40-60 ตัน ในบางปีไม่สามารถขนส่งสินค้าทางเรือได้ ’

การคมนาคมใน สปป.ลาว ที่ต้องใช้เส้นทางน้ำก็ต้องใช้แพขนานยนต์บรรทุกถยนต์

แม่น้ำในประเทศ

แม่น้ำสายสำคัญในประเทศ มี 8 สาย

ชื่อแม่น้ำ	เส้นทางจาก-ถึง	ความยาว (กม.)
แม่น้ำอู	พงสาตี-หลวงพระบาง	448
แม่น้ำงึม	เชียงขวาง-เวียงจันทน์	354
แม่น้ำเซบั้งเหียง	ภายในสะหวันนะเขต	338
แม่น้ำเซบั้งไฟ	สะหวันนะเขต-คำม่วน	239
แม่น้ำทา	หลวงน้ำทา-บ่อแก้ว	325
แม่น้ำเซกอง	สาละวัน-เซกอง-อัตตะปือ	320
แม่น้ำกะดิง	ภายในบอลิคำไซ	103
แม่น้ำคาน	หัวพัน-หลวงพระบาง	90

สนามบินนานาชาติวัดไต

นครหลวงเวียงจันทน์ สปบ.ลาว

3. การคมนาคมทางอากาศ

สนามบินวัดไต เป็นสนามบินนานาชาติในเวียงจันทน์ อยู่ห่างจากใจกลางเมืองเวียงจันทน์ ประมาณ 5 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 15 นาที โรงแรมส่วนใหญ่จะมีบริการรับส่งระหว่างสนามบินกับโรงแรม หรืออาจจะใช้บริการรถรับจ้างในราคาประมาณ 5 เหรียญสหรัฐ

สนามบินในประเทศมีตามเมืองหลักๆ อาทิ เวียงจันทน์ หลวงพระบาง สะหวันนะเขต ปากเซ ห้วยทราย หลวงน้ำทา อุดมไซ พงสาตี เชียงขวาง ไชยะบุรี การบินภายในประเทศมีความสะดวกและราคาถูก เที่ยวบินภายในประเทศส่วนใหญ่จะผ่านเวียงจันทน์ มีเที่ยวบินระหว่างเวียงจันทน์-หลวงพระบาง วันละไม่ต่ำกว่า 3 เที่ยวบิน ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

สายการบินของ สปป.ลาว คือ Lao Airline มีเที่ยวบินประจำ ไปยังเมืองสำคัญของประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ฮานอย โฮจิมินห์ซิตี้ พนมเปญ कुนหมิง

สายการบินต่างประเทศ ที่มีเที่ยวบินไปเวียงจันทน์ เช่น การบินไทย Silk Air, Air Vietnam, China Airline, Air Asia เป็นต้น ส่วนบางกอกแอร์เวย์ มีเที่ยวบินไปลงที่หลวงพระบาง และปากเซ แขวงจำปาสัก

4. การคมนาคมทางรถไฟ

สถานีรถไฟของ สปป.ลาว

ทางรถไฟของ สปป.ลาว

ปัจจุบัน สปป.ลาว มีทางรถไฟยาว 3.5 กม. เชื่อมต่อกับประเทศไทยที่สะพานมิตรภาพไทย - ลาว 1 นครหลวงเวียงจันทน์ - จังหวัดหนองคาย (สร้างด้วยเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย ทั้งในรูปเงินให้เปล่าและเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำระยะยาว) เปิดใช้งานในเดือนพฤษภาคม 2551 และมีแผนจะสร้างทางรถไฟความเร็วสูงลาว - จีน จากชายแดนจีน (บ่อหาร - บ่อเต็น) มายัง นครหลวงเวียงจันทน์ รวมระยะทาง 421 กม. ด้วยมูลค่าการลงทุน 7,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเป็นเส้นทางรถไฟสายอาเซียน จากสิงคโปร์ไปยังเมืองคุนหมิงของจีน รวมทั้งการสร้างเส้นทางรถไฟระหว่าง สปป.ลาว ไปยังประเทศเพื่อนบ้านคือ เวียดนาม (เวียงจันทน์ - เวียดนาม) นอกจากนี้ สปป.ลาว ยังมีโครงการสำรวจเส้นทางรถไฟดังนี้

1. ท่าบ่อแก้ว-เวียงจันทน์ บริษัท ซีสตรา (Systra) ซึ่งเป็นบริษัทรถไฟจากฝรั่งเศส ได้เริ่มสำรวจศึกษาทางรถไฟความยาว 9.5 กม. ระหว่างบ้านโคกโพธิ์ ท่าบ่อแก้ว เมืองหาดทรายฟอง ไปยังเวียงจันทน์ ในเขตบ้านคำสะหวาด เพื่อก่อสร้างทางรถไฟตามความตกลงที่รัฐบาลฝรั่งเศสในสมัยของประธานาธิบดี จัก ซีริก (2548) ได้ทำความตกลงไว้กับรัฐบาลลาว

2. เวียงจันทน์-เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน ระยะทาง 300 กม.

ซึ่งมีการสำรวจในเบื้องต้นแล้วและรัฐบาลสปป.ลาวกำลังหาผู้ทางเกี่ยวกับการลงทุน เพื่อสร้างทางรถไฟเชื่อมไทย เวียดนาม และจีน

3. เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน-ชายแดนเวียดนาม รัฐบาลเวียดนาม ให้ความช่วยเหลือในการสำรวจเส้นทาง ในโครงการ 18 เดือน ระยะทาง 100 กม.

ทางรถไฟความเร็วสูงลาว-จีน(Laos-China High Speed Railway)

การสร้างทางรถไฟความเร็วสูงจากประเทศจีนมายัง สปป. ลาว เพื่อเป็นการสร้างเขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน เมื่อเดือน เมษายน 2553 ผ่านมารัฐบาลสองประเทศได้ร่วมทำเซ็นสัญญา MOU บทบันทึกความเข้าใจการร่วมมือในโครงการสร้างทางรถไฟเชื่อมต่อ จากชายแดนจีน - สปป.ลาว ณ จุดบ่อหาน - บ่อเต็น - นครหลวงเวียงจันทน์ มีความยาวประมาณ 421 กิโลเมตร เส้นทางรถไฟสายนี้จะเป็นเส้นทางเชื่อมกับบรรดาประเทศ อาเซียน เพื่อผลักดันการร่วมมือทางเศรษฐกิจลาว - จีน ให้เกิดดอกออกผลในอนาคตอย่างมาก โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยน สินค้าในหมวดสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และอื่นๆ

เส้นทางรถไฟสายนี้สร้างขึ้นเพื่อรองรับทั้งขนส่งโดยสารและสินค้า วิ่งด้วยกระแสไฟฟ้าโดยได้กำหนดความเร็ว 200 กิโลเมตร ต่อชั่วโมงในกรณีขนส่งโดยสาร และ 120 กิโลเมตรต่อชั่วโมง สำหรับขนส่งสินค้า เส้นทางรถไฟจีน - อาเซียนมีความยาวทั้งหมด 3,640 กิโลเมตร จะมีผลประโยชน์อย่างมากต่ออาเซียน แต่ในเบื้องต้นจะสร้าง 421 กิโลเมตร

เส้นทางรถไฟความเร็วสูง สปป.ลาว - จีน ในอนาคต

ที่มา : หนังสือพิมพ์รายวัน ประชาชนเศรษฐกิจ-สังคม ฉบับลงวันที่ 14 ม.ค. 2554
<http://www.youtube.com/watch?v=613ulsDNJe4>

จากชายแดนจีน - สปป.ลาว ถึงนครหลวงเวียงจันทน์ก่อนเชื่อมต่อกับไทย และต่อไปจะขยายจากนครหลวงเวียงจันทน์สู่ท่าแขก และเชื่อมต่อชายแดน ลาว - เวียดนาม เส้นทางสายนี้ฝ่ายจีนถือหุ้นร้อยละ 70 ในรูปแบบเงินสด อุปกรณ์ ส่วนฝ่าย สปป.ลาว รับผิดชอบด้านวัสดุก่อสร้างจำนวนหนึ่งบวกกับ เงินสด และถือหุ้นร้อยละ 30 ในนี้รวมทั้งการจัดสรรที่ดินให้กับประชาชนด้วย

1.12 ระบบการเงิน การธนาคาร

สกุลเงิน : กีบ (Kip) เป็นสกุลเงินประจำชาติลาว ไม่มีเหรียญ กษาปณ์มีแต่ธนบัตร ซึ่งมีราคา คือ 1, 5, 10, 20, 50, 100, 500, 1,000, 2,000, 5,000, 10,000, 20,000 และ 50,000 กีบ ในส่วนของใบ 1 กีบ - 100 กีบ ในปัจจุบันไม่ได้นำใช้แล้ว

: อย่างไรก็ตาม ในท้องตลาดมีการใช้สกุลเงิน 3 สกุลหลัก กล่าวคือ เงินเหรียญสหรัฐฯ (30%) เงินบาท (30%) เงินกีบ (40%) แต่การแสดง ราคาสินค้าตามกฎหมายให้แสดงเป็นเงินกีบ

: อัตราแลกเปลี่ยน ปี 2554 (8 มิ.ย.) 265.40 กีบ/บาท และ 8,045 กีบ/1 ดอลลาร์สหรัฐฯ

ปีงบประมาณ : 1 ตุลาคม - 30 กันยายน

ระบบธนาคาร : ในปัจจุบันระบบธนาคารของ สปป.ลาว จะประกอบด้วยธนาคารกลางและธนาคารพาณิชย์ ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

1. ธนาคารกลาง (Central Bank) ทำหน้าที่กำกับดูแลระบบการเงิน และสถาบันการเงิน

2. ธนาคารพาณิชย์ (Commercial Bank) แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

2.1 ธนาคารพาณิชย์ของรัฐ ปัจจุบันมี 4 ธนาคาร คือ ธนาคารการค้าต่างประเทศลาว จำกัด มหาชน ธนาคารส่งเสริมกิจกรรม จำกัด ธนาคารพัฒนาลาว จำกัด และ ธนาคารนโยบาย จำกัด

2.2 ธนาคารร่วมทุน มี 3 ธนาคาร คือ ธนาคารร่วมพัฒนา จำกัด ธนาคารร่วมธุรกิจลาว-เวียดนาม ธนาคารลาว-ฝรั่งเศส จำกัด

2.3 ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน มี 3 ธนาคาร คือ ธนาคารเวียงจันทน์พาณิชย์ ธนาคารพงสะหวัน ธนาคารเอส ที จำกัด

2.4 สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ แบ่งเป็น

2.4.1 สาขาของธนาคารพาณิชย์ไทย จำนวน 5 ธนาคาร ได้แก่

- 1) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
- 2) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
- 3) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
- 4) ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)
- 5) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

2.4.2 สาขาธนาคารพาณิชย์มาเลเซีย จำนวน

1 แห่ง ได้แก่ Public Bank Berhad PLC

2.5 สำนักงานตัวแทนธนาคารในต่างประเทศมีแห่งเดียว คือ สำนักงานตัวแทนธนาคารสแตนดาร์ดชาเตอร์

1.13 อื่นๆ

- การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ

ปี 2495 : องค์การสหประชาชาติ

ปี 2504 : กองทุนการเงินระหว่างประเทศ

ปี 2507 : กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

ปี 2535 : ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง
(GMS)

ปี 2540 : สมาชิกอาเซียน

ปี 2541 : สปป.ลาว สมัครเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO)

แต่ขณะนี้ยังไม่ได้เป็นสมาชิกแต่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุงระบบเศรษฐกิจให้เป็นสากล

ปี 2546 : ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-
แม่น้ำโขง (ACMECS)

2. เศรษฐกิจการค้า

2.1 ภาวะเศรษฐกิจ

สปป.ลาวได้ใช้ระบบเศรษฐกิจสังคมนิยม ตั้งแต่ปี 2518 และเริ่มปฏิรูประบบเศรษฐกิจเสรี เมื่อปี 2529 โดยการใช้ “นโยบายจินตนาการใหม่” (NEM : New Economic Mechanism) เน้นความสำคัญของระบบราคาที่เป็นไปตามกลไกตลาด และการบริหารในเชิงธุรกิจมากขึ้น อีกทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศมากขึ้น ในปี 2554-2558 สปป.ลาวจะอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 และได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะนำพาประเทศออกมาจากบัญชีรายชื่อประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries : LDCs) ให้ได้ภายในปี 2563

สปป.ลาว ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากประเทศต่างๆ ผ่านองค์กรและสถาบันระหว่างประเทศ 20 แห่ง องค์กรรัฐบาลและสถานเอกอัครราชทูตประเทศต่างๆ 43 แห่ง องค์กรเอกชนระหว่างประเทศ 88 แห่ง เพื่อใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค นำไปสู่การขยายตัวรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ เนื่องจากรายรับของรัฐบาลของ สปป.ลาว มีค่อนข้างจำกัด

ภาวะการค้า

สินค้าส่งออก ได้แก่ แร่ธาตุ (59.22%), สินค้าอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (21.53%), ไฟฟ้า (7.43%), สินค้ากสิกรรมและสัตว์เลี้ยง (4.61%), ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (4.54%), เพชร (2.12%) ของป่าของดง (0.26%), และอื่นๆ (0.29%)

มูลค่าการส่งออก ปี 2551 ประมาณ 828.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปี 2552 ประมาณ 1,237.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปี 2553 ประมาณ 1,788.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ประเทศส่งออกที่สำคัญ ปี 2553 ได้แก่ ไทย (69.13%), เวียดนาม (11.42%), ออสเตรเลีย (8.71%), สหภาพยุโรป 27 ประเทศ (6.17%) สหรัฐอเมริกา (1.70%), ญี่ปุ่น (0.75%), จีน (0.23%), แคนาดา (0.12%), อื่นๆ (1.77%)

สินค้านำเข้า ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิงและแก๊สหุงต้ม วัสดุใช้ในการตัดเย็บ ยานพาหนะและชิ้นส่วนวัตถุดิบใช้ในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้าง เบบียงอาหาร ไฟฟ้า เครื่องนุ่งห่ม เครื่องมือการเกษตร เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอุปโภคบริโภค

มูลค่าการนำเข้า ปี 2551 ประมาณ 1,803.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปี 2552 ประมาณ 1,065.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปี 2553 ประมาณ 1,670.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ระบบการจัดเก็บข้อมูลของ สปป.ลาวยังขาดประสิทธิภาพ

ทำให้ตัวเลขต่ำกว่าความเป็นจริง คาดว่ามูลค่าการนำเข้าจะอยู่ในระดับ 2,420-2,520 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

ประเทศนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ไทย (72.12%) เวียดนาม (7.95%) จีน (7.03%) เกาหลีใต้ (2.75%) ญี่ปุ่น (2.17%) ฮังการี ฝรั่งเศส เบลเยียม สิงคโปร์ ไต้หวัน

อาคารตลาดเช้า เป็นแหล่ง Shopping ของนักท่องเที่ยว ในกรุงเวียงจันทน์

2.2 เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญ

ตารางสถิติทางเศรษฐกิจที่สำคัญของ สปป.ลาว ปี 2545-2553

สถิติ	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553
อัตราการเติบโตของ GDP (ร้อยละต่อปี)	5.9	5.8	6.8	7.3	8.3	7.8	7.8	7.6	7.8
ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ GDP (ล้านดอลลาร์)	1,882	2,138	2,505	2,872	3,468	4,213	5,280	5,780	6,341
อัตราเงินเฟ้อ (ร้อยละต่อปี)	10.7	15.5	10.5	7.2	6.8	4.5	7.64	0.03	5.98
ประชากร (ล้านคน)	5.5	5.5	5.5	5.6	5.7	5.8	6.0	6.1	6.8
GDP ต่อหัว (ดอลลาร์สหรัฐฯ)	327	368	432	511	606	714	882	914	986
มูลค่าส่งออก (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	297.7	352.6	374	456	860.1	925.6	828.3	1,237.1	1,788.9
มูลค่าการนำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	431.1	551.1	562	686	931.4	916.4	1,803.2	1,065.8	1,670.9
ดุลการค้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	(133.4)	(198.5)	(187)	(230)	(71.3)	9.2	(974.9)	171.3	118

แหล่งข้อมูล :

- กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า สปป.ลาว, กระทรวงแผนการและการลงทุน สปป.ลาว, ธนาคารแห่งชาติ สปป.ลาว เป็นตัวเลขเป้าหมายประมาณการ
- อัตราการเจริญเติบโตของ GDP ปี 2553 อยู่ในระดับ 7.8% เพิ่มขึ้นจากเป้าหมายที่รัฐบาล กำหนดไว้ 0.3 % เป็นการให้สัมภาษณ์ทางหนังสือพิมพ์ประชาชนเศรษฐกิจ - สังคม ฉบับวันที่ 13 สิงหาคม 2553 ของ ดร. ลีเบอร์ ลีบัวปาว รองหัวหน้าสถาบันค้นคว้าเศรษฐกิจแห่งชาติ
- อัตราเงินเฟ้อ (ม.ค. - มิ.ย. 2554) อยู่ที่ร้อยละ 6.79

ร้านกาแฟ โจมา อันเป็นสถานที่นิยมของวัยหนุ่มสาว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยววัยรุ่นชาวยุโรป ญี่ปุ่น

กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า

จากข้อมูลเบื้องต้นจะสังเกตว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ของ สปป.ลาว เติบโตอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2545-2553 นอกจากนี้มูลค่าการส่งออก-นำเข้าของ สินค้าต่างๆ ก็มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมทาง เศรษฐกิจของสปป.ลาว ว่ากำลังมีการเจริญ เติบโตและพร้อมเปิดรับความเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้แล้วการที่มูลค่า การส่งออก-นำเข้าเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อการจ้าง งานและรายได้ของประชาชนภายในประเทศ เช่นเดียวกัน ซึ่งพบว่ากำลังซื้อของชาวลาว เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากในอดีต โดยในปี 2545 ชาวลาวมีรายได้เพียง 327 เหรียญ สหรัฐฯ ต่อคน/ปี ในขณะที่อีก 10 ปีต่อมา คือ ปี 2553 กลับมีรายได้สูงขึ้นถึง 3 เท่า โดยอยู่ที่ 986 เหรียญสหรัฐฯ แม้ว่ารายได้ดังกล่าว จะยังไม่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศ กำลังพัฒนาอื่นๆ แต่แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของ รายได้ต่อหัว ทำให้ชาวลาวเพิ่มอำนาจซื้อของ ตัวเองได้สูงขึ้น และยอมส่งผลดีต่อการค้า การลงทุนภายในประเทศ

2.3 นโยบายด้านเศรษฐกิจการค้า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สปป.ลาว เริ่มจัดทำแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นครั้งแรกเมื่อ ปี 2524 มีการทบทวนและจัดทำขึ้นใหม่

ทุก 5 ปี เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันอยู่ระหว่าง การใช้แผนพัฒนา ฉบับที่ 7 แผนพัฒนา ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมีดังนี้

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 (2524-2528)
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 2 (2529-2533)
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 3 (2534-2538) เน้นการค้าเสรี
4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 4 (2539-2543) เน้นการค้าเสรี
5. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 5 (2544-2548) โดยในปีแรกของ

การใช้แผนดังกล่าว พรรคประชาชนปฏิวัติลาวได้จัดการประชุมสมัชชาพรรคฯ ครั้งที่ 7 ที่ประชุมพรรคได้กำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาประเทศ ในระยะสั้น (ปี 2544-2548) ระยะกลาง (ปี 2553) และระยะยาว (ปี 2563) ที่สำคัญ ดังนี้

1) ในระยะสั้นและระยะกลาง (ปี 2544-2553) จะผลักดันให้ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7 ต่อปี

2) ยุติการทำไร่เลื่อนลอย ยุติการปลูกฝิ่น และลดอัตราความ ยากจนลงครึ่งหนึ่งภายในปี 2548

3) ในระยะยาว (ปี 2563) จะพัฒนา สปป.ลาวพ้นจากสถาน การณ์เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประชากรมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 1,000 เหรียญสหรัฐฯ (เพิ่มขึ้นจากฐานปี 2544 ประมาณ 3 เท่าตัว)

6. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 6 (2549-2553) มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 กำหนดอัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจของ สปป.ลาว ร้อยละ 7.5-8.0 เฉลี่ยร้อยละ 7.2 ต่อปี เพื่อให้สอดคล้องกับแนว โน้มการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกของประเทศ เป็น อัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจของ

ภาคเกษตรและป่าไม้	ร้อยละ 3-3.4
ภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ 13-14
ภาคบริการ	ร้อยละ 7.5-8

ในปี 2553 รัฐบาลมุ่งหวัง ดังนี้

- ภาคเกษตรกรรมและป่าไม้มีสัดส่วนร้อยละ 36 ของ GDP ภาค อุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ 36.4 ของ GDP และภาคบริการมีสัดส่วนร้อยละ 27.6 ของ GDP

- ขจัดความยากจน กำหนดให้พลเมืองของประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้น จากประมาณ 380 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อปี ในปี 2547 เป็น 827 เหรียญ สหรัฐฯ ต่อคนต่อปี ภายในปี 2553 และหลุดพ้นความยากจนภายในปี 2563

- กำหนดเป้าหมายมูลค่าส่งออกขยายตัวร้อยละ 10 ต่อปี ในช่วงปี 2549-2553 เพื่อผลักดันให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อุตสาหกรรมที่คาดว่าจะเป็นตัวจักรสำคัญในการเพิ่มรายได้ใน การส่งออกให้กับ สปป.ลาว ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า ไม้และเฟอร์นิเจอร์ สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป และเหมืองแร่ โดยรัฐบาล สปป.ลาว คาดว่าการส่งออกรวม ของประเทศในช่วงปี 2549-2553 จะมีมูลค่าทั้งสิ้น 2.92 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยในปี 2553 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนฯ มีมูลค่าส่งออกของอุตสาหกรรม ต่างๆ ดังนี้

ประเภทอุตสาหกรรม	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)
พลังงานไฟฟ้า	140
สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป	138
เหมืองแร่	110
ไม้และเฟอร์นิเจอร์ไม้	164
กาแฟ	36
สินค้าหัตถกรรม	25
สินค้าเกษตร	29
อื่นๆ	34
รวม	676

- แรงงานและการจ้างงาน ตามแผนฯ กำหนดให้ใช้มาตรการต่างๆ เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของแรงงาน ปี 2553 ประชากรประมาณ 3.4 ล้านคน จะสามารถเข้าถึงโอกาสการจ้างงานปี 2549-2553 มีแรงงานเข้าสู่ตลาดงาน 1.217 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นแรงงานใหม่ 592,000 คน และในช่วงปี 2549-2553 มีการจ้างงาน 652,000 คน (130,000 คนต่อปี) เป็นแรงงานจะอยู่ในภาคเกษตรกรรมลดลงเป็น ร้อยละ 73.8 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 3.8 ในปี 2553 แผนพัฒนาฯ จะมุ่งให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะพัฒนาแรงงานให้มีทักษะเพื่อภาคอุตสาหกรรม จะสนับสนุนการส่งออกแรงงาน 5,000 คนต่อปี นโยบายการใช้แรงงานต่างประเทศจะกำหนดให้เป็นแรงงานมีฝีมือ แรงงานที่ขาดแคลนใน สปป.ลาว

- การลงทุน เพื่อให้เศรษฐกิจมีอัตราเพิ่มร้อยละ 7.5-8.0 ต่อปี จะต้องมีการลงทุน 284,230.77 เหรียญสหรัฐฯ ประมาณร้อยละ 32 ของ GDP การลงทุนควรเพิ่มร้อยละ 19.3 ต่อปี หรือจากร้อยละ 29 ของ GDP ในปี 2548 เป็นร้อยละ 34.3 ในปี 2553 แบ่งเป็นการลงทุนภาครัฐ 88,846.1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และการลงทุนภาคเอกชน 194,636.02 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 7 (2554-2558) ให้ความสำคัญกับการลงทุนในประเทศการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ทันสมัย ซึ่งคาดว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะผลักดันให้เศรษฐกิจเติบโตตามเป้าหมายที่ร้อยละ 8 หากการลงทุนมีสัดส่วนร้อยละ 32 ของ GDP ทั้งนี้ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการขยายความร่วมมือกับหุ้นส่วนทั้งในและต่างประเทศ

2.4 การค้ากับประเทศไทย

การค้าระหว่างไทยกับ สปป.ลาว

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ			อัตรายายตัว (%)
	2553	2553 (ม.ค.-ม.ค.)	2554 (ม.ค.-ม.ค.)	2554 (ม.ค.-ม.ค.)
มูลค่าการค้า	2,885.35	207.32	284.88	37.42
การส่งออก	2,135.94	155.24	210.33	35.49
การนำเข้า	749.41	52.07	74.55	43.16

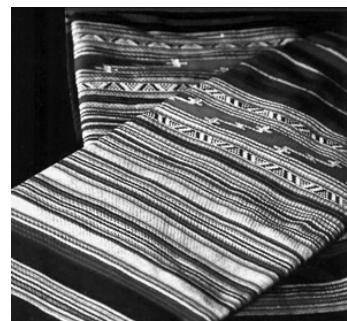
มูลค่าการค้าระหว่าง สปป.ลาว กับไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปี 2553-2554 ซึ่งในเดือนแรกของปี 2554 มีการขยายตัวของมูลค่าการค้าทั้งหมดเท่ากับ ร้อยละ 37.24 การส่งออกสูงขึ้นถึงร้อยละ 35.49 เช่นเดียวกับการนำเข้าที่มีการขยายตัวถึงร้อยละ 43.2 อย่างไรก็ตาม มูลค่าการส่งออกมีสูงกว่ามูลค่าการนำเข้า ทำให้สปป.ลาวเกินดุลการค้าอย่างต่อเนื่องทุกปี

สินค้าไทยส่งออกไปตลาดลาว ปี 2553-2554

ชื่อสินค้า	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ			อัตรายายตัว (%)
	2553	2553 (ม.ค.)	2554 (ม.ค.)	2554 (ม.ค.)
น้ำมันสำเร็จรูป	440.1	34.5	51.1	48.15
รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	206.6	17.4	20.1	15.37
เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	144.8	11.5	14.4	25.40
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	168.6	12.5	13.1	4.86
เคมีภัณฑ์	69.9	5.4	5.7	6.76
ผ้าผืน	65.5	3.8	5.6	48.93
ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ	49.9	2.7	5.2	92.30
เครื่องดื่ม	37.8	2.1	4.5	110.28
เนื้อและส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ที่บริโภคได้	6.0	0.0	4.4	54,590.12
โกสัดแช่เย็นแช่แข็ง	15.1	-	4.4	-
การส่งออกรวมทั้งสิ้น	2,135.9	155.2	210.3	35.49

การค้าระหว่างประเทศของไทยกับ สปป.ลาว พบว่ามูลค่าการส่งออกของสินค้าในประเทศไทยไปยัง สปป.ลาว หรือในอีกด้านหนึ่งคือการนำเข้าสินค้าของ สปป.ลาว จากประเทศไทย พบว่า น้ำมันสำเร็จรูป เป็นสินค้าที่ได้รับการนำเข้ามากที่สุด และเมื่อเทียบกับจากปี 2554 กับปี 2553 พบว่ามูลค่าการนำเข้ารายสินค้าของ สปป.ลาว เพิ่มขึ้น โดยในช่วงเวลาเดียวกันคือเดือนมกราคม ระหว่างปี 2554 กับ 2553 มีการขยายตัวเพิ่มอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

สินค้าไทยนำเข้าจากลาวปี 2553-2554

ชื่อสินค้า	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ			อัตรายายตัว (%)
	2553	2553 (ม.ค.)	2554 (ม.ค.)	2554 (ม.ค.)
สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	310.6	30.0	31.2	3.92
เชื้อเพลิงอื่นๆ	272.1	9.8	30.1	208.12
ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์	51.0	4.2	3.5	-17.29
พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	29.5	2.2	2.5	12.24
ถ่านหิน	12.3	1.0	1.2	25.12
ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้	10.7	1.3	1.2	-9.53
ลวดและสายเคเบิล	11.7	0.6	1.1	90.77
ผลิตภัณฑ์ยาสูบ	3.8	0.5	0.9	79.41
รถจักรยานยนต์	0.6	-	0.6	-
เคมีภัณฑ์	0.2	0.0	0.6	3,743.95
การนำเข้ารวมทั้งสิ้น	749.4	52.1	74.6	43.16

การนำเข้าของประเทศไทยจาก สปป.ลาว พบว่ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม มีบางรายการที่มีการนำเข้าลดลง อาทิ ไม้ซุง ไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์ ผัก ผลไม้ และของปรุงแต่งที่ทำจาก ผักผลไม้ เป็นต้น ส่วนสินค้าที่มีการนำเข้าสูงสุดอันดับแรก คือ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม นับว่ามูลค่าการนำเข้าจาก สปป.ลาว มีมูลค่าโดยรวมเพิ่มขึ้น

- การค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว

การค้าชายแดนเป็นการทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจในรูปแบบการค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าของประชาชนที่มีภูมิลำเนาตามแนวจังหวัดชายแดนที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน สินค้าที่ซื้อขายกันส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ค่าขายกันผ่านจังหวัดชายแดนไทย 11 จังหวัด เรียงตามปริมาณมากไปน้อย ได้แก่ หนองคาย มุกดาหาร อุบลราชธานี เชียงราย นครพนม เลย อานาจเจริญ น่าน พะเยา อุดรดิตถ์ และ บึงกาฬ

ตารางแสดงมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทย-สปป.ลาว (พ.ศ.2543-2554)

มูลค่า : ล้านบาท

ปี พ.ศ. (ค.ศ.)	มูลค่าการค้ารวม	มูลค่าการส่งออก	มูลค่าการนำเข้า	ดุลการค้า
2543 (2000)	21,042.2	16,960.6	4,081.6	12,879.0
2544 (2001)	22,076.2	17,656.2	4,420.0	13,236.2
2545 (2002)	20,510.8	16,233.1	4,277.7	11,955.4
2546 (2003)	21,912.4	17,453.0	4,459.4	12,993.5
2547 (2004)	28,805.3	23,792.0	5,013.3	18,778.7
2548 (2005)	36,610.4	29,843.7	6,766.7	23,077.0
2549 (2006)	46,431.8	35,494.0	10,937.8	24,556.2
2550 (2007)	51,880.3	41,602.3	10,278.0	31,324.4
2551 (2008)	77,672.1	56,030.2	21,642.0	34,388.2
2552 (2009)	71,699.6	53,740.9	17,958.7	35,782.2
2553 (2010)	87,191.0	64,117.4	23,073.6	41,043.8
2554 (2011) Jan-Apr	35,364.4	25,941.7	9,422.6	16,519.1

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ตารางแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าการค้าระหว่างประเทศกับการค้าชายแดนระหว่างไทย-สปป.ลาว(พ.ศ. 2543-2554)

ปี พ.ศ. (ค.ศ.)	มูลค่าการค้า ระหว่างประเทศ (ล้านบาท)	มูลค่าการค้าชายแดน (ล้านบาท)	มูลค่าการค้าชายแดน (ร้อยละของมูลค่าการค้า ระหว่างประเทศ)
2543 (2000)	18,395.6	21,042.2	114.4
2544 (2001)	22,205.4	22,076.2	99.4
2545 (2002)	21,104.2	20,510.8	97.2
2546 (2003)	23,212.6	21,912.4	94.4
2547 (2004)	27,993.3	28,805.3	102.9
2548 (2005)	40,090.6	36,610.4	91.3
2549 (2006)	58,473.2	46,431.8	79.4
2550 (2007)	61,480.3	51,880.3	84.4
2551 (2008)	78,963.9	77,672.1	98.4
2552 (2009)	71,989.4	71,699.6	99.6
2553 (2010)	91,542.0	87,191.0	95.25
2554 (2011) Jan-Apr	36,475.79	35,364.4	96.95

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

สินค้าส่งออกและนำเข้าที่สำคัญทางชายแดนไทย-สปป.ลาว

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดีเซล รถยนต์ น้ำมันเบนซิน เครื่องจักรที่ใช้ในการก่อสร้าง เหล็กและเหล็กกล้า ผ้าฝ้ายและด้าย เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ เครื่องสำอาง เครื่องหอมและสบู่ เป็นต้น

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ทองแดงและผลิตภัณฑ์ ไม้แปรรูป เสื้อผ้าสำเร็จรูป วิทยุพีซี มันสำปะหลัง เครื่องจักรที่ใช้ในการอุตสาหกรรม/ ส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์อินทรีย์ รถยนต์โดยสารและรถบรรทุก เป็นต้น

จากตารางเป็นการเปรียบเทียบมูลค่าการค้าระหว่างประเทศกับมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทย-สปป.ลาว พบว่าประเทศไทยได้ดุลการค้ากับ สปป.ลาว อย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน อย่างไรก็ตาม มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างทั้งสองประเทศ มีมูลค่าใกล้เคียงกันกับมูลค่าการค้าระหว่างประเทศที่ทั้งสองประเทศทำการค้าระหว่างกัน

2.5 กฎระเบียบการนำเข้าสินค้า

การทำธุรกิจใน สปป.ลาว นั้น จำเป็นที่นักธุรกิจต้องให้ความสำคัญ ต่อกฎระเบียบการค้าต่างๆ กรมการนำเข้าและส่งออก กระทรวงอุตสาหกรรม และการค้าของ สปป.ลาว ได้กำหนดกฎระเบียบและมาตรการด้านการนำเข้า-ส่งออกสินค้าของ สปป.ลาว เกี่ยวกับสินค้าควบคุมที่ต้องขออนุญาตนำเข้า และส่งออกแบบไม่มีอัตราภาษีของ สปป.ลาว ดังนี้

2.5.1 สินค้าที่ห้ามนำเข้าและส่งออก

เป็นประเภทสินค้าที่มีผลกระทบร้ายแรง เป็นอันตรายต่อความมั่นคง ความสงบและความปลอดภัยของชาติ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม มาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดีของประชาชน รักษาประเพณีและวัฒนธรรมอันดีของชาติ การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์หรือพืชพันธุ์ การปกป้องมรดกแห่งชาติทางด้านศิลปะหรือคุณค่าทางด้านสถาปัตยกรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การปฏิบัติตามพันธะภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติ การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายใดกฎหมายหนึ่งของ สปป.ลาว ที่มีผลบังคับใช้ รายการสินค้าที่ห้ามนำเข้าและห้ามส่งออก มีดังนี้

ก. สินค้าที่ห้ามนำเข้า มี 8 รายการ ประกอบด้วย

1. ปืน ลูกปืน และอาวุธสงครามทุกชนิด (นอกจากส่วนผสมที่ใช้ทำระเบิดเพื่อใช้ในอุตสาหกรรม) และพาหนะเพื่อใช้ในสงคราม
2. เมล็ดฝิ่น ดอกฝิ่น กัญชา โคเคน และส่วนประกอบ
3. เครื่องมือหาปลาแบบดับสูญย์
4. เครื่องจักรดีเซลใช้แล้ว
5. ตู้เย็น ตู้ทำน้ำเย็น ตู้แช่ หรือตู้แช่แข็งที่ใช้ CFC

6. สินค้าที่ใช้แล้ว (สินค้ามือสอง) ได้แก่
  - เครื่องตัดเย็บรองเท้า เครื่องนุ่งห่ม
  - เครื่องอิเล็กทรอนิกส์
  - เครื่องใช้ไฟฟ้า
  - อุปกรณ์ตกแต่งภายในบ้าน
  - เครื่องใช้ที่ทำด้วยเซรามิก โลหะเคลือบ

แก้ว โลหะ ยาง พลาสติก ยางพารา

7. ผลิตภัณฑ์การแพทย์ และอุปกรณ์การแพทย์ที่ใช้แล้ว

8. สารเคมีที่มีอันตรายสูง

ข. สินค้าที่ห้ามส่งออก มี 4 รายการ ประกอบด้วย

1. เมล็ดฝิ่น ดอกฝิ่น กัญชา โคเคน และส่วนประกอบ
2. ปืน ลูกปืน และอาวุธสงครามทุกชนิด (นอกจากส่วนผสมที่ใช้ทำระเบิดเพื่อใช้ในอุตสาหกรรม) และพาหนะเพื่อใช้ในสงคราม
3. ไม้ซุง และไม้แปรรูปทุกชนิดที่ตัดมาจากธรรมชาติ
4. วัตถุโบราณที่เก่าแก่ รวมทั้งพระพุทธรูป เทวรูป และสิ่งสักการะบูชา วัตถุมรดกแห่งชาติที่มีคุณค่าสูงทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรม ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 50 ปี ขึ้นไป

2.5.2 สินค้าที่ต้องขออนุญาต หรือต้องมีใบแสดงเวลานำเข้าและส่งออก

สินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้าและส่งออก หมายถึง ต้องมีใบอนุญาต หรือต้องมีใบแสดงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการนำเข้า ส่งออก เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายใดกฎหมายหนึ่งของ สปป.ลาว ที่มีผลบังคับใช้ ปฏิบัติตามสนธิสัญญาใดสัญญาหนึ่ง เพื่อปฏิบัติตามระเบียบขององค์กรที่ สปป.ลาว เป็นสมาชิก เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของการนำมาใช้ เพื่อตรวจตราคุณภาพมาตรฐาน เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

ก. สินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามี 18 รายการ ประกอบด้วย

1. ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ปลายข้าว ข้าวที่สีกึ่งหนึ่งแล้ว หรือสีทั้งหมด จะขัดหรือไม่ก็ตาม
2. ซีเมนต์ มอทาร์ (Mortar) คอนกรีต
3. น้ำมันเชื้อเพลิง
4. ก๊าซหุงต้ม
5. เชื้อประทุสำหรับจุดลูกระเบิด (Detonator)
  - เชื้อประทุ (Placon Detonator)
  - เชื้อประทุไฟฟ้า (Electric Detonator)
  - เชื้อประทุที่ไม่ได้ใช้ไฟฟ้า (Nonelectric Detonator)

- ท่อแตก (Nonel Tube)
- Detonating Line
- Fuse for Explosive Device

6. เศษ เศษตัด และสิ่งแตกหักของพลาสติก

7. ยางรถยนต์ที่ใช้แล้ว ไม่ว่าจะเป็ยเศษแตกหักหรือเศษตัด หรือไม้ก็ตาม

8. ผลิตภัณฑ์พิมพ์จำหน่าย (หนังสือ สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ สิ่งพิมพ์อื่นเพื่อจำหน่าย)

9. ทองแท่ง (เฉพาะที่นานาชาติใช้ชำระหนี้)

10. เหล็กเส้น และเหล็กรูปภัณฑ์ต่างๆ

11. เครื่องจักรพิมพ์เงิน กระดาษพิมพ์ หมึกสำหรับพิมพ์เงิน และ เครื่องจักรถลุงเงินเหรียญ

12. อุปกรณ์โทรคมนาคม เครื่องรับส่งคลื่นวิทยุที่สามารถรับคลื่น ความถี่ได้ ตั้งแต่ 3 KHz. ถึง 300 GHz. และสามารถกระจายคลื่นความถี่วิทยุที่มีความแรงตั้งแต่ 50 mW ขึ้นไป เครื่องเรดาร์ เครื่องควบคุมคลื่นวิทยุระยะไกล และเครื่องวิทยุสั่งการระยะไกล

13. เครื่องจักรตัดไม้ เลื่อยโซ่ รวมทั้งส่วนประกอบและอุปกรณ์

14. รถยนต์ที่ใช้แล้ว

15. ปืน และลูกปืนสำหรับการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬา

16. เครื่องเล่นเกม

17. สารประกอบระเบิด (ที่มีเป้าหมายใช้ในกิจการพลเรือน) และ สารประกอบระเบิด แอมโมเนียมไนเตรต

18. ไม้ซุง และไม้แปรรูปทุกชนิดที่ตัดมาจากธรรมชาติ

ข. สินค้าที่ต้องขออนุญาตส่งออก มี 9 รายการ ประกอบด้วย

1. ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ปลายข้าว ข้าวที่สีกึ่งหนึ่งแล้ว หรือสี ทั้งหมด จะขัด หรือไม้ก็ตาม

2. เมล็ดพันธุ์ข้าว

3. เชื้อประทุสำหรับจุดลูกระเบิด (Detonator)

- เชื้อประทุ (Placon Detonator)

- เชื้อประทุไฟฟ้า (Electric Detonator)

- เชื้อประทุที่ไม่ได้ใช้ไฟฟ้า (Nonelectric Detonator)

- ท่อแตก (Nonel Tube)

- Detonating Line

- Fuse for Explosive Device

4. สารประกอบระเบิด และสารประกอบระเบิดแอมโมเนียมไนเตรต

5. ผลิตภัณฑ์ไม้สำเร็จรูป

6. ทองแท่ง
7. แร่ธาตุ และผลิตภัณฑ์แร่ธาตุ
8. ไม้ซุง และไม้แปรรูปที่ได้มาจากสวนปลูก
9. ขี้ค่างคว

2.5.3 ระเบียบขั้นตอนด้านเอกสารการส่งออก-นำเข้าและขนส่ง สินค้าใน สปป.ลาว

สำหรับสินค้าขาเข้า

ก. สินค้าทั่วไปตามแผนการนำเข้า ผู้ดำเนินธุรกิจต้องเสนอแผนการนำเข้าของตนเองใน 6 เดือน หรือ 1 ปี แจ้งให้แผนกอุตสาหกรรมและการค้าแขวง หรือนครหลวงเวียงจันทน์รับทราบ และนำแผนดังกล่าวไปแจ้งไว้กับหน่วยงานบริการผ่านประตูเดียว (One Stop Service) ในการนำเข้าสินค้าแต่ละครั้ง

ข. รถและส่วนประกอบของรถ ยื่นเอกสารต่อกระทรวงโยธาธิการและขนส่งเพื่อขออนุญาตด้านเทคนิค ส่วนอะไหล่และส่วนประกอบของรถต้องยื่นเอกสารขออนุญาตผ่านกรมการนำเข้าและส่งออก กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า แล้วนำเอกสารดังกล่าวไปยื่นกรมภาษี เพื่อเสียภาษีอากรตามระเบียบการ และหลังจากนั้นนำเอกสารทั้งหมดกลับคืนมากรมการนำเข้าและส่งออก เพื่อขอใบอนุญาตนำเข้าและไปแจ้งต่อหน่วยงานบริการผ่านประตูเดียว

ค. สินค้าหวงห้าม เอกสารที่ต้องใช้ในการอนุญาต ได้แก่

- 1) ใบเสนอ
- 2) ใบแจ้งราคาสินค้า (Invoice)
- 3) เอกสารแสดงรายการบรรจุหีบห่อ (Packing List)

ยื่นต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้อง กระทรวงที่เกี่ยวข้องจะนำเสนอต่อห้องว่าการสำนักงานนายกรัฐมนตรีเพื่อขออนุญาต เมื่อได้รับการอนุญาตแล้ว ผู้นำเข้าต้องนำเอกสารดังกล่าวไปแจ้งต่อหน่วยงานบริการผ่านประตูเดียว

ง. สินค้าแขนงการคุ้มครอง เอกสารที่ต้องใช้ในการขออนุญาต ได้แก่

- 1) ใบเสนอ
- 2) ใบแจ้งราคาสินค้า (Invoice)
- 3) เอกสารแสดงรายการบรรจุหีบห่อ (Packing List)

ยื่นต่อแผนกที่เกี่ยวข้อง (กระทรวง หรือ แผนกการของแขวงหรือนครหลวงเวียงจันทน์) เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว นำเอกสารดังกล่าวไปแจ้งต่อหน่วยงานบริการผ่านประตูเดียวประจำด่าน เพื่อขอนำเข้าสินค้า

จ. สำหรับสินค้าขาออก

1. สินค้าทั่วไป ยื่นเอกสารต่อหน่วยงานบริการผ่านประตูเดียวประจำด่าน เพื่อตรวจตราและปล่อยสินค้า

2. สินค้าที่กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าคุ้มครอง (เพชรหายาบและเพชรที่เจียรไนแล้ว) ยื่นเอกสารต่อกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า

เพื่อขอใบอนุญาตส่งออก จากนั้นจึงนำเอกสารดังกล่าวไปยื่นต่อหน่วยงาน
บริการผ่านประตูเดียวประจำด่าน เพื่อตรวจตราและปล่อยสินค้า

3. สินค้าหวงห้าม เอกสารที่ต้องใช้ในการขออนุญาต ได้แก่

- 1) ใบเสนอ
- 2) ใบแจ้งราคาสินค้า (Invoice)
- 3) เอกสารแสดงรายการบรรจุหีบห่อ (Packing List)

ยื่นต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้อง กระทรวงที่เกี่ยวข้องจะนำเสนอต่อ
ห้องว่าการสำนักงานนายกรัฐมนตรีเพื่อขออนุญาต เมื่อได้รับการอนุญาตแล้ว
ผู้นำเข้าต้องนำเอกสารดังกล่าวไปแจ้งต่อหน่วยงานบริการผ่านประตูเดียว
เพื่อตรวจตราและปล่อยสินค้าออก

4. สินค้าแขนงการคุ้มครอง: เอกสารที่ต้องใช้ในการขออนุญาต ได้แก่

- 1) ใบเสนอ
- 2) ใบแจ้งราคาสินค้า (Invoice)
- 3) เอกสารแสดงรายการบรรจุหีบห่อ (Packing List)

ยื่นต่อแขนงการที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงหรือแผนกการของแขวงหรือ
นครหลวงเวียงจันทน์) เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว นำเอกสารดังกล่าวไปแจ้งต่อ
หน่วยงานบริการผ่านประตูเดียวประจำด่าน เพื่อตรวจตราและปล่อยสินค้าออก

การตรวจตราการขนส่งสินค้าตามเส้นทางสายต่างๆ ภายในประเทศ
นั้น ทาง สปป.ลาว ให้ปฏิบัติตามประกาศของนายกรัฐมนตรี ฉบับเลขที่ 12/นย.
ว่าด้วยการยุติการตรวจตราการเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการต่างๆ นอก
ระบบ ในการเคลื่อนย้ายสินค้าตามเส้นทางสายต่างๆ อยู่ภายในประเทศอย่าง
เข้มงวด

2.6 ระบบโลจิสติกส์ การขนส่งสินค้า

ที่มา http://www.hotsia.com/laos-info/pictures/laos_bg.jpg

จุดการค้าที่สำคัญในตลาดลาวจะเป็นเมืองใหญ่ๆ ของ สปป.ลาว ได้แก่ กรุงเวียงจันทน์ จำปาสัก หลวงพระบาง และสะหวันนะเขต เนื่องจากเป็นเมืองที่มีประชากรอาศัยอยู่มากและเป็นเมืองสำคัญด้านเศรษฐกิจของ สปป.ลาว เส้นทางการค้าในลาวจะใช้เส้นทางคมนาคมที่มีอยู่ในประเทศและมีความสำคัญต่อการส่งสินค้าจากประเทศไทยของผู้ส่งออกไปยัง สปป.ลาว ดังนี้

4.1 เส้นทางคมนาคมทางบก การขนส่งสินค้าทางบกนั้น สปป.ลาว จะใช้ทางรถยนต์ เนื่องจากลาวยังไม่มีระบบการขนส่งทางรถไฟ อย่างไรก็ตาม การขนส่งสินค้าทางรถยนต์เพื่อไปยังแขวงต่างๆ ใน สปป.ลาว จะต้องทำการเปลี่ยนรถเพื่อทำการขนส่งภายใน สปป.ลาว ทั้งนี้เนื่องจากระบบจราจรที่แตกต่างกันของทั้งสองประเทศ ปัจจุบันเส้นทางคมนาคมทางบกระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว ที่สำคัญ ได้แก่

1) เส้นทางหมายเลข 3 (R3A) เป็นเส้นทางเชื่อมโยงประเทศไทย สปป.ลาว (ซึ่งสามารถไปจีนได้) โดยสามารถเดินทางจากอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อเข้าสู่เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว ของ สปป.ลาว โดยมีระยะทางจากอำเภอเชียงของถึงเมืองห้วยทราย ประมาณ 7 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังสามารถไปยังเวียงภูคา หลวงน้ำทา เป็นต้น

สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 4

2) เส้นทางหมายเลข 4 เป็นถนนที่อยู่ตรงข้ามจังหวัดเลย โดยมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ข้ามแม่น้ำเหืองเชื่อมทั้งสองฝั่ง เส้นทางนี้จะอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่งระหว่างจังหวัดเลย กับแขวงไซยะบุรี และ แขวงหลวงพระบาง

3) เส้นทางหมายเลข 8 เป็นถนนที่แยกมาจากถนนหมายเลข 13 ทางตอนกลางของประเทศ ซึ่งถนนหมายเลข 8 เป็นถนนที่เชื่อมต่อกับจังหวัด นครพนมและเมืองท่าแขก แขวงคำม่วน โดยมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่ง

ที่ 3 ซึ่งกำลังจะเปิดดำเนินการใช้ในปี 2554 ระยะทางจากนครพนมมายังเมืองท่าแขก เมืองหลวงของแขวงคำม่วน ประมาณ 8 กิโลเมตร ซึ่งถนนเส้นนี้ถือว่าเป็นถนนที่สะดวกที่สุดและใกล้ที่สุดสำหรับการคมนาคม โดยเฉพาะการขนส่งสินค้าเข้ามายังเมืองท่าแขก และเมืองต่างๆ ในแขวงคำม่วน เช่น ยมมะลาด มหาไซ หินปูน เซบั้งไฟ เป็นต้น

สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 3

4) เส้นทางหมายเลข 9 เป็นถนนที่เชื่อมต่อจังหวัดมุกดาหาร และแขวงสะหวันนะเขตซึ่งอยู่ทางภาคใต้ของ สปป.ลาว โดยมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ 2 เชื่อมระหว่างดินแดนทั้งสองประเทศ การเดินทางจากจังหวัดมุกดาหารไปยังแขวงสะหวันนะเขตประมาณ 6 กิโลเมตร ซึ่งถนนเส้นนี้ถือว่าเป็นถนนที่สะดวกที่สุดและใกล้ที่สุดสำหรับการคมนาคมโดยเฉพาะการขนส่งสินค้าเข้ามายังแขวงสะหวันนะเขต และเขตเศรษฐกิจพิเศษ สะหวันนะเขต-เซโน และเมืองต่างๆ ในแขวงสะหวันนะเขต เช่น วิลาปูลี เซโปน อุดมพอน ชนบูลี เป็นต้น

สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 2

5) เส้นทางหมายเลข 13 เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่าง จังหวัดหนองคายเข้าไปบริเวณท่านาแล้ง กรุงเทพมหานคร ของ สปป.ลาว โดยข้ามสะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ 1 โดยระยะทางจากตัวเมืองหนองคายถึงกรุงเทพมหานคร ประมาณ 22 กิโลเมตร ซึ่งการคมนาคมทางถนนถือว่าสะดวกที่สุดในการขนส่งสินค้าไปยังเวียงจันทน์ นอกจากนี้เส้นทางนี้ยังสามารถใช้ขนส่งสินค้าไปยังแขวงหลวงพระบางซึ่งอยู่ทางภาคเหนือได้อีกด้วย

สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 1

ด่านศุลกากรหนองคาย ช่องทางผ่านของรถบรรทุกสินค้าผ่านแดนเพื่อไปยัง สปป.ลาว

6) เส้นทางหมายเลข 16 เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างจุดผ่านแดนช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี กับ เมืองปากเซ แขวงจำปาสักดี โดยระยะทางจากตัวเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ถึง เมืองปากเซ ประมาณ 115 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังสามารถขนส่งถึงเมืองต่างๆ ในแขวงจำปาสัก อาทิ ปากของบางเจียง เจริญสุข มูนละ เป็นต้น

ด่านพรมแดนช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี

4.2 เส้นทางคมนาคมทางน้ำ เนื่องจากพรมแดนไทย-ลาว ในบางพื้นที่ไม่มีสะพานขนาดใหญ่ข้ามแม่น้ำโขง ขณะเดียวกันที่มีความจำเป็นในการส่งสินค้าไปยังฝั่ง สปป.ลาว ดังนั้นได้มีการพัฒนาท่าข้ามเพื่อขนส่งสินค้าข้ามฝั่ง และดำเนินการขนส่งต่อไปโดยด้วยการใช้การคมนาคมทางบก ท่าข้ามซึ่งมีการขนส่งสินค้าดังต่อไปนี้

- 1) ท่าข้ามบริเวณจังหวัดหนองคายตรงข้ามกับเมืองท่าเดื่อของกรุงเวียงจันทน์
- 2) ท่าข้ามบริเวณอำเภอเมือง จังหวัดบึงกาฬ ตรงข้ามกับเมืองปากซัน แขวงบอลิคำไซ
- 3) ท่าข้ามบริเวณจังหวัดนครพนมตรงข้ามเมืองท่าแขก แขวงคำม่วน
- 4) ท่าข้ามบริเวณจังหวัดมุกดาหารตรงข้ามแขวงสะหวันนะเขต
- 5) ท่าข้ามบริเวณเชียงคาน จังหวัดเลยตรงข้ามเมืองसानะคาม แขวงเวียงจันทน์
- 6) ท่าข้ามบริเวณเชียงแสน จังหวัดเชียงรายตรงข้ามบ้านห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว

เรือข้ามฟากแม่น้ำโขง ผังไทย-ลาว

4.3 เส้นทางคมนาคมทางอากาศจากไทยและสปป.ลาว ที่สำคัญ ได้แก่

การคมนาคมทางอากาศเพื่อขนส่งสินค้าไปยัง สปป.ลาว ในปัจจุบัน มีเพียง 2 เส้นทางการบินที่ทำการบินระหว่างไทยกับ สปป.ลาว อย่างไรก็ตาม เมื่อสินค้าถึงสนามบินใน สปป.ลาว แล้ว ก็จะต้องทำการขนส่งสินค้าโดยใช้ การคมนาคมทางบกเป็นหลัก ในกรณีที่ต้องการขนส่งสินค้าไปยังแขวงอื่นๆ เส้นทางการบินระหว่างไทยกับ สปป.ลาว มีดังนี้คือ

- 1) กรุงเทพฯ - กรุงเทพมหานคร
- 2) เชียงใหม่ - กรุงเทพมหานคร

2.7 โอกาสทางการค้าและปัญหาอุปสรรค

โอกาสทางการค้าที่ส่งเสริมการขยายตัวทางการค้าระหว่างไทย
กับ สปป.ลาว

1. เศรษฐกิจของ สปป.ลาว มีอัตราการเติบโตในระดับสูง GDP Growth ที่สูงขึ้นทุกปี ส่งผลให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นส่งผลต่อกำลังซื้อ
ที่มากขึ้นด้วย
2. รัฐบาลไทยมีนโยบายและกำหนดทิศทางการสัมพันธภาพกับประเทศ
เพื่อนบ้านที่ชัดเจนและจริงจัง
3. สปป.ลาว เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านจาก Land Lock ไปสู่ Land Link
ด้วยเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันออก (East-West Economic
Corridor) ระหว่างพม่า-ไทย-สปป.ลาว-เวียดนาม (ระยะทางใน สปป.ลาว
245 กม.) โดยมีสะพานมิตรภาพแห่งที่ 2 เป็นจุดเชื่อมต่อไทย-ลาว ทำให้ สปป.ลาว
มีทางออกสู่ทะเลทั้งที่ทำเรือแหลมฉบังของไทย และท่าเรือดานังของเวียดนาม

ที่ทางเลือกในการขนถ่ายสินค้าออกสู่ตลาดโลก และเส้นทางหมายเลข R3A ที่เป็นเส้นทางหนึ่งในโครงการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจตามระเบียงเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) เชื่อมต่อระหว่างไทย (อ.เชียงของ จ.เชียงราย) - สปป.ลาว (แขวงบ่อแก้ว แขวงหลวงน้ำทา) - จีน (สิบสองปันนา-คุนหมิง) เส้นทางใน สปป.ลาว ยาวประมาณ 247 กม. แล้วเสร็จเมื่อ ก.พ. 2551 และเส้นทางในจีน แล้วเสร็จในปี 2552 โดยมีสะพานมิตรภาพแห่งที่ 4 เป็นจุดเชื่อมไทย-ลาว (กำหนดแล้วเสร็จในปี 2555) ทำให้ สปป.ลาว กลายเป็นสะพานเชื่อมอินโดจีน (Land Bridge) ดังนั้น ถนนทุกสายจึงหันมาสนใจการลงทุนทำการค้ากับ สปป.ลาว มากขึ้น เพราะระบบ Logistics ที่มีการเปลี่ยนแปลงการคมนาคมขนส่งที่ถ่ายเทได้สะดวกขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการเริ่มมอง สปป.ลาว ทะลุไปยัง เวียดนาม และจีน

4. สปป.ลาว อยู่ท่ามกลางประเทศเศรษฐกิจดาวรุ่งทางเหนือติดจีน (ยูนนาน 43 ล้านคน) ตะวันตกเป็นไทย (65 ล้านคน) ด้านตะวันออกเป็นเวียดนาม (83 ล้านคน) และทางตอนใต้เป็นกัมพูชา (13 ล้านคน) เฉพาะตลาดตามรอยตะเข็บชายแดน มีประชาชนไม่ต่ำกว่า 200 ล้านคน กล่าวได้ว่า สปป.ลาว อยู่ท่ามกลาง “ทะเลคน” รอบด้านเป็นประเทศที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ดังนั้น หากมีการบริหารจัดการที่ดีเป็นโอกาสในการฟื้นฟูประเทศได้อย่างรวดเร็ว

5. สปป.ลาว จัดอยู่ในประเทศยากจนแต่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีพื้นที่การเกษตรขนาดใหญ่ที่มีค่าเช่าถือครองที่ดินที่ไม่สูงมากนัก และสามารถเช่าได้ในระยะเวลาานพอสมควร มีแร่ธาตุต่างๆ แทบทุกชนิด เช่น ถ่านหินลิกไนต์ ดีบุก ยิปซัม ตะกั่ว สังกะสี บ็อกไซต์เหล็ก ทองแดง อัญมณี ไปจนถึงเหมืองทองคำขนาดใหญ่ในเอเชีย ที่รู้จักในนามของเหมืองเซโปน แขวงสะหวันนะเขต เป็นเหตุให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนกันมากขึ้น

6. สปป.ลาว มีนโยบายในการผลิตไฟฟ้าจากพลังน้ำ 20,000 เมกกะวัตต์ต่อปี สปป.ลาว ถือว่าเป็นแบตเตอรี่แห่งเอเชีย แต่ปัจจุบันมีการใช้ไปเพียงร้อยละ 2 เท่านั้น ในขณะนี้ทางไทยได้เข้าไปลง MOU เพื่อสร้างเขื่อนซื้อไฟฟ้าจาก สปป.ลาว หลายโครงการ อีก 5 ปีข้างหน้า มูลค่าการส่งออกไฟฟ้าของ สปป.ลาว อาจจะเกินดุลการค้ากับประเทศไทย

7. ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า

8. โครงการ Contract Farming ทำให้ธุรกิจการเกษตรไทยเข้าไปลงทุนใน สปป.ลาว มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการปลูกพืชผลทางการเกษตร ปศุสัตว์ เป็นต้น

9. มีการเจรจาแผนความร่วมมือ ทางการค้าระหว่างกระทรวงพาณิชย์แห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า สปป.ลาว ในหลายเวทีเพื่อลดปัญหาอุปสรรคทางการค้าอำนวยความสะดวกให้เกิด

‘สปป.ลาว ถือว่าเป็นแบตเตอรี่แห่งเอเชีย แต่ปัจจุบันมีการใช้ไปเพียงร้อยละ 2 เท่านั้น ในขณะที่ทางไทยได้เข้าไปลง MOU เพื่อสร้างเขื่อนซื้อไฟฟ้าจาก สปป.ลาว หลายโครงการอีก 5 ปีข้างหน้า มูลค่าการส่งออกไฟฟ้าของ สปป.ลาว อาจจะเกินดุลการค้ากับประเทศไทย’

ความสิ้นไหลทางการค้าเป็นระยะๆมากขึ้น

10. สปป.ลาว มีเสถียรภาพทางการเมือง ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินสูงและค่าแรงงานไม่แพงนัก

11. มีชนเผ่าต่างๆ มากมายทำให้มีความหลากหลายทางด้านการท่องเที่ยว

ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าระหว่างไทยกับ สปป.ลาว

ประเด็นปัญหาด้านการค้าของไทย

สำหรับนักธุรกิจที่สนใจจะทำการค้ากับ สปป.ลาว ควรที่จะพิจารณาถึงข้อจำกัด หรือสิ่งนี้อาจทำให้เกิดปัญหา อุปสรรคในทางการค้า ดังต่อไปนี้

1. มีแนวโน้มการแข่งขันระหว่างพ่อค้าต่างชาติและพ่อค้าไทยสูงขึ้น ผู้ส่งออกสินค้าของไทยไป สปป.ลาว ส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าชายแดน ขาดความเป็นนักการตลาดเชิงรุกมืออาชีพ จึงเสียเปรียบประเทศคู่แข่งเช่น เวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซียและไต้หวัน ซึ่งได้รุกเข้าไปเปิดการค้าและเสนอขายสินค้าโดยตรงมากขึ้น จึงมีแนวโน้มที่จะมีการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ตามมาเพื่อเจาะตลาดสินค้าในแขนงต่างๆของสปป.ลาวมากกว่าในอดีต

2. ปัญหาค่าจ้างแรงงานที่แพงขึ้น รวมทั้งการขนส่งที่มีค่าน้ำมันที่สูงขึ้น ทำให้ต้นทุนราคาสินค้าของไทยสูงขึ้น และการจัดเก็บอัตราภาษีนำเข้า วัตถุดิบและเครื่องจักรของกรมศุลกากรไทยมีอัตราสูง ทำให้เพิ่มต้นทุนในการผลิต สินค้าไทยในระดับล่างจึงไม่สามารถแข่งขันด้านราคากับคู่แข่ง คือ จีน และเวียดนามที่มีราคาสินค้าต่ำกว่าประมาณ 1 เท่า

3. มีการลักลอบการค้าตามแนวชายแดนไทย-สปป.ลาวมาก ทำให้สินค้าไทยที่ลักลอบเข้าไปใน สปป.ลาว มีราคาถูกกว่าสินค้าที่นำเข้าโดยถูกวิธี ทำให้สินค้าไทยเข้าไปแข่งขันกันเองในตลาด สปป.ลาว

4. สินค้าไทยจะถูกปลอมแปลงและเลียนแบบจากประเทศคู่แข่ง เช่น จีนส่งจักรยานยนต์และชิ้นส่วนลอกเลียนแบบที่มีราคาถูกกว่าของไทยมาก และเวียดนามส่งสินค้าคุณภาพที่ต่ำกว่าทำให้ผู้บริโภค สปป.ลาว เข้าใจผิดคิดว่าเป็นสินค้าไทย นอกจากนี้ ผู้ส่งออกไทยบางรายนำสินค้าหมดอายุเข้าไปจำหน่ายใน สปป.ลาว ทำให้สินค้าไทยเสียชื่อเสียง

5. ขนาดตลาดเล็ก เนื่องจาก สปป.ลาว มีประชากรเพียงจำนวน 6.8 ล้านคน และประชากรส่วนใหญ่มีอำนาจการซื้อต่ำ เนื่องจากมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวค่อนข้างต่ำเพียง 886 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี

ประเด็นปัญหาภายในของ สปป.ลาว

ด้านนโยบายการค้า

1. การนำเข้าสินค้าของสปป.ลาวจะต้องกระทำผ่านหน่วยงานของรัฐที่เชื่อถือว่า ลาวขาเข้า-ขาออก (Societe Lao Import-Export) โดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของ สปป.ลาว เป็นผู้ดูแลและกำกับ โดย

‘การแข่งกันระหว่างพ่อค้าต่างชาติและพ่อค้าไทยสูงขึ้น ผู้ส่งออกสินค้าของไทยไป สปป.ลาว ส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าชายแดนขาดความเป็นนักการตลาดเชิงรุกมืออาชีพจึงเสียเปรียบประเทศคู่แข่งเช่นเวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย และไต้หวัน’

นำเข้าและส่งออกสินค้าที่จำเป็นต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และผ่านบริษัทเอกชน (Private Company) ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวง การค้าให้เป็นผู้นำเข้า-ส่งออกสินค้าตามประเภท หรือหมวดที่ได้รับอนุญาต จากรัฐแล้วเท่านั้น สำหรับผู้นำเข้ารายย่อยที่ไม่มีใบอนุญาตจะอาศัยการนำเข้า-ส่งออกผ่านบริษัทที่มีใบอนุญาต ซึ่งต้องเสียค่านายหน้า ร้อยละ 2-3 ขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้า

2. การลดและจำกัดจำนวนบริษัทผู้นำเข้า-ส่งออกของ สปป.ลาว ทำให้มีผู้ค้าขายลดลง โดยใน สปป.ลาว จะมีบริษัทที่จดทะเบียนเป็นผู้นำเข้า และส่งออกประมาณ 150 บริษัท

3. ระบบการค้าระหว่างประเทศของ สปป.ลาว ยังไม่เป็นสากล และไม่มีความแน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย กฎระเบียบบ่อยครั้ง และในแต่ละแขวงมีการจัดเก็บอัตราภาษีที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้ส่งออกมีความสับสน และไม่สามารถวางแผนระยะยาวได้

4. การเข้มงวดในการนำเข้าสินค้าโดยกำหนดเงื่อนไขให้บริษัท ผู้นำเข้า ต้องมีส่วนดำเนินการนำเข้าต่อการส่งออกเท่ากับ 60 : 40 ทำให้ผู้นำเข้า สปป.ลาว บางรายนำเข้าสินค้าจากไทยลดลง เนื่องจากไม่สามารถหาสินค้า ส่งออกได้ครบตามสัดส่วนที่รัฐบาลกำหนด นอกจากนั้นยังจำกัดโควตาสินค้า ที่จะนำเข้าบางรายการ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ปูนซีเมนต์ ข้าวสาร เหล็กเส้น และรถบรรทุก เป็นต้น โดยการนำเข้าปูนซีเมนต์ต้องแลกเปลี่ยนเป็นเงินเหรียญ สหรัฐฯ

5. ขั้นตอนการนำเข้า และการออกเอกสารของ สปป.ลาว มีความ ยุ่งยาก ซับซ้อน ลำช้า รวมทั้งต้องยื่นขอใบอนุญาตนำเข้าหลังจากที่สินค้า มาถึงท่าแล้วเท่านั้น และต้องยื่นขออนุญาตจากหลายหน่วยงาน ได้แก่ กรมไปรษณีย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงการเงิน สำนักงานการค้ากัมพูช นครเวียงจันทน์ กรมภาษี กรมอากร เป็นต้น และต้องวางเงินค้ำประกันการ นำเข้า-ส่งออก

6. การดำเนินนโยบายการค้าของ สปป.ลาว เน้นการใช้แรงงาน คนมากกว่าเครื่องจักร ทำให้เกิดการเสียเวลาและสินค้าเสียหายเป็นเหตุให้การ ขนถ่ายสินค้าไม่เสร็จทันตามกำหนด ส่งผลให้บริษัทรับขนส่งสินค้าขาดทุนและ ไม่ยอมรับงาน

ด้านการคมนาคมขนส่ง

1. ค่าขนส่งและค่าบริการในการนำเข้า-ส่งออกค่อนข้างสูง ประกอบ กับความตกลงขนส่งสินค้าผ่านแดนไทย-สปป.ลาวยังมีปัญหา เนื่องจากสินค้า จาก สปป.ลาว ผ่านไทยไปประเทศที่สามไม่มีการเก็บค่าธรรมเนียม แต่ใน ทางกลับกันสินค้าจากไทยผ่าน สปป.ลาว ไปยังประเทศที่สามยังถูกเก็บค่า ธรรมเนียม

‘การเข้มงวดในการนำเข้า สินค้าโดยกำหนดเงื่อนไขให้บริษัท ผู้นำเข้า ต้องมีส่วนดำเนินการนำเข้า ต่อการส่งออกเท่ากับ 60 : 40 ทำให้ผู้นำเข้า สปป.ลาว บางราย นำเข้าสินค้าจากไทยลดลง เนื่องจากไม่สามารถหาสินค้าส่งออก ได้ครบตามสัดส่วนที่รัฐบาล กำหนด’

2. การขนส่งสินค้าทางบกของ สปป.ลาว จะใช้ทางรถยนต์และเป็นลักษณะผูกขาด เนื่องจาก สปป.ลาว ยังไม่มีระบบการขนส่งทางรถไฟ เส้นทางคมนาคมยังทุรกันดารต้องใช้เวลานานและทำให้สินค้าได้รับความเสียหายได้ง่าย เป็นอุปสรรคต่อการขนส่งสินค้า นอกจากนั้น การกำหนดน้ำหนักบรรทุกของรถบรรทุกสินค้าในแต่ละแขวงไม่เท่ากัน ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

3. การขนถ่ายสินค้าของ สปป.ลาว เน้นการใช้แรงงานคนมากกว่าเครื่องจักร ทำให้เสียเวลาและสินค้าเสียหาย เป็นเหตุให้การขนถ่ายสินค้าเสร็จไม่ทันตามกำหนด ส่งผลให้บริษัทรับขนส่งสินค้าขาดทุนและไม่ยอมรับงาน

การค้ำจุนระบบตามแนวชายแดน

สืบเนื่องจากการที่ไทยและ สปป.ลาว มีชายแดนยาวติดต่อกันทำให้มีช่องทางผ่านแดนธรรมชาติประมาณ 700 ช่องทางที่ประชาชนอาศัยเดินทางเข้า-ออก และมีการลักลอบนำสินค้าข้ามแดน ซึ่งสินค้าที่ลักลอบข้ามแดนมีมูลค่าเกือบเท่ากับการค้าปกติ ส่งผลกระทบต่อผู้ที่เป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าของไทยที่อยู่ใน สปป.ลาว เนื่องจากสินค้าที่ลักลอบนำข้ามมีต้นทุนต่ำกว่าตัวแทนจำหน่ายที่ถูกต้องในระบบไม่สามารถแข่งขันได้ ส่งผลให้ผู้ทำการค้า สปป.ลาว ไม่สนใจที่จะเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าที่มาจากประเทศไทย เว้นแต่สินค้าที่มีข้อจำกัดไม่สามารถขนถ่ายโดยใช้เรือเล็กได้

2.8 สิทธิพิเศษทางการค้าที่ สปป.ลาว ได้รับ

สิทธิพิเศษทางการค้าเกิดจากประเทศที่พัฒนาแล้วให้กับประเทศกำลังพัฒนาและด้อยพัฒนา ในปัจจุบันนี้ สหประชาชาติกำหนดว่ามีประเทศด้อยพัฒนาจำนวน 48 ประเทศ ซึ่ง สปป.ลาว จัดอยู่กลุ่มประเทศด้อยพัฒนา นี้ สปป.ลาว ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าจากประเทศที่พัฒนาแล้ว และกำลังพัฒนาทั้งหมด 48 ประเทศ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) ระบบสิทธิพิเศษทางการค้าให้แบบเฉพาะ ซึ่งได้รับในกรอบต่างๆ เช่น

- จีนให้ในกรอบ ASEAN - China 202 รายการ และในกรอบ Early Harvest Program

- ในกรอบความร่วมมือ 2 ฝ่าย สปป.ลาว - เวียดนาม สปป.ลาว-จีน และสัญญากรุงเทพฯ ศรีลังกา 2 รายการ อินเดีย 4 รายการ และสาธารณรัฐเกาหลี 9 รายการ

นักธุรกิจที่สนใจจะส่งออกสินค้าจาก สปป.ลาว สามารถสอบถามข้อมูลรายการสินค้าได้ที่สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เวียงจันทน์ประจำ สปป.ลาว หรือที่กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า สปป.ลาว

2) เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA)

กำหนดให้ประเทศสมาชิกเดิม 6 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย บรูไน ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และมาเลเซีย ลดอัตราภาษีนำเข้าเหลือร้อยละ 0 ในปี 2553 ขณะที่ สปป.ลาว ซึ่งเป็นสมาชิกใหม่ของอาเซียนมีกำหนดลดอัตราภาษีนำเข้าเหลือร้อยละ 0 ในปี 2558

3) สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences : GSP) จากประเทศผู้นำเข้าจำนวน 35 ประเทศทั่วโลก อาทิ ประเทศในกลุ่ม EU และญี่ปุ่น เนื่องจาก สปป.ลาว มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกอยู่ในระดับต่ำ สังเกตได้จากมูลค่าส่งออกรวมของ สปป.ลาว ที่อยู่ในระดับต่ำสุดของอาเซียน นอกจากนี้ EU ยังขยายสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปภายใต้โครงการ Everything But Arms (EBA) ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งรวมถึง สปป.ลาว ตั้งแต่ปี 2544 โดย EU ยกเว้นการเรียกเก็บภาษีนำเข้า และยกเลิกการกำหนดโควตานำเข้าสินค้าทุกประเภทจาก สปป.ลาว ที่ผ่านหลักเกณฑ์การพิจารณาแหล่งกำเนิดสินค้า

4) สหรัฐฯ มอบสถานะ NTR1 ให้แก่ สปป.ลาว ตั้งแต่วันที่ 3 ธ.ค. 47 ทำให้อัตราภาษีนำเข้าเฉลี่ยที่สหรัฐฯ เรียกเก็บจาก สปป.ลาว ลดลงจากเดิมร้อยละ 45 เหลือร้อยละ 2.4 ซึ่งช่วยเพิ่มศักยภาพในการส่งออกของ สปป.ลาว สังเกตได้จากมูลค่าส่งออกของ สปป.ลาว ไปยังสหรัฐฯ ระหว่าง ม.ค.-พ.ย. 48 เพิ่มขึ้นร้อยละ 22 มูลค่า 3.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จาก 3.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ทั้งนี้ คาดว่าปัจจัยดังกล่าว จะยังช่วยกระตุ้นการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ต่อเนื่อง

2.9 ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับ สปป.ลาว

ความร่วมมือภาครัฐบาล

- ข้อตกลงทางการค้า (Trade Agreement) ระหว่างไทย-สปป.ลาว ลงนามเมื่อ 1 มิ.ย. 2521 และลงนามแก้ไขปรับปรุงเมื่อ 20 มิ.ย. 2534 ต่อมาได้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า (Joint Trade Committee : JTC) ภายใต้ข้อตกลงดังกล่าว เป็นการประชุมในระดับรัฐมนตรีประชุมไปแล้วเพียง 1 ครั้งเมื่อ 16-17 ก.ค. 2541 ณ กรุงเทพฯ

- ความตกลงว่าด้วยการส่งสินค้าผ่านแดน ลงนามเมื่อ 1 มิ.ย. 2521

- ความตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน ลงนามเมื่อ 22 ส.ค. 2533

- ความตกลงเพื่อจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยความร่วมมือไทย-ลาว (JC) ลงนามเมื่อ 9 พ.ค. 2534 (ประชุมไปแล้ว 16 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อ 14-15 ต.ค. 2553 ณ กรุงเทพฯ)

- ความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการ

‘สปป.ลาว ให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนไทยที่เข้าไปลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวให้สามารถเช่าที่ดินได้โดยไม่จำกัดระยะเวลา และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 5 ปี’

เสียงรัฐสภาในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ลงนามเมื่อ 20 มิ.ย. 2540 และแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน เมื่อ 23 ธ.ค. 2540 มีผลบังคับใช้ 1 ม.ค. 2541 ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และเก็บภาษีกำไร

- ความตกลงว่าด้วยการเดินทางข้ามแดนไทย-ลาว ฉบับลงนามเมื่อ 20 มิ.ย. 2540 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 19 ก.ย. 2540 เป็นความตกลงฉบับใหม่ที่ใช้แทนความตกลงเรื่องข้อบังคับร่วมกันว่าด้วยการจราจรชายแดนระหว่างประเทศไทยกับอินโดจีน ฝรั่งเศส ลงนามเมื่อ 16 ส.ค. 2486

- ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางราชการ ลงนาม 5 มี.ค. 2542

- ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางถนน ลงนาม 5 มี.ค. 2542 ซึ่งใช้แทนความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าผ่านแดนไทย-ลาว เมื่อ 1 มิ.ย. 2521 ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามความตกลงย่อยกำหนด รายละเอียดการขนส่งทางถนน เมื่อ 17 ส.ค. 2544

- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการลงทุนระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแห่งราชอาณาจักรไทยกับคณะกรรมการคุ้มครองการลงทุน ร่วมมือกับต่างประเทศและลงทุนภายในแห่ง สปป.ลาว ลงนามเมื่อ 17 ส.ค. 2544

- ความตกลงว่าด้วยกรอบความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจไทย-ลาว ลงนามเมื่อ 20 มี.ค. 2547 ณ เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สปป.ลาว

- บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับเขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวันเซโน ของ สปป.ลาว เมื่อ 27 ก.ค. 2547 โดย สปป.ลาว ให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนไทยที่เข้าไปลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าว ให้สามารถเช่าที่ดินได้โดยไม่จำกัดระยะเวลา และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 5 ปี

- ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางธรรมดา ลงนาม 28 ต.ค. 2547 ณ เมืองแก่นท้าว แขวงไชยบุรี สปป.ลาว มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 2 ธ.ค. 2547

- บันทึกการประชุมแผนความร่วมมือระหว่างกระทรวงพาณิชย์แห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าแห่ง สปป.ลาว ครั้งที่ 3 เมื่อ 24-25 มิ.ย. 2553 ณ นครหลวงเวียงจันทน์

- บันทึกผลการประชุมแผนความร่วมมือระหว่างพาณิชย์จังหวัดกับหัวหน้าแผนกอุตสาหกรรมและการค้า สปป.ลาว ครั้งที่ 3 เมื่อ 23 ธ.ค. 2552 ณ จ.เชียงราย

- บันทึกความเข้าใจสามฝ่าย ได้แก่ รัฐบาลแห่ง สปป.ลาว ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ว่าด้วยความร่วมมือเพื่อการใช้ประโยชน์สูงสุดจากสะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต)

และเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก เมื่อ 26 ธ.ค. 2550
ณ แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว

ความร่วมมือภาคเอกชน

- ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับ
สภาอุตสาหกรรมแห่งชาติลาว ลงนามเมื่อ 19 ก.พ. 2535

- บันทึกการประชุมภาคเอกชนไทย-ลาว ในการประชุมแผน
ความร่วมมือระหว่างกระทรวงพาณิชย์แห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวง
อุตสาหกรรมและการค้าแห่ง สปป.ลาว ครั้งที่ 2 เมื่อ 1 ก.ค. 2552
ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

2.10 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะจากนักธุรกิจไทย

5.1 ไทยควรแสดงความจริงใจในการให้ความช่วยเหลือ สปป.ลาว
ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ซึ่งไทยได้ดำเนินการไปแล้วหลายช่องทาง อาทิ การลด
ภาษีสินค้าเกษตรนำเข้าภายใต้ WTO 23 รายการ การลดภาษีสินค้าวัตถุดิบ
และเกษตรอื่นๆ 39 รายการ และการให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการใน
สาขาต่างๆ เป็นต้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์และทัศนคติที่ดีต่อกัน

5.2 สนับสนุนภาคเอกชนของไทยมีส่วนเข้าไปส่งเสริมการผลิตโดย
การให้ความรู้ด้านวิชาการเทคโนโลยี และเมล็ดพันธุ์ที่สามารถให้ผลผลิตต่อไร่
สูง และรับซื้อสินค้าเกษตรในลักษณะ Contract - Farming โดยเฉพาะสินค้า
ที่ไทยยกเว้นภาษีนำเข้าเพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบ เนื่องจาก สปป.ลาว มีพื้นที่ว่าง
เปล่าจำนวนมาก และค่าเช่าที่ดินต่ำที่เหมาะสมสำหรับทำเกษตรกรรม รวมทั้ง
สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์รวบรวมผลผลิต/ตลาดกลางกระจายไปตามจุดต่างๆ
ที่สำคัญใน สปป.ลาว เพื่อสะดวกและประหยัดค่าขนส่ง

5.3 ควรพิจารณาแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง และรวดเร็ว โดยเฉพาะ
ปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับท้องถิ่น ไม่ควรปล่อยทิ้งให้นาน เพื่อเสริมสร้างความ
สัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากยิ่งขึ้น เนื่องจากขณะนี้เจ้าหน้าที่ระดับสูงของ สปป.ลาว
ได้มีความสัมพันธ์ที่ดีมากกับเวียดนาม

5.4 มีส่วนร่วมและชักชวนประเทศที่สามหรือมูลนิธิต่างประเทศ
เพื่อเข้าไปช่วยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานใน สปป.ลาว เช่น สะพาน ถนน
ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการท่องเที่ยว

5.5 ค่าขนส่งสินค้าซึ่งมีลักษณะผูกขาดใน สปป.ลาว เป็นอุปสรรค
ต่อการค้าและการลงทุนใน สปป.ลาว ซึ่งหากภาครัฐทั้งของไทย และ สปป.ลาว
ได้ร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อการค้า
และการลงทุนของทั้งสองประเทศเป็นอย่างมาก

5.6 สนับสนุนการให้ทุนการศึกษาระดับปริญญาโทแก่บุคลากร
ใน สปป.ลาว ต่อไป เพื่อกระชับความสัมพันธ์ในระดับผู้บริหารในระยะยาว

‘สนับสนุนภาคเอกชนของ
ไทยมีส่วนเข้าไปส่งเสริมการ
ผลิตโดยการให้ความรู้ด้านวิชา
การเทคโนโลยี และเมล็ดพันธุ์ที่
สามารถให้พผลผลิตต่อไร่สูงและ
รับซื้อสินค้าเกษตรในลักษณะ
Contract - Farming โดยเฉพาะ
สินค้าที่ไทยยกเว้นภาษีนำเข้า
เพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบ เนื่องจาก
สปป.ลาว มีพื้นที่ว่างเปล่า
จำนวนมาก และค่าเช่าที่ดินต่ำที่
เหมาะสำหรับทำเกษตรกรรม’

ต่อไปเช่นเดียวกับที่จีนและเวียดนามได้ดำเนินการยุทธศาสตร์ดังกล่าวกับ สปป.ลาว แล้ว

5.7 ส่งเสริมการให้การศึกษาและการเข้าถึงสื่อบันเทิงทั้งวิทยุ โทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ต่างๆ กับเยาวชนของ สปป.ลาว เพื่อปลูกฝัง/สร้าง ค่านิยมในการนิยมไทย นำไปสู่การขยายฐานตลาดสินค้าไทย และกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกันในระยะยาว

5.8 สนับสนุนโครงการ Sister City โดยเฉพาะจังหวัดและแขวง ชายแดนที่อยู่ตรงข้ามกัน ซึ่งประชาชนของทั้งสองฝั่งมีความสัมพันธ์และคุ้นเคย กันเป็นอย่างดีเป็นเวลาช้านานแล้ว โดยภาครัฐทั้งส่วนกลางและท้องถิ่นควร เข้าไปสนับสนุนโครงการกระชับความสัมพันธ์ ขยายตลาดสินค้าและย้ายฐาน การลงทุน เช่น การจัดงานแสดงสินค้าชายแดน การพบปะเยี่ยมเยียน จัดงาน ทัศนศึกษาแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ และการยกระดับจุดผ่อนปรน ชายแดนเป็นด่านชายแดนถาวร เป็นต้น

‘การค้าและการลงทุนใน ประเทศเพื่อนบ้านหรือประเทศ สมาชิกใหม่อาเซียนยังคงมี ศักยภาพและมีสู่ทางการลง ทุนที่แจ่มใส เป็นตลาดใหม่ที่นำ ลงทุน แต่เป็นตลาดที่นักลงทุน ต้องใช้ความพยายามมากใน การเริ่มต้นใหม่ เพราะเป็นประเทศ ที่ยังไม่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ’

5.9 ยุทธศาสตร์การค้ากับ สปป.ลาว คือ การที่ไทยให้ความ ช่วยเหลือแก่ สปป.ลาว แบบไม่มุ่งหวังผลกำไร แต่ดำเนินการเพื่อรักษาฐาน ตลาดสินค้าและการกระจายสินค้าไทยเข้าสู่ประเทศที่สามต่อไป รวมทั้งรักษา ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ ต้องเข้าใจลักษณะนิสัยของ คนลาว คือ *เมื่อคนลาวเสนอขอความช่วยเหลือมายังไทยแล้วคนลาวมักไม่ ทวงถามหรือมักเงิบ* ซึ่งไทยจึงควรแสดงความจริงใจโดยการดำเนินการให้ความ ช่วยเหลือทันที

5.10 สนับสนุนการเชื่อมโยงความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวและ การขนส่ง ซึ่งเป็นจุดแข็งของทั้งสองประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลควรเจรจากับผู้นำของ สปป.ลาว ในการเปิดตลาดธุรกิจบริการการท่องเที่ยวในแหล่ง ท่องเที่ยวหลัก เช่น หลวงพระบาง นครหลวงเวียงจันทน์ และจำปาสัก นำไปสู่การรักษาฐานตลาดบริการของไทยและขยายฐานการลงทุนของไทย ด้วย ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลควรขยายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในการ รุกเส้นทางเปิดใหม่กับประเทศที่สาม เช่น จีน เวียดนาม และพม่า โดยมี สปป.ลาว เป็นแกนเชื่อม เช่น เส้นทาง R3E และเส้นทางหลวงพระบาง- เชียงขวาง-หัวพัน-เดียนเบียนฟู เป็นต้น

5.11 ควรสร้างความเข้าใจกับนักลงทุนไทยว่า ตลาดการค้าและ การลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน หรือประเทศสมาชิกใหม่อาเซียนยังคงมี ศักยภาพและมีสู่ทางการลงทุนที่แจ่มใส เป็นตลาดใหม่ที่นำลงทุน แต่เป็นตลาด ที่นักลงทุนต้องใช้ความพยายามมากในการเริ่มต้นใหม่ เพราะเป็นประเทศ ที่ยังไม่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ต้องฝึกอบรมแรงงาน และ เรียนรู้กฎระเบียบต่างๆ รวมทั้งยอมรับว่าใช้เวลาในการคืนทุนที่นาน แต่ ผู้บุกเบิกรุ่นแรกก็จะได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า

3. รายงานภาวะอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมการเกษตร

เศรษฐกิจของ สปป.ลาว เกิดจากภาคการเกษตรและป่าไม้เป็นหลัก โดยมีมูลค่าเป็นร้อยละ 43.5 ของ GDP สภาพดินฟ้า อากาศใน สปป.ลาว มีความเหมาะสมในการทำการเกษตร มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,715 มม.ต่อปี เมื่อเทียบกับภาคใต้ของไทยที่มีฝนตกชุก มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 1,400 มม.

แรงงานในภาคการเกษตรและป่าไม้กว่าร้อยละ 80 ของกำลังแรงงาน ภาคการเกษตรและป่าไม้มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา พื้นที่เพาะปลูกเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะการปลูกพืชที่ให้ผลตอบแทนสูง เช่น ข้าว ข้าวโพด นอกจากนี้ยังมีการให้ความสำคัญกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น หมู ไก่

การเกษตรใน สปป.ลาว มี 3 แบบ คือ การเกษตรในเขตชลประทาน การเกษตรนอกเขตชลประทาน และการเกษตรในที่บุกรุกกลางป่า รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทาน และลดการบุกรุกป่า พืชเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ยาสูบ ชา กาแฟ

อุตสาหกรรมพลังงาน

สปป.ลาว มีสภาพภูมิประเทศเหมาะแก่การก่อสร้างเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้า แหล่งกำเนิดพลังงานส่วนใหญ่มาจากพลังน้ำจากแม่น้ำสายต่างๆ อาทิ แม่น้ำเทิน แม่น้ำบุน และแม่น้ำจิม อุตสาหกรรมพลังงานเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่ภาคเอกชนจะลงทุนใน สปป.ลาว ได้

สปป.ลาว มีแผนก่อสร้างเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้าจำนวนมาก และต้องการผลักดันให้การผลิตกระแสไฟฟ้าก้าวขึ้นเป็นภาคการผลิตเพื่อส่งออก เพื่อขยายการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้กับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ ไทย จีน และเวียดนาม โดยมีเป้าหมายหลักที่จะสร้างรายได้จากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเป็นมูลค่า 140 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และวางแผนจะก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลางพลังงานไฟฟ้าสำคัญของอาเซียนในระยะต่อไป

โครงการพัฒนาเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้าของ สปป.ลาว เพื่อจำหน่ายให้กับประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะไทย ดังนี้

โครงการที่สามารถจำหน่ายกระแสไฟฟ้าแล้ว ได้แก่ เขื่อนเทิน - หินบุน เขื่อนห้วยเฮาะ

โครงการที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างและโครงการที่มีแผนก่อสร้างในอนาคต เขื่อนน้ำเทิน 2 เขื่อนน้ำจิม 2 เขื่อนน้ำจิม 3 เขื่อนเซเสด 2 เขื่อนเซคามาน และ เขื่อนเซเปียน-เซินน้ำน้อย

อุตสาหกรรมเหมืองแร่

สปป.ลาว มีทรัพยากรธรรมชาติ แร่ธาตุจำนวนมาก อาทิ แร่เหล็ก

ดีบุก ตะกั่ว ทองแดง ถ่านหิน สังกะสี ทองคำ หินอ่อน และน้ำมันที่พบว่า มีมากในภาคกลางและภาคใต้ และมีแหล่งแร่รัตนชาติที่ยังไม่มีการนำมาใช้ ประโยชน์ เช่น ทองคำ แชนไฟร์ เงิน เป็นต้น

จากการสำรวจล่าสุดใน สปป.ลาว พบว่าพื้นที่ในเขตเมืองปากช่อง หรือที่เรียกว่าเขตที่ราบสูงโบละเวน แขวงจำปาสัก มีแหล่งแร่บอกไซต์ เป็นจำนวนมาก คาดว่าน่าจะมีมูลค่าถึงปีละ 3,200 ล้านดอลลาร์ ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ในระยะเวลามากกว่า 50 ปี ธาตุบอกไซต์นี้ เป็นสินแร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการถลุงอลูมิเนียมที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก

อุตสาหกรรมเหมืองแร่เป็นสิ่งที่รัฐบาลลาวให้ความสำคัญ ในการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ เห็นได้จากข้อกำหนดในกฎหมายการลงทุนที่ทำการปรับปรุงใหม่ช่วงปี 2540 ที่กำหนดโครงการที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติต้องได้รับการอนุมัติจากนายกรัฐมนตรี

ในปี 2553 สปป.ลาว ได้ตั้งให้สัมปทานการทำเหมืองแร่กับนักลงทุนชั่วคราว เนื่องจาก พบว่ากระทบกับสภาวะแวดล้อมมาก

อุตสาหกรรมสิ่งทอ

สปป.ลาว มีชื่อเสียงด้านสิ่งทอ จากความได้เปรียบด้านต้นทุนจากค่าแรงงานถูกและการได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษี (GSP) จากประเทศต่างๆ จำนวน 35 ประเทศ ตลาดหลักในการส่งออกสิ่งทอของ สปป.ลาว คือ กลุ่มสหภาพยุโรป และประเทศไทย

สวนสาธารณะรอบๆ ประตูดัช และประตูชัย เป็นอีกหนึ่งสถานที่สำคัญ ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากในแต่ละปี

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของ สปป.ลาว เป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับความสนใจและทำรายได้เข้าประเทศจำนวนมาก จุดเด่น คือ มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ โบราณสถานเก่าแก่ที่ได้รับการอนุรักษ์ให้เป็นมรดกโลก สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความงดงามทางธรรมชาติ ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนลาวที่ยังคงยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นบ้านดั้งเดิม ความเป็นมิตรและค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่ำ ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งชาวตะวันตกและชาวเอเชีย สนใจเดินทางไปท่องเที่ยว นอกจากนี้อุตสาหกรรมบริการที่รองรับการท่องเที่ยวยังมีโอกาสที่จะเจริญเติบโตอีกมาก อาทิ ร้านอาหาร สปา ร้านทำผม ร้านขายของที่ระลึก สถานที่จัดจำหน่ายอุปกรณ์ท่องเที่ยว เป็นต้น

การตักบาตรข้าวเหนียว เป็นอีกหนึ่งวัฒนธรรมที่ดึงดูดพุทธศาสนิกชนจากประเทศที่นับถือศาสนาพุทธให้เข้ามาท่องเที่ยว

สินค้าที่มีโอกาส

- 4.1 สินค้าอะไหล่รถยนต์ และบริการยานยนต์
- 4.2 สินค้าอุปโภคบริโภค
- 4.3 สินค้าวัสดุก่อสร้างและสินค้าตกแต่งภายใน
- 4.4 สินค้าทางการเกษตร
- 4.5 การท่องเที่ยว และบริการ

4. การลงทุน

4.1 การลงทุนจากต่างประเทศใน สปป.ลาว

ย้อนหลังไปตั้งแต่ปี 2531 จนถึงเดือนมีนาคม 2549 มีโครงการจากต่างชาติที่ได้รับอนุญาตให้มาลงทุนใน สปป.ลาว รวมทั้งสิ้น 1,335 โครงการ มีมูลค่าการลงทุน 6,945.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในจำนวนนี้ ไทย เป็นประเทศที่เข้ามาลงทุนใน สปป.ลาว มากที่สุด จำนวน 353 โครงการ มีมูลค่าการลงทุน 2,920.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณร้อยละ 42.19 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนใน สปป.ลาว ลำดับรองลงมา ได้แก่ สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย ฝรั่งเศส จีน เวียดนาม เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ตามลำดับ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา จีน เวียดนาม และเกาหลีใต้ มีแนวโน้มที่จะขยายการลงทุนใน สปป.ลาวมากขึ้น (สำนักงานส่งเสริมการลงทุน สปป.ลาว <http://www.investlaos.gov.la>)

รูปแบบการลงทุนของต่างชาติใน สปป.ลาว

มี 3 ลักษณะ คือ ธุรกิจร่วมสัญญา วิสาหกิจร่วมทุน วิสาหกิจลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมด

1. **ธุรกิจร่วมสัญญา** เป็นการร่วมธุรกิจกันระหว่างนิติบุคคลลงทุนภายในกับฝ่ายต่างประเทศ โดยไม่ได้ก่อตั้งนิติบุคคลใหม่ใน สปป.ลาว

2. **วิสาหกิจร่วมทุน** เป็นวิสาหกิจที่ก่อตั้งและขึ้นทะเบียนตามระเบียบกฎหมายของ สปป.ลาว ซึ่งมีการดำเนินธุรกิจและเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมระหว่างผู้ลงทุนต่างประเทศและผู้ลงทุนในประเทศ โดยผู้ลงทุนต่างประเทศต้องลงทุนอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 30% ของทุนจดทะเบียน การลงทุนเป็นเงินตราต่างประเทศต้องคิดเป็นเงินกีบ ตามอัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารแห่ง สปป.ลาว

แม้ว่า สปป.ลาว จะสนับสนุนให้ต่างชาติร่วมลงทุนกับคนลาว แต่ก็ได้จำกัดการลงทุนของต่างชาติ ในธุรกิจสถานีโทรทัศน์-วิทยุ หรือการคมนาคมขนส่งไม่ให้เกินร้อยละ 49 และธุรกิจด้านการประกันภัยไม่ให้เกินร้อยละ 51

‘แม้ว่า สปป.ลาว จะสนับสนุนให้ต่างชาติร่วมลงทุนกับคนลาว แต่ก็ได้จำกัดการลงทุนของต่างชาติ ในธุรกิจสถานีโทรทัศน์-วิทยุ หรือการคมนาคมขนส่งไม่ให้เกินร้อยละ 49 และธุรกิจด้านการประกันภัยไม่ให้เกินร้อยละ 51’

ตารางแสดงสัดส่วนการถือหุ้นสูงสุดของต่างชาติในแต่ละประเภทธุรกิจใน สปป.ลาว

ลำดับ	ประเภทธุรกิจ	สัดส่วนถือหุ้น (%)
1	ธนาคาร	10 – 100
2	สถานีโทรทัศน์ และวิทยุ	10 – 49
3	โทรคมนาคม	10 – 100
4	สื่อ สิ่งพิมพ์ / โรงพิมพ์	10 – 100
5	ผลิตภัณฑ์ยา และเครื่องมือทางการแพทย์	10 – 100
6	ประกันภัย	10 – 51
7	อสังหาริมทรัพย์	10 – 100
8	โรงแรม	10 – 100
9	ท่องเที่ยว	10 – 100
10	การคมนาคมขนส่ง	10 – 49
11	ขายปลีก	10 – 100
12	ขายส่ง	10 – 100

หมายเหตุ: แขนงการประเภทธุรกิจที่ไม่ได้ระบุไว้ อัตราการถือหุ้นสูงสุดจะอยู่ระหว่าง 10 – 100%

3. วิสาหกิจลงทุนต่างประเทศทั้งหมด 100%

เป็นวิสาหกิจของต่างประเทศลงทุนฝ่ายเดียว ซึ่งก่อตั้งใน สปป.ลาว การก่อตั้งวิสาหกิจดังกล่าว อาจจะก่อตั้งเป็นนิติบุคคลใหม่หรือเป็นสาขาของวิสาหกิจต่างประเทศ ทุนจดทะเบียนของวิสาหกิจลงทุนต่างประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของทุนทั้งหมดตลอดระยะเวลาดำเนินธุรกิจ ทรัพย์สินของวิสาหกิจ ไม่ให้ต่ำกว่าทุนจดทะเบียน ทั้งนี้ อายุของวิสาหกิจลงทุนต่างประเทศ เป็นการลงทุนตามลักษณะ ขนาด และเงื่อนไขของวิสาหกิจ กิจการ หรือโครงการ ไม่ให้เกิน 50 ปี และสามารถต่ออายุได้ตามการตกลงของรัฐบาล แต่อายุของวิสาหกิจลงทุนต่างประเทศสูงสุดไม่ให้เกิน 99 ปี

การลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนต่างประเทศอยู่ใน สปป. ลาว

ปี	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (เหรียญสหรัฐฯ)
2544	64	54,097,712
2545	80	133,037,093
2546	178	465,987,139
2547	161	533,148,782
2548	143	1,245,307,116
2549	171	2,699,690,943

ปี	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (เหรียญสหรัฐฯ)
2550	191	1,136,905,973
2551	152	1,215,543,365
2552	208	4,312,886,689
2553	261	1,882,194,421

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการค้าต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

การลงทุนของประเทศที่สำคัญใน สปป. ลาว

ลำดับ	ประเทศ	ปี 2552		ปี 2553	
		จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (เหรียญสหรัฐฯ)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (เหรียญสหรัฐฯ)
1	เวียดนาม	48	1,421,214,766	58	859,119,685
2	จีน	47	932,892,867	88	604,085,798
3	เกาหลี	18	74,874,000	21	73,800,397
4	ไทย	37	908,641,389	39	50,355,26
5	อื่น ๆ	58	975,263,667	55	294,832,815
	รวม	208	4,312,886,689	261	1,882,194,421

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการค้าต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

การลงทุนจากต่างประเทศใน สปป.ลาว พบว่ามีจำนวนโครงการการลงทุนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากปี 2552-2553 โดยประเทศจีนเข้ามาลงทุนในปี 2553 มากที่สุด จำนวน 88 โครงการ ส่วนประเทศไทยจากเดิมที่เคยเป็นประเทศที่เข้าไปลงทุนใน สปป.ลาว มากที่สุด ในปี 2553 อยู่อันดับ 3 ของประเทศผู้เข้าไปลงทุนรองจากจีนและเวียดนาม อย่างไรก็ตาม หากมองในด้านมูลค่าของการลงทุน พบว่า ประเทศเวียดนามมีมูลค่าการลงทุนมากที่สุด รองลงมาคือ จีน เกาหลีใต้ และไทย ตามลำดับ

การลงทุนสะสมใน สปป. ลาว 5 อันดับแรก [ตั้งแต่ปี 2543 - 2553]

ลำดับที่	ประเทศ	จำนวนโครงการ	มูลค่าการลงทุน (เหรียญสหรัฐฯ)
1	เวียดนาม	265	2,972,339,342
2	จีน	412	2,845,674,318
3	ไทย	276	2,693,565,843
4	เกาหลี	160	515,782,912
5	ฝรั่งเศส	78	469,537,586
	อื่นๆ	-	4,179,221,232
	รวม	-	13,676,121,233

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการค้าต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

การลงทุนสะสมใน สปป.ลาว จากต่างประเทศ พบว่า โดยภาพรวมโครงการการลงทุนตั้งแต่ ปี 2543-2553 พบว่า ประเทศจีนเป็นประเทศที่เข้ามาลงทุนโดยมีจำนวนโครงการลงทุนมากที่สุดจำนวน412โครงการ ตามมาด้วยประเทศไทย จำนวน 276 โครงการ และ เวียดนาม ฝรั่งเศส ตามลำดับ

แต่หากพิจารณาในด้านมูลค่าการลงทุน พบว่า ประเทศเวียดนามมีมูลค่าการลงทุนสูงสุด คือ 2.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ รองลงมาคือ ประเทศจีน มูลค่า 2.8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และไทยอยู่ในอันดับสามคือ 2.7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

การลงทุนใน สปป. ลาว แยกเป็นรายธุรกิจ

ลำดับที่	ประเภทการลงทุน	ปี 2553	
		จำนวนโครงการ	มูลค่าการลงทุน (เหรียญสหรัฐฯ)
1	แหล่งกำเนิดไฟฟ้า	3	443,316,910
2	การเกษตร	32	168,156,086
3	เหมืองแร่	22	268,773,557
4	อุตสาหกรรมและหัตถกรรม	55	285,134,302
5	บริการ	89	518,834,141
6	การค้า	36	75,875,225
7	การก่อสร้าง	6	75,000,000
8	โรงแรมและภัตตาคาร	6	6,300,000
9	อุตสาหกรรมไม้	1	12,634,200
10	ธนาคาร	1	12,000,000
11	телеคอม	0	0
12	สิ่งทอ	1	300,000
13	ที่ปรึกษา	9	15,870,000
	ทุนภายในประเทศ	-	12,000,000
	รวม	261	1,882,194,421

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการค้าต่างประเทศ ณ กรุงเวียงจันทน์

เมื่อแยกเป็นรายธุรกิจของจำนวนโครงการการลงทุนใน สปป.ลาว ในปี 2553 สามารถแยกได้เป็น 13 โครงการด้วยกัน โดยมีโครงการภาคบริการซึ่งมีมูลค่าการลงทุนสูงสุด มูลค่า 518,834,141 เหรียญสหรัฐฯ ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด สำหรับโครงการประเภทтелеคอม ไม่มีการอนุมัติในปีดังกล่าว

อาคารศูนย์การค้าแห่งใหม่ตั้งอยู่ย่านถนนล้านช้าง เป็นถนนสายหลัก
ในนครเวียงจันทน์ นักลงทุนสิงคโปร์มาลงทุน

โครงการลงทุนด้านไฟฟ้า อีกประเภทการลงทุนที่ดึงดูดความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติ

4.2 สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน

น้ำประปา

ระบบประปาใน สปป.ลาว มีการปรับปรุงทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เทศบาลแขวงต่างๆ ของประเทศ และเมืองจำนวนหนึ่งมีระบบประปาบริการประชาชน

องค์การน้ำประปา กรมเคหะ และผังเมือง กระทรวงโยธาธิการ และขนส่งได้ทบทวนราคาน้ำประปาสำหรับปี 2551-2553 ขอเสนอปรับขึ้นราคาร้อยละ 32 ต่อปี เพื่อให้กิจการมีรายได้คุ้มทุน นอกจากนี้องค์การ

น้ำประปา กำลังเตรียมการให้สัมปทานแก่ภาคเอกชนใน 6 เขต ของ 2 แขวง ภายใต้โครงการ Mini Reseaux d'Eau Potable ที่ให้ทุนโดยองค์การ GRET เอกชนที่ได้สัมปทานนี้ได้ให้บริการมาตั้งแต่ เม.ย. 49 โดยคิดราคา 2,000 กีบ/ลบ.ม. สำหรับครัวเรือน และราคา 2,400 กีบ/ลบ.ม. สำหรับธุรกิจ

ไฟฟ้า

นับตั้งแต่ พ.ย. 2548 รัฐบาลลาวดำเนินการก่อสร้างสายส่งกระแสไฟฟ้าไปทั่วประเทศ ตามแผนนโยบายขจัดความยากจนภายในปี 2563 ปัจจุบันทั่วทั้งประเทศมีบ้านเรือนร้อยละ 44 ที่มีไฟฟ้าใช้ อย่างไรก็ตาม โครงการดังกล่าวจะช่วยยกระดับความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม ทั้งขนาดเล็กและขนาดกลางในท้องถิ่น และเศรษฐกิจของชุมชนจะมีการขยายตัวมากขึ้นในระยะยาว

ปัจจุบัน สปป.ลาว ผลิตกระแสไฟฟ้าได้ 3 พันล้านกิโลวัตต์ต่อปี โดยแบ่งใช้ภายในประเทศประมาณ 800 ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง ในขณะที่ส่งออกกระแสไฟฟ้าประมาณ 229 ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง ซึ่งทำให้ สปป.ลาว สามารถส่งออกกระแสไฟฟ้าให้ไทย 72.11 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และนำเข้าจากไทย 27.87 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สปป.ลาว ใช้ไฟระบบ 220 Volts 50 Hz สำหรับผู้ที่นำเครื่องใช้ไฟฟ้าจากประเทศไทยไปใช้ สามารถใช้ได้โดยไม่ต้องใช้ปลั๊กไฟเพื่อแปลงไฟในการใช้กับอุปกรณ์ไฟฟ้าของไทย นอกจากนี้ให้ระวางเรื่องไฟตกหรือดับในบางพื้นที่

โทรคมนาคม

การโทรคมนาคมของ สปป.ลาว มีการขยายตัวรวดเร็ว การให้บริการด้านโทรคมนาคมเปลี่ยนจากการให้บริการโดยผ่านระบบดาวเทียมมาใช้ระบบสายใยแก้ว ซึ่งเชื่อมต่อทุกแขวงและเมืองต่างๆ ระบบสายใยแก้วได้เชื่อมต่อกับประเทศใกล้เคียง เช่น ไทย เวียดนาม และจีน

บริการโทรศัพท์มือถือมีครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่ใน สปป.ลาว ปัจจุบันมี 5 บริษัท ได้รับอนุญาตให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานและมือถือ บริษัทส่วนใหญ่มีรัฐร่วมทุนอยู่ด้วยในสัดส่วน ดังนี้ บริษัทลาวโทรคม จำกัด (LTC รัฐ 51 : บริษัทชินวัตร 49) วิสาหกิจโทรคมลาว (ETL รัฐ 100) บริษัทลาวเอเชีย (LAT กระทรวงป้องกันประเทศ 100) บริษัทมิลิคอม อินเทอร์เน็ตเนชันนอลเซลลูลาร์ (MLL รัฐ 22 : มิลิคอม 78) และลาวสกาย คอมมินิเคชั่น (รัฐ 30 : สกาย 70) ในขณะที่ความสามารถและจำนวนผู้ให้บริการด้านนี้ได้เพิ่มสูงขึ้น จำนวนประชากรที่ใช้บริการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เห็นได้จากสถิติของผู้ใช้มือถืออัตราส่วน (ต่อ 1,000 คน) ได้สูงขึ้นประมาณ 210 คนในปี 2549 เมื่อเทียบกับ 156 คนในกลางปี 2548 หรือคิดอัตราการเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 35 นอกจากนี้มีผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตได้เพิ่มจาก 2 บริษัท ในปี 2533 เป็น 10 บริษัท ในปัจจุบัน

‘การโทรคมนาคมของ สปป.ลาวมีการขยายตัวรวดเร็วการให้บริการด้านโทรคมนาคมเปลี่ยนจากการให้บริการโดยผ่านระบบดาวเทียมมาเ้ระบบสายใยแก้ว ซึ่งเชื่อมต่อทุกแขวงและเมืองต่างๆระบบสายใยแก้วได้เชื่อมต่อกับประเทศใกล้เคียง เช่น ไทย เวียดนาม และจีน’

โทรศัพท์

รหัสประเทศ 856

การโทรศัพท์จากไทยไป สปป.ลาว กรณีโทรศัพท์เข้าโทรศัพท์พื้นฐาน
กด 007-856-รหัสแขวง-เบอร์โทรศัพท์ (6 หลัก)

กรณีโทรศัพท์เข้าโทรศัพท์มือถือ กด 007-856-20-เบอร์โทรศัพท์
มือถือ (7 หลัก)

การโทรศัพท์จาก สปป.ลาว มายังประเทศไทย 00+66+รหัส
จังหวัด+เบอร์โทรศัพท์

4.3 กฎระเบียบการลงทุน/นโยบายส่งเสริมการลงทุน

กระทรวงแผนการและการลงทุน

สปป.ลาว มีหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการลงทุนดำเนินการธุรกิจ
ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายการลงทุนดังนี้

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Committee for Promotion
and Management of Investment: CPMI) ทั้งในส่วนกลาง และภูมิภาค
หรือแขวง ทำหน้าที่ดูแลนักลงทุนต่างประเทศ อนุญาตการลงทุน พิจารณา
ความเป็นไปได้ของโครงการ พิจารณาเงินกู้และเงินช่วยเหลือต่างประเทศ และ
อนุมัติโครงการด้วย

นอกจากนี้แล้วรัฐบาล สปป.ลาว อนุญาตให้เจ้าแขวงทุกแขวง
มีอำนาจอนุมัติโครงการลงทุนที่มีมูลค่าไม่เกิน 3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ
อนุญาตให้เจ้าแขวงใหญ่ 4 แขวง ได้แก่ นครหลวงเวียงจันทน์
หลวงพระบาง จำปาสัก และสะหวันนะเขต สามารถอนุมัติโครงการลงทุน

ที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อให้แขวงสามารถสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนได้อิสระมากขึ้น

กรมส่งเสริมการลงทุน (Investment Promotion Department: IPD) ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการและปฏิบัติงานในรูปแบบครบวงจร (One Stop Service Unit : OSU) ส่วนภูมิภาคหรือแขวงมีเจ้าแขวง (The Provincial Governor) หรือเจ้าแขวงนครหลวงเวียงจันทน์เป็นประธาน และมีแผนกแผนการและการลงทุนแขวง ทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการในรูปแบบครบวงจร มีสำนักงานที่ตั้งอยู่ในทุกแขวงของประเทศ

อย่างไรก็ตาม เขตการลงทุนใน สปป.ลาว จะมีการแบ่งการลงทุนเป็น 2 ประเภท หลักคือ **เขตส่งเสริมการลงทุน และเขตเศรษฐกิจพิเศษ** ซึ่งจะมีสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีต่อผู้ลงทุนแตกต่างกันออกไป

ประเภทการลงทุนที่มีศักยภาพและควรส่งเสริมให้มีการลงทุน

1) ธุรกิจรับเหมาก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน หรือโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่

2) ธุรกิจด้านการโรงแรม การท่องเที่ยว และสปา

3) ธุรกิจประกอบรถบรรทุก เพื่อขนส่งสินค้าทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

4) การเพาะปลูกสินค้าเกษตรกรรมเพื่อเป็นวัตถุดิบผลิตอาหารสัตว์ เช่น ข้าวโพด ถั่วเหลือง ข้าว และที่ไม่ใช่อาหารสัตว์ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และละหุ่ง

5) อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก เช่น ผักและผลไม้ดอง หรือบรรจุกระป๋อง

6) สินค้าหัตถกรรมที่ผลิตจากไม้ ไม้ไผ่และหวาย เพื่อการส่งออก

7) อุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ สปป.ลาว ได้รับสิทธิพิเศษทางศุลกากร (GSP) จากประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า อัญมณี และเครื่องประดับ

- เขตส่งเสริมการลงทุน

ระดับการส่งเสริมโดยพิจารณาจากการเป็นกิจการที่รัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแก้ไขความทุกข์ยาก และการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างงานและอื่นๆ มี 3 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 : กิจการที่ได้รับการส่งเสริมสูงสุด

ระดับที่ 2 : กิจการที่ได้รับการส่งเสริมปานกลาง

ระดับที่ 3 : กิจการที่ได้รับการส่งเสริมต่ำ

สปป.ลาว พิจารณาเขตส่งเสริมการลงทุนภายใต้พื้นฐานของสภาพของลักษณะทางภูมิศาสตร์และเศรษฐกิจสังคม ซึ่งมี 3 เขต โดยแต่ละเขต

‘เขตการลงทุนใน สปป.ลาว จะมีการแบ่งการลงทุนเป็น 2 ประเภทหลัก คือ เขตส่งเสริมการลงทุนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งจะมีสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีต่อผู้ลงทุนแตกต่างกันออกไป’

จะมีผลต่อการจัดเก็บภาษีรายได้แตกต่างกันดังนี้

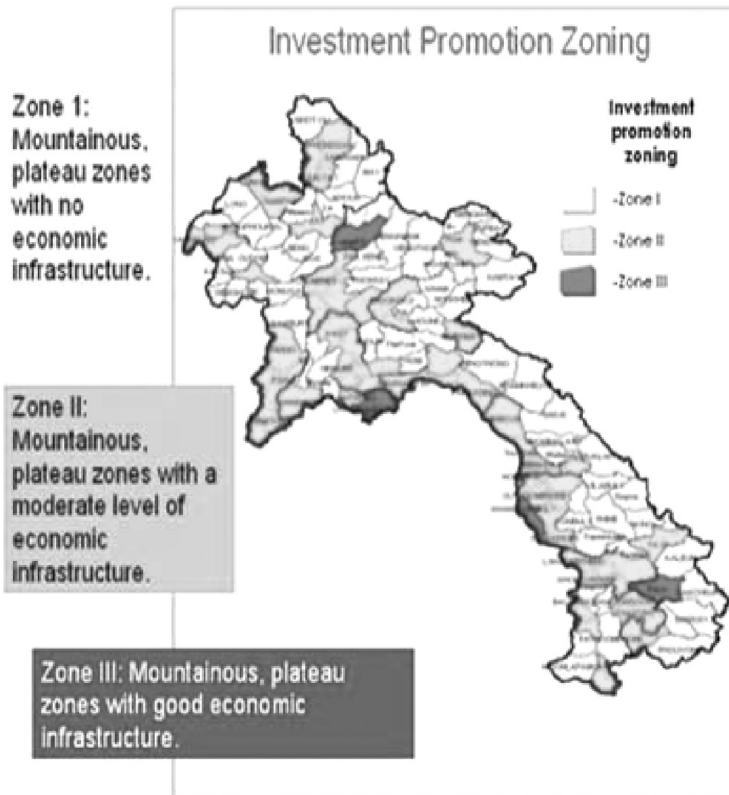
เขต 1 : เป็นเขตที่มีโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจ- สังคม ที่ยังไม่มี
สิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนและภูมิภาคส่วนใหญ่ยังเป็นเขตฤดูอย
ห่างไกลทุรกันดาร เขตดังกล่าวจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนในระดับสูงสุด
(ระดับ 1) ซึ่งมีประมาณ 52 อำเภอ

เขต 2 : เป็นเขตที่มีโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจ - สังคม ที่สามารถ
อำนวยความสะดวกแก่การลงทุนและภูมิภาคไม่ทุรกันดารเท่ากับเขตที่ 1
เขตดังกล่าวจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนในระดับปานกลาง (ระดับ 2) ซึ่งมี
ประมาณ 26 อำเภอ

เขต 3 : เป็นเขตที่มีโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจ- สังคม ที่มีสิ่ง
อำนวยความสะดวกที่เหมาะสมแก่การลงทุน เขตดังกล่าวจึงได้รับการส่งเสริม
การลงทุนในระดับต่ำ (ระดับ 3)

ตารางแสดงชื่อเมือง และแขวง ในเขตส่งเสริมการลงทุน ของสปป.ลาว

แขวง	เขตที่ 1	เขตที่ 2	เขตที่ 3
พงสาลี	พงสาลี หัวพัน ขวาใหม่	พงสาลี บุนใต้	
หลวงน้ำทา	ลอง เวียงพูคา นาหม้อ	สิง น้ำทา	
อุดมไซ	เมืองแบ่ง ลางา		
หัวพัน	เวียงทอง เวียงคำ สิบเบา	ข้าเหนือ	
	หัวเมือง ข้าใต้ แอด		
บ่อแก้ว	นาอุดม ปากทา	ตันผึ้ง	
หลวงพระบาง	เวียงคำ ปากแบ่ง โพนไซ	จอมเพ็ด พุกุด	หลวงพระบาง
ไซยะบุรี	เวียงฮ่อม หงสา ไซยะบุรี	เพียง ปากสวย ทุ่งมีไซ	
เชียงขวาง	คำ หนองแรด แปลก คุณ	หมอกใหม่	
เวียงจันทน์	แม็ด หินเห็บ ห่ม	สารคาม ทาสี	
นครหลวงเวียงจันทน์		เมืองนาทรายทอง	จันทะบุลี
บอลิคำไซ	เวียงทอง คำแสด	ท่าพระบาด ปากกะดิง	
คำม่วน	นากลาง ยมมะลาด มหาไซ	หินปูน ท่าแขก เซบั้งไฟ	
	มั่ง ละพา		
สะหวันนะเขต	วีละบุลี เซโปน พัน ท่าปางทอง	อุดมพอน สองคอน	
	ชนบุลี มอง		
สาละวัน	ด้อมลาน	นครเพิง ดงเซโดน ตะไ้	
เซกอง	กะลน คั่วจิง		
จำปาสัก	บาเจียง เจริญสุข ปทุมพอน	ปากซอง	ปากเซ
	มูนละ ปะโมก		
อัตตะปือ	เซียนไซ พูวง		

แผนภาพ แสดงการแบ่งพื้นที่การลงทุน

สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน

ทุกๆ การลงทุนของวิสาหกิจลงทุนต่างประเทศจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพิ่มเติม ดังนี้

1. กำไรที่นำไปขยายกิจการที่ได้รับอนุญาต จะได้รับการยกเว้นอากรกำไรในปีการบัญชี
2. ส่งผลกำไร ทุน และรายรับอื่นๆ (ภายหลังที่ได้ปฏิบัติพันธะทางด้านภาษีอากร และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ตามระเบียบกฎหมายแล้ว) กลับประเทศของตน หรือประเทศที่สาม โดยผ่านธนาคารที่ตั้งอยู่ใน สปป.ลาว
3. ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า และอากรที่เก็บจากการนำเข้าอุปกรณ์ เครื่องมือ พาหนะการผลิตโดยตรง วัตถุดิบที่ไม่มีอยู่ภายในประเทศ หรือมีแต่ไม่เพียงพอ ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่นำเข้ามาเพื่อแปรรูปหรือประกอบเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อส่งออก

นอกจากนี้ กระทรวงแผนการและลงทุน ประกาศใช้กฎหมายส่งเสริมและบริหารการลงทุนจากต่างประเทศใน สปป.ลาว ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2547 กิจการลงทุนใน 7 รายการ ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ดังนี้

- 1) ยกเว้นภาษีนำเข้ายานพาหนะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต รวมทั้งวัตถุดิบ
- 2) ยกเว้นภาษีส่งออกสำหรับสินค้าส่งออก หรือสินค้าส่งออกต่อ (Re-export)
- 3) ลดอัตราภาษีกำไรให้กับธุรกิจที่ตั้งอยู่ห่างไกล โดยพิจารณาตามเขตพื้นที่การลงทุน

ตารางแสดงสิทธิประโยชน์ทางภาษีในแต่ละเขตส่งเสริมการลงทุนใน สปป.ลาว

ลำดับของกิจการ	เขตที่ 1 พื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร โครงสร้างพื้นฐาน ไม่สะดวก	เขตที่ 2 พื้นที่ที่มีสาธารณูปโภค พื้นฐานทางเศรษฐกิจ บางส่วน	เขตที่ 3 เขตเมืองใหญ่มี สาธารณูปโภค พื้นฐานพร้อม
กิจการที่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนระดับ 1	ยกเว้นภาษีกำไร 10 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 6 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 4 ปี
กิจการที่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนระดับ 2	ยกเว้นภาษีกำไร 6 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 4 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 2 ปี
กิจการที่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนระดับ 3	ยกเว้นภาษีกำไร 4 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 2 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 1 ปี
นโยบายส่งเสริมการลงทุนเฉพาะ การสร้างโรงพยาบาล โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนวิชาชีพ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย	ยกเว้นค่าเช่าหรือ ค่าสัมปทาน 15 ปี และได้รับการยกเว้น ภาษีกำไรเพิ่มอีก 5 ปี	ยกเว้นค่าเช่าหรือ ค่าสัมปทาน 10 ปี และได้รับการยกเว้น ภาษีกำไรเพิ่มอีก 5 ปี	ยกเว้นค่าเช่าหรือ ค่าสัมปทาน 3 ปี และได้รับการยกเว้นภาษี กำไรเพิ่มอีก 5 ปี

เขต 1	
ปีที่	อัตราภาษีกำไร
0-7 ปี	0% (ยกเว้นอากรกำไร)
ปีที่ 8 เป็นต้นไป	10%
เขต 2	
0-5 ปี	0% (ยกเว้นอากรกำไร)
6-8 ปี	7.5%
ปีที่ 8 เป็นต้นไป	15%
เขต 3	
0-2 ปี	0% (ยกเว้นอากรกำไร)
3-4 ปี	10%
ปีที่ 8 เป็นต้นไป	20%

สิทธิการเช่าที่ดิน

1. ระยะเวลาที่อนุญาตให้เช่าเท่ากับระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลงทุนแต่ไม่เกิน 75 ปี แต่อย่างไรก็ดี ผู้ลงทุนสามารถขอเช่าที่ดินต่อได้
2. หากระยะเวลาการเช่ามากกว่า 30 ปีขึ้นไปจะได้รับการยกเว้นค่าเช่าเป็นระยะเวลา 12 ปี
3. การโอนสิทธิการใช้ที่ดินให้บุคคลอื่นจะทำได้ก็ต่อเมื่อผู้เช่ารายแรกจ่ายค่าเช่าที่ดินครบแล้ว

- เขตเศรษฐกิจพิเศษ

เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน (Savan Seno Special Economic Zone)

เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2546 เป็นหนึ่งในแผนของรัฐบาลลาว ภายใต้นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาตั้งฐานการผลิตในลาวเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวันเซโนเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษแห่งแรกของ สปป.ลาว ที่จัดตั้งขึ้นตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East - West Economic Corridor) ซึ่งรัฐบาล สปป.ลาว ได้ตั้งเป้าหมายให้เขตเศรษฐกิจนี้เป็นเขตเศรษฐกิจที่จะนำ สปป.ลาว ไปสู่การหลุดพ้นจากความยากจน สร้างพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมและความทันสมัยภายใน พ.ศ.2563 โดยการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ ให้เข้าไปลงทุนในลาว เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ และพัฒนาฝีมือแรงงานลาว

นักลงทุนจะได้รับการอำนวยความสะดวก ในการติดต่อขออนุญาตลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษฯ เนื่องจากมีการตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษฯ คือ Savan Seno Special Economic Zone Authority (SEZA) เป็น One Stop Service มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการลงทุนและใบอนุญาตลงทุน ใช้เวลาดำเนินการเพียง 5 วันทำการภายหลังจากได้รับเอกสารที่เกี่ยวข้องครบถ้วนจากผู้ยื่นขอลงทุน

เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน - เซโน จะเอื้อประโยชน์ต่อนักลงทุนต่างชาติหลายประการซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

เขตเศรษฐกิจพิเศษฯ เป็นจุดที่สามารถขนส่งได้ต่อเนื่องและหลายรูปแบบ อาทิ ขนส่งทางถนนไปยังจีนและประเทศต่างๆ ในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขนส่งทางเรือไปยังท่าเรือดานัง และแหลมฉบัง เพื่อต่อไปยังคู่ค้าทั่วโลก และหากปรับปรุงสนามบินสะหวันนะเขตเป็นไปตามแผน จะสามารถขนส่งสินค้าทางอากาศต่อไปยังไทย เวียดนาม สิงคโปร์ ฮองกง เชื่อมไปประเทศอื่นๆ ได้

การขนส่งสินค้าผ่านด่านมุกดาหาร - สะหวันนะเขต จะใช้เวลาและขั้นตอนน้อยลงเนื่องจากมุกดาหารและสะหวันนะเขตเป็นพื้นที่นำร่องในการ

อำนวยความสะดวกที่ด่านในระบบ Single Stop Inspection Service

นักลงทุนที่เข้าไปตั้งฐานการผลิตใน สปป.ลาว โดยเฉพาะในสินค้าเครื่องนุ่งห่ม และเสื้อผ้า สามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรที่ สปป.ลาว ได้รับจากประเทศพัฒนาแล้วในฐานะที่ สปป.ลาว เป็นหนึ่งในประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries : LDCs)

สปป.ลาว ยังมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ ที่ดิน ป่าไม้ แร่ธาตุมาก เหมาะแก่การเป็นวัตถุดิบในการผลิต

สปป.ลาว โดยเฉพาะแขวงสะหวันเขตมีแรงงานไร้ฝีมือ และกึ่งไร้ฝีมือในปริมาณเพียงพอจะใช้ในเขตเศรษฐกิจพิเศษฯ (ประมาณ 7,000 คน) และค่าจ้างแรงงานต่ำประมาณ 40 - 50 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อเดือน

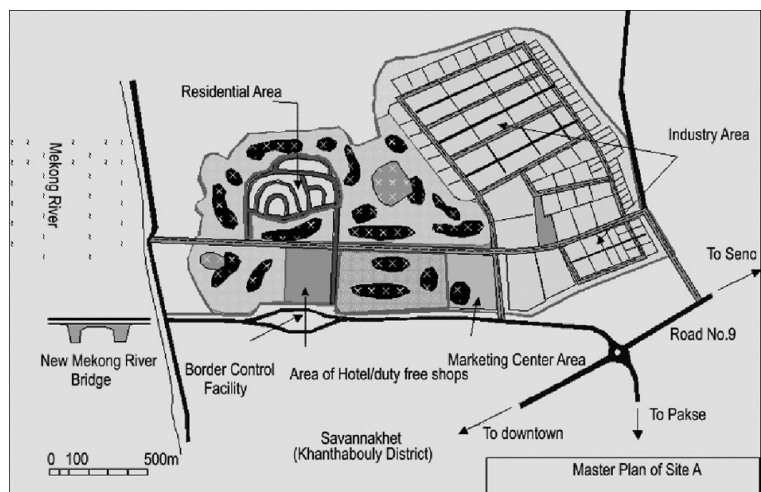
สปป.ลาว มีแหล่งพลังงานไฟฟ้ามาก ที่สำคัญ คือ เขื่อนน้ำเทิน 2 ซึ่งจะช่วยเหลือพลังงานไฟฟ้าให้กับเขตเศรษฐกิจพิเศษฯ

สปป.ลาว เป็นประเทศที่มีเสถียรภาพทางการเมืองและความปลอดภัยทางสังคมสูง

รายละเอียดสภาพพื้นที่ของเขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน - เซโน

พื้นที่ส่วน A มีเนื้อที่ 305 เฮกตาร์(1) ตั้งอยู่บน กม. 5 บริเวณด้านสะพานมิตรภาพ 2 รัฐบาลมีแผนจะพัฒนาพื้นที่ส่วนนี้เป็นเขตอุตสาหกรรมผลิตเพื่อส่งออก (Export Processing Zone) รวมถึงเป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industry) และศูนย์กลางของธุรกิจบริการ เช่น ศูนย์ประชุมนานาชาติ กีฬา ปัจจุบันบริษัท Thai Airport Ground Services Co., Ltd. (TAGS) ของไทยร่วมทุนกับรัฐบาล (70:30) ในการพัฒนาพื้นที่ 270 เฮกตาร์ (ประมาณ 1,687.5 ไร่)

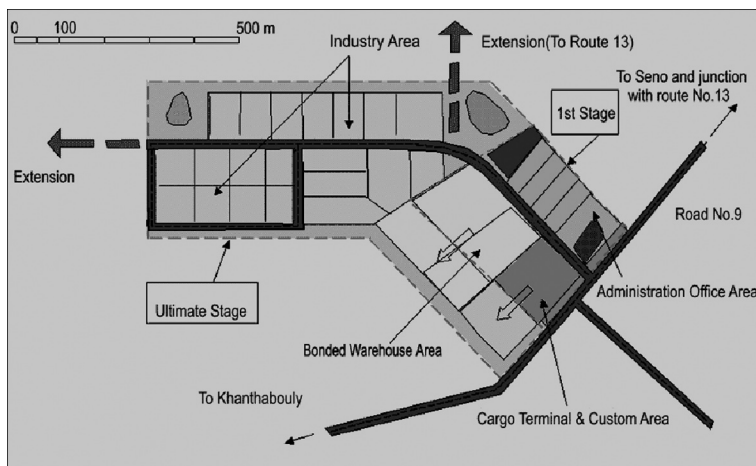
แผนภาพแสดง พื้นที่ของเขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน (โซน A)

ที่มา : Ministry of Finance of Lao PDR

พื้นที่ส่วน B มีเนื้อที่ 20 เฮกตาร์ ตั้งอยู่ที่ กม.ที่ 28 ใกล้ทางแยกระหว่างถนนหมายเลข 13 และหมายเลข 9 ที่เมืองเซโน หรือเมืองอุทุมพร ห่างจากพื้นที่ส่วน A ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามเส้นทางถนนหมายเลข 9 ประมาณ 30 กิโลเมตร รัฐมีแผนจะพัฒนาพื้นที่ส่วนนี้เป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้า ประกอบด้วย คลังสินค้า ศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า สถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง และสถานีพัสดุคอนเทนเนอร์ และโรงจอดรถบรรทุกสินค้า เพราะบริเวณดังกล่าวเป็นจุดตัดของเส้นทางหมายเลข 9 ไปยังเวียดนาม กับเส้นทางหมายเลข 13 ไปยังภาคเหนือและใต้ของลาว

แผนภาพแสดง พื้นที่ของเขตเศรษฐกิจพิเศษสะพาน-เซโน (โซน B)

ที่มา : Ministry of Finance of Lao PDR

ภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษสะพาน - เซโน ได้กำหนดให้มีเขตเศรษฐกิจที่ส่งเสริมดังนี้

เขตอุตสาหกรรมการผลิตและแปรรูปเพื่อการส่งออก (EPZ: Export Promotion Zone)

เขตการค้าปลอดภาษี (FTZ : Free Tax Zone)

เขตการบริการและการกระจายสินค้า (Logistic)

สปป.ลาว ได้กำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำในแต่ละสาขาการลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษฯ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 100,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ ขึ้นไป ในสาขาการผลิต Logistics การขนส่ง โรงแรม สาขาบริษัท โรงพยาบาล โรงเรียน

ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 50,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ ขึ้นไป ในสาขาการค้าส่ง ค้าปลีก Forwarding การท่องเที่ยว บริการทั่วไป

ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 10,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ ขึ้นไป ในสาขา
สำนักงานตัวแทน

สิทธิประโยชน์

ด้านอาคาร

- ยกเว้นอาคารขาเข้าสำหรับสินค้าที่นำเข้ามาผลิต หรือแปรรูป เพื่อส่งออกกลับไป หรือใช้ภายในเขตฯ อาทิ วัตถุประสงค์ก่อสร้าง เครื่องจักร พาหนะ อะไหล่ อุปกรณ์ และอื่น ๆ
- ลดอาคารขาเข้าสำหรับรถที่ใช้ในสำนักงานเหลือร้อยละ 1 สำหรับ รถซีดาน รถกระบะ รถตู้ รถจี๊ป ทั้งนี้จะพิจารณาจากทุนจดทะเบียน ดังนี้

ตารางแสดง สิทธิประโยชน์ด้านอาคาร

ทุนจดทะเบียน (ดอลลาร์สหรัฐฯ)	จำนวนรถที่ได้รับสิทธิเสียภาษี 1 %
100,000 – 499,000	1 คัน
500,000 – 999,999	2 คัน
1,000,000 ขึ้นไป	3 คัน

ที่มา : แหล่งข้อมูลเขตเศรษฐกิจพิเศษสะพาน - เซโน

ด้านภาษี

ภาษีตัวเลจธุรกิจ (Turnover Tax) คิดตามฐานรายรับทั้งหมด

ภาษีการใช้ประโยชน์ เทียบได้กับ VAT ของไทย

- ยกเว้นภาษี 2 ชนิดนี้ สำหรับสินค้าที่เข้ามาจำหน่ายหรือใช้ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

- ยกเว้นภาษี 2 ชนิดนี้ สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

- สินค้าและผลิตภัณฑ์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ส่งไปขายในตลาดภายในประเทศ สปป.ลาว จะต้องเสียภาษีชนิดนี้ ตามข้อ 5, 12, 2 และ 23 ของกฎหมายภาษี

- ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล คิดร้อยละ 5 สำหรับชาวลาว และชาวต่างชาติ

- ภาษีเงินปันผล เรียกเก็บร้อยละ 5 สำหรับบริษัทที่มีผู้ร่วมทุนมากกว่า 1 ราย (ต้องจ่ายหลังสิ้นสุดระยะยกเว้นภาษี)

- ภาษีกำไร มีระยะเวลาในการยกเว้นภาษีและอัตราภาษีเงินได้แบบพิเศษ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางแสดง การยกเว้นอากรกำไรตามประเภทสาขาและเงินลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน

ประเภทการลงทุน	ระยะยกเว้น อากรกำไร (ปี)	อากรกำไรที่เก็บหลังสิ้นสุด ระยะยกเว้น (%)
อุตสาหกรรม		
การผลิตที่ส่งออกมากกว่า 70% หรือผลิตสินค้าเทคโนโลยีสูง	10	8
การผลิตที่ส่งออกระหว่าง 30-69%	7	8
การผลิตที่ส่งออกน้อยกว่า 30%	5	8
การผลิตประเภทอื่นๆ	5	8
สาขาบริการและการพัฒนา		
ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ	10	8
ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 5 แสน - 1.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ	8	8
ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 3 แสน - 4.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ	6	10
ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1.5 แสน - 2.99 แสนดอลลาร์สหรัฐฯ	4	10
ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 5 หมื่น - 1.49 แสนดอลลาร์สหรัฐฯ	2	10
สาขาการค้า		
การค้าที่ส่งออกสินค้าของลาวและเขตา ไปต่างประเทศ	5	10
การค้าที่เกี่ยวกับการส่งออกกลับและส่งออกต่อไปยังประเทศที่ 3 (ผ่านการค้าชายแดน)	3	10
การค้าทั่วไป (นอกเหนือจากการค้าข้างต้น)	2	10

ที่มา : Investment Promotion Department of Laos

ระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าจะเท่ากับระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลงทุน นานที่สุดไม่เกิน 75 ปี แต่ทั้งนี้สามารถที่จะเช่าต่อได้

- หากระยะเวลาการเช่ามากกว่า 30 ปีขึ้นไป จะได้รับการยกเว้นค่าเช่าเป็นระยะเวลา 12 ปี

- การโอนสิทธิการใช้ที่ดินให้บุคคลอื่น จะทำได้ก็ต่อเมื่อผู้เช่ารายแรกจ่ายค่าเช่าที่ดินครบถ้วนแล้ว

ตารางแสดง ระยะเวลาการยกเว้นและอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เรียกเก็บในเขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน

ภาคอุตสาหกรรม		
สัดส่วนการส่งออก (%)	ระยะเวลาการยกเว้นภาษี (%)	อัตราภาษีหลังการยกเว้น (%)
ร้อยละ 70 ขึ้นไป	10	8
ร้อยละ 30-69	7	8
น้อยกว่าร้อยละ 30	5	8
ภาคบริการ		
ทุนจดทะเบียน (US\$)	ระยะเวลาการยกเว้นภาษี (%)	อัตราภาษีหลังการยกเว้น (%)
ตั้งแต่ 2,000,000 ขึ้นไป	10	8
500,000-1,999,999	8	8
300,000-499,999	6	10
150,000-299,999	4	10
50,000-149,999	2	10
การค้า		
ส่งออก/นำเข้า	5	10
ส่งออกต่อ	3	10
ทั่วไป	2	10

ที่มา : Ministry of Finance of Lao PDR

**หลักประกันและสิทธิประโยชน์อื่นที่มีใช้ภาษีในการเข้าไปลงทุน
ใน สปป.ลาว ได้แก่**

- 1) การให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนและทรัพย์สินของนักลงทุนต่างชาติ รวมถึงอนุญาตให้นักลงทุนสามารถเช่าที่ดิน และโอนสิทธิและผลประโยชน์จากการเช่าที่ดินได้
- 2) ทรัพย์สินของนักลงทุนต่างชาติจะไม่ถูกเรียกคืน หรือนำเอาไปจัดสรรใหม่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญของ สปป.ลาว
- 3) นักลงทุนสามารถส่งรายได้และเงินทุนกลับไปยังประเทศของตน หรือประเทศอื่นได้อย่างเสรี
- 4) การอนุญาตให้นำเข้าแรงงานต่างชาติได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของแรงงานทั้งหมด
- 5) การยกเลิกการเก็บเงินค้ำประกันการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ

6) รัฐบาล สปป.ลาว จะไม่เข้าแทรกแซงตลาด แต่จะปล่อยให้มีการแข่งขันอย่างเสรี

7) รัฐบาล สปป.ลาว ไม่แบ่งแยกเรื่องเชื้อชาติหรือสัญชาติของนักลงทุน

8) การอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้า-ออกนอกประเทศ ให้แก่นักลงทุนต่างชาติ อาทิ การให้วีซ่าเข้าออกหลายครั้ง (Multiple Entry Visas) และสิทธิในการพักอาศัยระยะยาวใน สปป.ลาว รวมถึงมีสิทธิ์ขอสัญชาติลาว ตามขอบเขตที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

9) นักลงทุนต่างชาติจะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences: GSP) สำหรับสินค้าที่ลงทุนผลิตใน สปป.ลาว เพื่อส่งออกไปยัง EU และญี่ปุ่น

10) สปป.ลาว เป็นสมาชิกของกลุ่มอาเซียนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2540 โดย สปป.ลาว มีพันธกรณีที่ต้องเริ่มลดภาษีภายใต้กรอบ AFTA ในปี 2541 และจะต้องลดและยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีและมิใช่ภาษีให้แก่สมาชิกอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี 2558 ขณะเดียวกันสินค้าที่ส่งออกจาก สปป.ลาว ไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียนก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีด้วย

11) สปป.ลาว ลงนามในอนุสัญญาเพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (The Avoidance of Double Taxation) กับไทย ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 ม.ค. 41 ทำให้รายได้ต่างๆ ที่นักลงทุนไทยได้รับจากการลงทุนใน สปป.ลาว ไม่มีปัญหาภาษีซ้อน

4.4 ต้นทุนการจัดตั้งธุรกิจ

การดำเนินธุรกิจใน สปป.ลาว

- การจัดตั้งนิติบุคคลใน สปป.ลาว ต้องไปจดทะเบียนที่แผนกการค้าแขวง (มีอัตราค่าธรรมเนียม)

- ไปจดทะเบียนผู้เสียอากรจากแผนกการเงินแขวง และจะได้รับใบหมายเลขผู้เสียอากร ซึ่งค่าธรรมเนียมจะขึ้นอยู่กับจำนวนเงินลงทุน และประเภทของธุรกิจที่จดทะเบียน (ค่าอากรเสียครั้งเดียว)

- การประกอบธุรกิจใน สปป.ลาว จะต้องเสียค่าอากรตัวเลขธุรกิจ (อตธ.) ร้อยละ 3 ของมูลค่ารายได้ที่ได้รับในแต่ละปี

- ภาษีเงินได้นิติบุคคลและบุคคลธรรมดา

ภาษีนิติบุคคล ในกรณีการลงทุนของต่างประเทศใน สปป.ลาว ต้องเสียอากรกำไรให้แก่รัฐบาล สปป.ลาว

ภาษีรายได้บุคคลธรรมดา ถ้าเป็นคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน/ประกอบอาชีพใน สปป.ลาว ต้องเสียอากรเงินได้

- ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ในทางปฏิบัติยังไม่เข้มงวด เพราะยังไม่มีระบบการตรวจสอบที่ดี

การเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษีของ สปป.ลาว ในอนาคตมีแนวโน้มที่ดีขึ้น และเกิดประโยชน์แก่สองฝ่าย คือ รัฐบาลและผู้ลงทุน ทั้งนี้เนื่องจากว่า สปป.ลาว ได้เข้าเป็นสมาชิกของประชาชาติอาเซียนตั้งแต่ปี 2540 และยังสามารถทำสัญญาภาคีกับนานาอารยประเทศในเขตภูมิภาคและในโลก ดังนั้นในอนาคต สปป.ลาว จะอยู่โดดเดี่ยวโดยลำพังไม่ได้ ระบบการค้าการลงทุนจะมีการแข่งขันอย่างเสรีมากขึ้น

- ค่าแรง

ค่าแรงงานขั้นต่ำ รัฐบาลกลางกำหนดให้นักลงทุนต่างประเทศจะต้องจ่ายค่าแรงงานขั้นต่ำ สำหรับการทำงานในอัตรา 10,000 กีบต่อวัน (ประมาณ 38 บาท) หรือเดือนละประมาณ 300,000 กีบ (ประมาณ 1,137 บาท)

4.5 ภาษี

ระบบภาษีที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนต่างชาติที่เข้าไปประกอบธุรกิจใน สปป.ลาว มีดังนี้

1. ภาษีกำไรของบริษัท (Tax on Enterprise Profits or Profit Tax)

เก็บภาษีจากกำไรของหน่วยธุรกิจที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลทั้งภายในและต่างประเทศในอัตราร้อยละ 28 รวมทั้งหน่วยธุรกิจ / นิติบุคคลของต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนสำหรับหน่วยธุรกิจ ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลทั้งภายในและต่างประเทศที่ผลิตยาสูบ ให้เสียภาษีกำไรในอัตราร้อยละ 30 ในที่นี้ ร้อยละ 2 ให้มอบเข้ากองทุนควบคุมยาสูบ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาสูบ

2. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Personal Income Tax)

ภาษีเรียกเก็บจากรายได้จากผู้มีรายได้จากเงินเดือน ค่าแรงงานที่เป็นคนลาว คนต่างด้าว คนต่างประเทศ และคนไม่มีสัญชาติทุกคนที่มีรายได้จากการทำงานอยู่ในดินแดนของ สปป.ลาว ตามอัตราก้าวหน้า ตั้งแต่ร้อยละ 0 - ร้อยละ 28

ตารางแสดง อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ขั้น	ฐานกำไรแต่ละขั้น (กีบ)	ฐานการคำนวณ (กีบ)	อัตราอากร	อากรกำไรแต่ละขั้น (กีบ)	อากรทั้งหมดที่ต้องจ่าย (กีบ)
1	ตั้งแต่ 1,000,000 ลงมา	1,000,000	0%	0	0
2	ตั้งแต่ 1,000,001 - 3,000,000	2,000,000	5%	100,000	100,000
3	ตั้งแต่ 3,000,001 - 6,000,000	3,000,000	10%	300,000	400,000
4	ตั้งแต่ 6,000,001 - 12,000,000	6,000,000	15%	900,000	3,300,000
5	ตั้งแต่ 12,000,001 - 24,000,000	12,000,000	20%	2,400,000	3,700,000
6	ตั้งแต่ 24,000,001 - 40,000,000	16,000,000	25%	4,000,000	7,700,000
7	ตั้งแต่ 40,000,001 ขึ้นไป	.....	28%	.....	.....

3. ภาษีศุลกากร (Import and Export Duty)

โดยทั่วไป สปป.ลาว จัดเก็บภาษีศุลกากรสำหรับการนำเข้าและการส่งออกในอัตรา 2-70% ขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้า

การส่งออก :

- อุตสาหกรรมผลิตเพื่อส่งออกที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน จะได้รับยกเว้นภาษีส่งออกสำหรับสินค้าสำเร็จรูปทุกชนิดที่ส่งออก
- อัตราภาษีส่งออก แยกตามประเภทสินค้า ได้แก่

สินค้า	อัตราภาษี (%)
ไฟฟ้า	20
เมล็ดกาแฟ	5
ซุง ไม้แผ่น	ตามกำหนด
ไม้แปรรูป ปาร์เก้	30
ไม้อัด	3

การนำเข้า :

- อุตสาหกรรมผลิตเพื่อส่งออกที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจะได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่ใช้ผลิต ประดูแต่ง หรือประกอบเพื่อผลิตสินค้าส่งออก
- การนำเข้าอุปกรณ์การผลิต อะไหล่ และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้าจะได้รับการลดหย่อนภาษีนำเข้าเหลือเพียง 1% ของราคาสินค้านำเข้า

4. ภาษีการค้า (Business Turnover Tax)

เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากการขายสินค้าตั้งแต่การขายส่งจากโรงงานจนถึงผู้ค้าปลีก สปป.ลาว ได้ปรับเปลี่ยนจากที่เก็บใน 2 อัตรา ได้แก่ 5% และ 10% มาเป็นการใช้อัตราเดียวคือ ร้อยละ 10 ทั้งนี้ อัตราภาษีการค้าที่ผู้ประกอบการต้องชำระ แยกตามประเภทสินค้า อาทิ

ตารางแสดง อัตราภาษีการค้า

สินค้า	อัตราภาษี (%)	
	ผลิตในประเทศ	นำเข้า
เมล็ดพืช ด้ายฝ้าย ด้ายไหม	ยกเว้น	10
อาหาร รวมถึงเครื่องปรุง	ยกเว้น	10
ต้นอ่อนของพืช ปศุสัตว์ ข้าว	ยกเว้น	10
วัตถุดิบ สินค้าสำเร็จรูป เครื่องมือในภาคเกษตร เหมืองแร่	10	10
เสื้อผ้า รองเท้า เครื่องจักรที่ใช้ในการตัดเย็บ	10	10
อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ไฟฟ้า		
ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป อาทิ แป้ง ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม	10	10
เครื่องมือสำหรับการสื่อสาร		
กระเป๋าประเภทต่าง ๆ นาฬิกา เพอร์นิเจอร์	10	10
เครื่องปรับอากาศและอุปกรณ์โทรทัศน์ เครื่องเล่นวิดีโอ โลหะมีค่า	10	10
ผลิตภัณฑ์ไม้และหวาย อุปกรณ์และวัสดุก่อสร้าง ยานพาหนะ		

- สินค้าบางประเภทไม่ต้องเสียภาษีการค้า อาทิ เมล็ดพืช พ่อแม่พันธุ์สัตว์ อุปกรณ์การศึกษาวิจัย ธนบัตรและเงินเหรียญ เครื่องบิน รวมถึงอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการคมนาคมระหว่างประเทศ สินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าหรือสินค้านำเข้ามาใน สปป.ลาว เป็นการชั่วคราว
- ธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารต้องเสียภาษีการค้าในอัตรา 10%
- ธุรกิจบางประเภทได้รับยกเว้นภาษีการค้า เช่น ธุรกิจด้านการ

เกษตร ธุรกิจการขนส่งระหว่างประเทศ ธุรกิจส่งออกสินค้า ธุรกิจประกัน ธุรกิจการเงินและการธนาคาร กิจกรรมของภาครัฐที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

5. เก็บอากรกำไรจากวิสาหกิจส่วนบุคคล (Individual Enterprise) และผู้ประกอบการอาชีพอิสระตามอัตราที่กำหนด ตั้งแต่ ร้อยละ 0- ร้อยละ 28

ตารางแสดงอัตรากำไรจากการค้า

ชั้น	ฐานกำไรแต่ละชั้น (กีบ)	ฐานการคำนวณ (กีบ)	อัตรากำไร	อากรกำไรแต่ละชั้น(กีบ)	อากรทั้งหมดที่ต้องจ่าย (กีบ)
1	ตั้งแต่ 3,600,000 ลงมา	3,600,000	0%	0	0
2	ตั้งแต่ 3,600,001 - 8,000,000	4,400,000	5%	220,000	220,000
3	ตั้งแต่ 8,000,001 - 15,000,000	7,000,000	10%	300,000	920,000
4	ตั้งแต่ 15,000,001 - 25,000,000	10,000,000	15%	3,500,000	2,420,000
5	ตั้งแต่ 25,000,001 - 40,000,000	15,000,000	20%	2,400,000	5,420,000
6	ตั้งแต่ 40,000,001 ขึ้นไป	.....	28%	.....	.....

5. ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

- การนำเข้าสินค้าทุกประเภทต้องเสียค่าธรรมเนียมการนำเข้า (Administrative Fee on Imports) ประมาณ 5% ของมูลค่านำเข้าที่แจ้งต่อกรมศุลกากร

- โครงการลงทุนในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การลงทุนสร้างเขื่อนเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ต้องจ่ายค่าภาคหลวง (Royalty Fee) เป็นร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า และจ่ายค่าธรรมเนียมการใช้ทรัพยากร (Resource Levy) เป็นร้อยละของกำไรที่ได้รับจากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า

นอกจากนี้แล้วทางการ สปป.ลาว ได้มีการมอบอำนาจให้แผนกการค้าแขวงเป็นผู้ออกไปรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Form D และ AISP) โดยที่กระทรวงการค้า สปป.ลาว ได้ออกข้อตกลงโดยมอบอำนาจให้แผนกการค้าแขวง เป็นผู้คุ้มครองและออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Form D และ AISP) สำหรับสินค้าที่ผลิตได้อยู่ภายในประเทศ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่หน่วยงานธุรกิจในการส่งออกสินค้า จึงมอบหมายให้แขวงต่างๆ จำนวน 14 แขวง ได้แก่ แขวงหัวพัน เชียงขวาง หลวงพระบาง บ่อแก้ว ไชยะบุรี อุตรมไซย หลวงน้ำทา เวียงจันทน์ บอลิคำไซ คำม่วน สะหวันนะเขต จำปาสัก สาละวัน และเซกอง

4.6 การลงทุนของไทยใน สปป.ลาว

มูลค่าการลงทุนของไทยใน สปป.ลาว ในปี 2552 มูลค่า 908.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2553 มีมูลค่า 50.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเมื่อ

รวมการลงทุนของไทยตั้งแต่ปี 2543-2553 พบว่า จำนวนโครงการการลงทุน อยู่ในอันดับที่ 2 จำนวน 276 โครงการ รองจากจีนซึ่งมีโครงการทั้งหมดรวม 412 โครงการด้วยกัน แต่เมื่อพิจารณาด้านมูลค่าการลงทุนพบว่าประเทศจีน มีมูลค่าการลงทุนสูงที่สุด จำนวน 2,845 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในขณะที่รองลงมา คือ เวียดนาม และไทย ตามลำดับ การลงทุนของไทยส่วนใหญ่อยู่ใน สาขาไฟฟ้าพลังงาน เหมืองแร่ โทรคมนาคม และการเกษตร

โครงการที่สำคัญที่ธุรกิจไทยเข้าไปลงทุน ได้แก่

1. โครงการพัฒนาเขื่อนไฟฟ้าน้ำจืด 2 โดย Nam Ngum 2 Power Co., Ltd.
2. โรงงานผลิตเหล็กเส้นและเหล็กรูปภัณฑ์ โดย Lao Metal Industry Co., Ltd.
3. Hotel, Golf, Super Market, Sport Center โดย Intra Global Holdings (Lao) Co., Ltd.
4. ผลิตกระแสไฟฟ้าตามสัญญาสัมปทาน โดย Tad Salen Power Co., Ltd.
5. การค้าขาออก-ขาเข้า และผ่านแดน โดย SCC Lao Trading Re-export and Service Co., Ltd.

4.7 หลักเกณฑ์การจัดการรายได้และนำเงินกลับประเทศ

นักลงทุนผู้มีความประสงค์ดำเนินการประกอบธุรกิจ และลงทุนเพื่อการค้าใน สปป.ลาว ควรปฏิบัติตามแนวทางต่อไปนี้

- 1.) นักลงทุนต่างประเทศและแรงงานชาวต่างประเทศ ผู้ซึ่งทำงาน และมีรายได้เกิดขึ้นใน สปป.ลาว มีหน้าที่ต้องยื่นเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 10 ของรายได้ที่เกิดขึ้น
- 2.) การแสดงบัญชีทรัพย์สินเงินฝากซึ่งครอบคลุมถึงบัญชีเงินฝากที่เป็นเงินตราสกุลท้องถิ่น คือ เงินกีบและบัญชีเงินฝากเงินตราสกุลต่างประเทศที่ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศมีบัญชีฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ของ สปป.ลาว หรือ ธนาคารต่างประเทศที่มีสาขาทำการอยู่ภายในอาณาเขตของ สปป.ลาว
- 3.) การปฏิบัติตามระบบบัญชีที่กำหนดขึ้นโดยรัฐบาล สปป.ลาว องค์กรธุรกิจควรจัดทำรอบบัญชีให้มีความสอดคล้องกับระยะเวลาการตรวจสอบบัญชี ของกระทรวงการคลังของ สปป.ลาว
- 4.) การส่งรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศและทรัพย์สินมีค่ากลับคืนสู่ประเทศผู้ลงทุนหรือประเทศที่สาม โดยการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่รัฐบาลได้กำหนดไว้
- 5.) การจัดส่งเงินตราต่างประเทศผ่านระบบธนาคารพาณิชย์ที่มีสาขาเปิดดำเนินการภายในประเทศและใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่เกี่ยวข้อง ที่มีแหล่งอ้างอิงโดยธนาคารกลางแห่ง สปป.ลาว

‘นักลงทุนต่างประเทศและแรงงานชาวต่างประเทศ ผู้ซึ่งทำงานและมีรายได้เกิดขึ้นใน สปป.ลาว มีหน้าที่ต้องยื่นเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 10 ของรายได้ที่เกิดขึ้น’

6.) การส่งเงินผลกำไรที่เป็นเงินตราต่างประเทศกลับคืนสู่ประเทศเดิมของผู้ลงทุน หลังจากดำเนินการยื่นเสียภาษีเงินได้และภาษีที่เกี่ยวข้องต่อรัฐบาล ของ สปป.ลาว เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

7.) นักลงทุนต่างประเทศต้องให้ความสำคัญต่อการว่าจ้างแรงงานสัญชาติลาว แต่อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการชาวต่างชาติมีสิทธิในการว่าจ้างแรงงานที่มีฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศได้ในกรณีที่เป็น ในกรณีเช่นนี้จะต้องได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานราชการของ สปป.ลาวก่อน

4.8 อื่นๆ

- กฎหมายแรงงานและอัตราค่าแรงงาน

กฎหมายแรงงานกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการใช้แรงงาน เวลาทำงาน อัตราค่าจ้าง และการประกันสังคมดังนี้

ระเบียบการควบคุมและการใช้แรงงาน

- ไม่จำกัดสิทธิในการรับคนงาน แต่บังคับให้ทำสัญญาจ้างแรงงาน
- ต้องกำหนดระเบียบการโดยอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ
- กำหนดให้ตั้งกรมบาล (องค์กรแรงงานที่จัดตั้งขึ้นโดยกลุ่มแรงงาน)

ภายในสถานที่ทำงาน มีหน้าที่ชักชวนแรงงานให้ปฏิบัติตามระเบียบและเป็นสื่อกลางไกลเกลี่ยข้อพิพาทระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง

- ห้ามใช้แรงงานด้วยการบังคับ ยกเว้นกรณีเพื่อการรักษาความมั่นคงภายใน หรือกรณีเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้ใช้อำนาจ

เวลาทำงานและหยุดงาน

1. เวลาทำงาน

- งานธรรมดา สัปดาห์ละไม่เกิน 6 วัน วันละไม่เกิน 8 ชั่วโมง หรือสัปดาห์ละไม่เกิน 48 ชั่วโมง

- งานหนัก (ได้แก่ งานที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพได้ง่าย และมีความเสี่ยงสูงเมื่อคนงานต้องสัมผัสกับรังสี หรือสารเคมี) วันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง หรือสัปดาห์ละไม่เกิน 36 ชั่วโมง

2. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลาหากทำงานนอกเวลาปกติ แต่การทำงานนั้นจะต้องไม่เกิน 3 ชั่วโมงต่อวัน ไม่เกิน 30 ชั่วโมงต่อเดือน หรือหากมีความจำเป็นต้องทำงานล่วงเวลาเกิน 30 ชั่วโมงต่อเดือน จะต้องขออนุญาตเป็นการเฉพาะต่อองค์กรคุ้มครองแรงงาน โดยมีหนังสือรับรองเห็นชอบจากกรรมการ หรือผู้แทนแรงงาน เพื่อพิจารณาอนุญาตเสียก่อนจึงจะทำได้

3. มีวันหยุดประจำสัปดาห์อย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์ ส่วนวันหยุดราชการรัฐบาลจะเป็นผู้กำหนด

4. วันหยุดนักขัตฤกษ์ ลูกจ้างทุกคนมีสิทธิได้รับการพักผ่อนตามวันหยุดนักขัตฤกษ์ โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างแรงงานตามปกติ ถ้าวันหยุดนักขัตฤกษ์ ตรงกับวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้มีการหยุดชดเชยแทน

5. การลาป่วยไม่เกิน 30 วันต่อปี หากเกิน 30 วัน ผู้ป่วยจะใช้ กองทุนอุดหนุนแทนตามระเบียบการประกันสังคม ซึ่งผู้ใช้แรงงานจะได้รับ เงินเดือนตามปกติแต่ไม่เกิน 180 วัน และจะได้รับเพียงร้อยละ 50 หากเกิน 180 วัน

6. การลาพักผ่อนประจำปี (เฉพาะลูกจ้างรายเดือนที่มีอายุงานไม่ ต่ำกว่า 1 ปี) มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีได้ปีละไม่เกิน 18 วัน หากผู้ใดไม่ต้องการก็มีสิทธิเรียกเงินอุดหนุนตามจำนวนวันที่มีสิทธิลาหยุดโดยให้คิดเท่ากับ รายได้ของวันทำงานปกติ

เงินเดือนและค่าจ้าง

1. เงินเดือนและค่าจ้าง อาจเบิกจ่ายวันใดก็ได้ และจ่ายก่อนหรือ หลังงานก็ได้ ตามที่กฎหมายกำหนดให้เน้นความเสมอภาคในการรับเงินเดือน และค่าแรง โดยไม่คำนึงถึงเพศ สัญชาติ หรือเชื้อชาติ

2. ค่าแรงงานขั้นต่ำ รัฐบาลกลางกำหนดให้นักลงทุนต่างประเทศ จะต้องจ่ายค่าแรงงานขั้นต่ำ สำหรับการงานในอัตรา 10,000 กีบต่อวัน (ประมาณ 38 บาท) หรือเดือนละประมาณ 300,000 กีบ (ประมาณ 1,137 บาท)

3. ระดับเงินเดือนของลูกจ้างจะต้องไม่ต่ำกว่าระดับเงินเดือนขั้นต่ำ ที่ทางการประกาศ โดยลูกจ้างที่ทำงานในเวลากลางคืน (22.00-06.00 น.) ต้องได้รับเงินมากกว่าลูกจ้างที่ทำงานในเวลากลางวันไม่น้อยกว่า 1.1 เท่า และการเบิกจ่ายเงินเดือนหรือค่าแรงในแต่ละครั้ง ต้องมีลายเซ็นผู้รับและเบิกตรง ตามกำหนดเวลา (ยกเว้นสัญญาระบุไว้เป็นอย่างอื่น)

4. ค่าล่วงเวลา

- วันทำงานปกติ 17.00-20.00 น. 1.5 เท่าของปกติ
- 20.00-06.00 น. 2.0 เท่าของปกติ
- วันหยุดประจำสัปดาห์และวันหยุดราชการ
- 08.00-20.00 น. 2.5 เท่าของปกติ
- 20.00-06.00 น. 3.0 เท่าของปกติ

การประกันเงินเดือนหรือค่าแรง

1. กรณีเลิกกิจการ เงินเดือนหรือค่าแรงของลูกจ้างต้องจัดให้เป็น ปัญหาอันดับแรกในการชำระบัญชี

2. การหักเงินเดือนหรือค่าแรงเพื่อชดเชยค่าเสียหายจะต้องไม่เกิน ร้อยละ 20 ของเงินเดือนที่จะได้รับ

การทำสัญญาแรงงานและยกเลิกสัญญาแรงงาน

การทำสัญญาแรงงานถือเป็นเงื่อนไขที่จำเป็น ทั้งนี้อาจทำด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วแต่ลักษณะของการว่าจ้างซึ่งอาจกำหนดเวลา หรือไม่ได้

การขอใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) ใน สปป.ลาว ใช้เวลาอย่างน้อย 15 วัน

การทดลองงานมีกำหนดไม่เกิน 1 เดือนสำหรับแรงงานไร้ฝีมือ และไม่เกิน 3 เดือนสำหรับแรงงานฝีมือ

การยกเลิกสัญญา 3 กรณี

1. กรณีต่างฝ่ายต่างเห็นชอบ ผู้ประสงค์จะยกเลิกต้องแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 90 วัน

2. กรณีนายจ้างต้องการปลดพนักงานออก จะต้องแจ้งล่วงหน้า 3 เดือน พร้อมให้เหตุผลการปลด กรณีนี้ผู้ถูกปลดมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน

3. กรณีลูกจ้างกระทำความผิด นายจ้างสามารถปลดลูกจ้างออกจากการทำงานได้โดยไม่ต้องจ่ายเงินอุดหนุน การกระทำความผิด หมายถึง ไม่ซื่อสัตย์ ละเมิดระเบียบวินัยบ่อยครั้ง ละทิ้งหน้าที่การงาน 4 วัน ติดต่อกัน โดยไม่แจ้งเหตุผลบ่อยครั้ง หรือถูกศาลตัดสินจำคุก

- กฎหมายที่ดิน

สำหรับการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กำหนดว่าที่ดินทั้งหมดใน สปป.ลาว เป็นของชาติลาว อย่างไรก็ตาม นักลงทุนต่างชาติสามารถเช่าที่ดินใน สปป.ลาว ได้เป็นระยะเวลา 30-50-80 ปี ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของการลงทุน และการเจรจากับผู้มีอำนาจของแขวงต่างๆ และสามารถต่ออายุได้ ทั้งนี้ หน่วยงานที่มีอำนาจในการให้สัมปทานที่ดินแก่นักลงทุน ขึ้นอยู่กับขนาดที่ดิน ดังนี้

ขนาดที่ดิน	หน่วยงานที่มีอำนาจอนุมัติ
1-3 เฮกตาร์	แผนกสิกรรมและป่าไม้ในแขวง
3-100 เฮกตาร์	กระทรวงสิกรรมและป่าไม้
101-10,000 เฮกตาร์	รัฐบาล สปป.ลาว
ตั้งแต่ 10,001 เฮกตาร์	สภาแห่งชาติ

หมายเหตุ : 1 เฮกตาร์ เท่ากับ 6.25 ไร่

5. ข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นในการลงทุน

5.1 การจดทะเบียนการค้า

นักลงทุนที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศนี้บางส่วน ต้องตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการทางด้านเอกสารซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประกอบการลงทุนใน สปป.ลาว ดังนั้นจึงมีความสำคัญที่จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับเอกสารเหล่านี้ เพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจและการลงทุนใน สปป.ลาว

1. ใบอนุญาตลงทุนต่างประเทศ (Foreign Investment License : FIL)

คำแรกคือคำว่า ใบอนุญาตลงทุนต่างประเทศ หรือที่รู้จักกันดีในวงกว้างโดยเฉพาะในส่วนของภาครัฐบาล ในชื่อย่อ ว่า FIL ใบอนุญาตฉบับแรกนี้เป็นเอกสารของบริษัทฉบับแรกที่นักลงทุนทุกคนที่มีความสนใจจะเข้ามาลงทุนใน สปป.ลาว ต้องรู้จักและต้องดำเนินการขอรับ เนื่องจากใบอนุญาตฉบับนี้เป็นเหมือนใบเบิกทาง สำหรับนักลงทุนทุกคน หากไม่มีใบอนุญาตฉบับนี้ นักลงทุนจะไม่สามารถดำเนินการอะไรต่อไปใน สปป.ลาว ได้อีก เพราะการดำเนินการต่างๆ ในขั้นต่อไป จำเป็นต้องใช้ FIL เป็นเอกสารหลักในการอ้างอิงทั้งสิ้น เหตุผลที่นักลงทุนต้องดำเนินการขอ FIL นี้ เนื่องจากการลงทุนที่มาจากประเทศไทยย่อมหมายถึงการลงทุนจากภายนอกประเทศที่เข้าไปลงทุนใน สปป.ลาว ไม่ว่านักลงทุนของประเทศไทยนั้นจะเข้าไปร่วมถือหุ้นมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าจะทั้งหมด บางส่วน หรือแม้กระทั่งเป็นส่วนน้อย เนื่องจากกฎหมายของ สปป.ลาว นั้น การพิจารณาความเป็นบริษัทลงทุนจากต่างประเทศของบริษัทใดๆ นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าหุ้นส่วนใหญ่ของบริษัทเป็นนักลงทุน ต่างประเทศหรือนักลงทุนภายใน หากมีส่วนประกอบของหุ้นในบริษัทส่วนใดส่วนหนึ่งมาจากต่างประเทศ ย่อมถือว่าเป็นบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมด และต้องได้มีการดำเนินการขอ FIL ทั้งหมดเช่นกัน

สำหรับหน่วยงานที่นักลงทุนต้องติดต่อเพื่อขออนุญาตรับใบ FIL นั้น นักลงทุนต้องติดต่อกับกระทรวงแผนการและการลงทุน (Ministry of Planning and Investment: MPI) ซึ่งเป็นกระทรวงหลัก ที่รัฐบาลของ สปป.ลาว มีเป้าหมายที่จะจัดตั้งให้เป็นหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเชื่อมโยงนักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนกับหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดไว้ด้วยกัน ในลักษณะของ One-stop service หน่วยงาน MPI นี้จะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับ BOI ของประเทศไทย แต่จะมีขอบเขตอำนาจที่กว้างกว่า เนื่องจากอำนาจของ MPI ไม่ได้ถูกจำกัดเพียงในด้านของการส่งเสริมการลงทุนต่างประเทศ แต่ครอบคลุมนักลงทุนทุกคน แม้ว่านักลงทุนดังกล่าวจะไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมาย

แต่นักลงทุนดังกล่าวก็ต้องมาเสนอแผนการในการดำเนินธุรกิจกับทาง MPI ก่อนเสมอ เอกสารที่นักลงทุนจะต้องดำเนินการจัดเตรียม เพื่อยื่นเสนอขอรับ ใบ FIL จาก MPI นั้น ทาง MPI จะมีรายละเอียดเป็น package สำหรับการขออนุญาตลงทุนโดยเฉพาะ โดยจะมีแบบฟอร์มหลักที่เป็นเอกสาร ที่ต้องได้จัดเตรียมขึ้น ที่มีชื่อว่า Unified Investment Application Form in Lao P.D.R. ข้อมูลที่นักลงทุนต้องได้ดำเนินการกรอก จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวนักลงทุนโดยผู้ที่จะมาลงทุนต้อง ได้กรอกข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการดำเนินงานต่างๆ ของนักลงทุนที่ผ่านมา โดย จะต้องมีการแนบชีวประวัติโดยย่อของนักลงทุนดังกล่าวไปพร้อมกับแบบฟอร์ม หากนักลงทุนที่เสนอขออนุญาตลงทุนเป็นบริษัท ส่วนของข้อมูลรายละเอียด การจดทะเบียนของนักลงทุนในประเทศไทยเป็นสิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องส่ง เพื่อประกอบการพิจารณา นอกจากชีวประวัติแล้วนักลงทุนยังต้องส่งข้อมูลใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ financial statement ของนักลงทุนย้อนหลัง 3 ปีให้ MPI พิจารณาเพิ่มเติมอีกด้วย

ข้อมูลส่วนที่สองที่ต้องมีการกรอกรายละเอียดในแบบฟอร์มเพื่อ ขอรับ FIL จะเกี่ยวข้องกับบริษัทหรือกิจการที่จะลงทุนโดยตรง โดยต้องมีการ ระบุเกี่ยวกับข้อมูลการถือหุ้น ข้อมูลการจัดการบริหาร ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน ที่จะใช้ในการประกอบกิจการ ความเป็นไปได้ในการดำเนินธุรกิจ หรือที่ เรียกกันว่า บทวิพากษ์เศรษฐกิจและสังคม (Feasibility Study) ซึ่งจะต้อง รวบรวม ระบุเกี่ยวกับลักษณะโดยรวมของการลงทุนของนักลงทุน แผนงาน ทางด้านธุรกิจ ข้อมูลละเอียดในส่วนของการใช้วัตถุดิบของโครงการว่าจะ มีสัดส่วนการใช้ภายในประเทศเท่าใด นำเข้าเท่าใด สัดส่วนการใช้แรงงาน คนลาวและคนต่างประเทศต่างๆ แผนการรายรับรายจ่ายที่คาดการณ์ไว้ 5 ปี หลังจากการดำเนินการ เป็นต้น เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วน สำหรับผู้ที่มีอำนาจ ลงชื่อในใบคำร้องขอลงทุนดังกล่าว ได้แก่ ผู้อำนวยการใหญ่ของบริษัท (Managing Director) หรือจะเป็นผู้ที่จะเป็นเจ้าของบริษัทก็ได้

ปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทางหน่วยงานราชการต้องการพิจารณา คือ การให้ สิทธิพิเศษกับแรงงานและหน่วยผลิตภายในประเทศ หรือที่เรียกกันติดปากว่า Lao Preference ภายใต้กฎหมายของ สปป.ลาว นั้น จะมีข้อกำหนดที่ส่งเสริม ให้ให้นักลงทุนที่มาลงทุนใน สปป.ลาว ต้องใช้สินค้า และแรงงานของ สปป.ลาว เป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น ในส่วนของแรงงานคนต่างประเทสนั้น ตามกฎหมาย แรงงานและกฎหมายส่งเสริมการลงทุนต่างประเทศเองได้กำหนดว่า ห้ามมี คนต่างประเทสทำงานเกินร้อยละ 10 ของแรงงานทั้งหมด นอกจากนี้ การ พิจารณาส่วนของการใช้วัตถุดิบในการลงทุนก็เช่นกัน ทางรัฐบาลจะมุ่งเน้นให้ นักลงทุนใช้วัตถุดิบภายในประเทศเป็นหลัก เว้นแต่เพียงว่าเป็นวัตถุดิบที่ไม่สามารถ หาได้ในประเทศ หรือคุณภาพของวัตถุดิบ ภายในประเทศนั้นไม่เพียงพอเท่านั้น

‘ปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทาง หน่วยงานราชการต้องการ พิจารณา คือ การให้สิทธิพิเศษ กับแรงงานและหน่วยผลิต ภายในประเทศ หรือที่เรียกกัน ติดปากว่า Lao Preference ภายใต้กฎหมายของ สปป.ลาว นั้น จะมีข้อกำหนดที่ส่งเสริม ให้ให้นักลงทุนที่มาลงทุนใน สปป. ลาว ต้องใช้สินค้าและแรงงาน ของ สปป.ลาว เป็นหลัก’

อีกปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนต้องให้ความสนใจ คือประเด็นของสิ่งแวดล้อม หากโครงการดังกล่าวมีส่วนส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมของชุมชน ในพื้นที่การลงทุน นักลงทุนจะต้องดำเนินการจัดทำแบบประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมขึ้นมาเฉพาะ เพื่อศึกษาผลกระทบและเสนอแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสม และนำเสนอทรายงานและแผนการจัดการเยียวยาความเสียหายให้แก่กรมทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม หรือ Water Resources and Environmental Authority (WREA) เพื่อให้ออกใบอนุญาตยืนยันความสมบูรณ์ของแบบประเมินดังกล่าวเป็นการเฉพาะ สำหรับรูปแบบของการทำแบบประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมนั้นค่อนข้างมีความเข้มงวดสูง ประกอบกับปัจจุบันกำลังมีการพัฒนาในส่วนของแบบมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของ สปป.ลาว เป็นการเฉพาะอีกด้วย เรื่องสิ่งแวดล้อมจึงเป็นอีกเรื่องที่สำคัญ ซึ่งนักลงทุนต้องพิจารณา ภายหลังจากได้รับการอนุญาตจาก WREA แล้ว นักลงทุนต้อง ได้นำใบยืนยันนี้ประกอบไปกับเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา FIL ด้วย

‘การขออนุญาตใบ FIL นี้ คือเอกสารเกือบทั้งหมดที่ยื่นใน package นั้น ต้องได้มีการแปลเป็นภาษาลาวทั้งหมด โดยส่วนมากจะมีการทำเพียง 2 ภาษาเท่านั้น คือ ภาษาลาว และภาษาอังกฤษ หากได้ทำเป็นภาษาลาวจะเป็นการง่ายกับเจ้าหน้าที่ที่พิจารณาและระยะเวลาในการพิจารณาจะสั้นกว่าการส่งเอกสารเป็นภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว ภายหลังจากได้มีการยื่นเอกสารทั้งหมดที่จำเป็นแล้ว ทาง MPI จะดำเนินการส่งเอกสารฉบับดังกล่าวไปขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่นักลงทุนจะลงทุนเอง ยกตัวอย่างเช่น หากจะมีการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับโรงแรม MPI ก็จะมีการส่งไปขอความเห็นจากกองคดีการท่องเที่ยวแห่งชาติ หรือหากเป็นการลงทุนในด้านการเปิดธนาคาร ก็จะมีการส่งไปขอความเห็นจากธนาคารแห่ง สปป.ลาว เป็นต้น เมื่อได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานต่างๆ อย่างครบถ้วนแล้ว ทาง MPI จะออกใบอนุญาต FIL ให้แก่นักลงทุน ในด้านของระยะเวลาการออกจะเร็วหรือช้าขึ้นขึ้นอยู่กับรายละเอียดที่ส่งไปและความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่เวลาที่เป็นมาตรฐานสำหรับการออกใบอนุญาตหนึ่งใบ หากไม่ติดปัญหาใดๆ เลย คือ 21 วันทำการ

อีกสิ่งหนึ่งที่นักลงทุนต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับการขออนุญาตใบ FIL นี้คือเอกสารเกือบทั้งหมดที่ยื่นใน package นั้น ต้องได้มีการแปลเป็นภาษาลาวทั้งหมด โดยส่วนมากจะมีการทำเพียง 2 ภาษาเท่านั้น คือ ภาษาลาว และภาษาอังกฤษ หากได้ทำเป็นภาษาลาวจะเป็นการง่ายกับเจ้าหน้าที่ที่พิจารณาและระยะเวลาในการพิจารณาจะสั้นกว่าการส่งเอกสารเป็นภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว ภายหลังจากได้มีการยื่นเอกสารทั้งหมดที่จำเป็นแล้ว ทาง MPI จะดำเนินการส่งเอกสารฉบับดังกล่าวไปขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่นักลงทุนจะลงทุนเอง ยกตัวอย่างเช่น หากจะมีการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับโรงแรม MPI ก็จะมีการส่งไปขอความเห็นจากกองคดีการท่องเที่ยวแห่งชาติ หรือหากเป็นการลงทุนในด้านการเปิดธนาคาร ก็จะมีการส่งไปขอความเห็นจากธนาคารแห่ง สปป.ลาว เป็นต้น เมื่อได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานต่างๆ อย่างครบถ้วนแล้ว ทาง MPI จะออกใบอนุญาต FIL ให้แก่นักลงทุน ในด้านของระยะเวลาการออกจะเร็วหรือช้าขึ้นขึ้นอยู่กับรายละเอียดที่ส่งไปและความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่เวลาที่เป็นมาตรฐานสำหรับการออกใบอนุญาตหนึ่งใบ หากไม่ติดปัญหาใดๆ เลย คือ 21 วันทำการ

2. ใบทะเบียนวิสาหกิจ (Enterprise Registration Certificate : ERC)

ใบอนุญาตฉบับที่สอง ที่นักลงทุนทุกคนต้องดำเนินการเพื่อขอรับคือใบทะเบียนวิสาหกิจ หรือ ERC หากเทียบกับประเทศไทยแล้ว ERC จะเทียบเท่ากับหนังสือบริคณห์สนธิของบริษัท เป็นเอกสารสำคัญอีกใบหนึ่งที่ทุกบริษัทที่จะเข้าไปลงทุนในสปป.ลาว ต้องดำเนินการขอรับ โดยใบ ERC นี้จะได้ต่อเมื่อนักลงทุนได้รับ FIL มาจาก MPI ก่อน นักลงทุนจึงจะสามารถ

ดำเนินการเพื่อขอรับใบ ERC นี้ได้ ใบทะเบียนฉบับนี้ นอกจากจะมีความสำคัญในด้านของการเป็นเอกสารสำคัญของบริษัทแล้ว หากบริษัทใดดำเนินการจนได้รับเอกสาร ERC นี้แล้ว บริษัทจะถือว่าได้มีการจัดตั้งและมีตัวตนอยู่ภายใต้กฎหมายของ สปป.ลาวทันที เมื่อมีตัวตนภายใต้กฎหมายแล้ว บริษัทดังกล่าวก็จะมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามระยะเวลา 2 ส่วน คือการที่จะต้องดำเนินการนำทุนจดทะเบียนที่ระบุไว้ในใบทะเบียนเข้ามาภายในประเทศ ภายใน 60 วันนับแต่วันได้รับ ERC ส่วนที่สองคือจะต้องได้มีการเริ่มดำเนินกิจการที่ได้รับการอนุญาต ตาม FIL ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่รับทะเบียนฉบับนี้ หากนักลงทุนไม่ดำเนินการภายใต้กรอบระยะเวลาดังกล่าว เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีสิทธิดำเนินการถอดถอนทะเบียนทั้ง FIL และ ERC คืนจากนักลงทุนได้

สำหรับหน่วยงานและวิธีการขอรับ ERC นั้น นักลงทุนต้องติดต่อกับหน่วยงาน ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการจดทะเบียนบริษัทโดยตรง คือ หน่วยงานทะเบียนวิสาหกิจ (Enterprise Registration Office : ERO) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า เอกสารที่ต้องใช้ในการยื่นขอรับ ERC นี้ สามารถดาวน์โหลดได้จากอินเทอร์เน็ต นักลงทุนต้องกรอกข้อมูลซึ่งจะประกอบไปด้วยใบคำร้องขอจดทะเบียนวิสาหกิจ ใบคำร้องขอขึ้นทะเบียน และจะเป็นส่วนของแบบฟอร์มของสัญญาผู้ถือหุ้น และกฎระเบียบของบริษัท พร้อมทั้งเอกสารประกอบอื่นๆ ซึ่งรวมถึงสำเนาของ FIL ส่วนของผู้มีอำนาจลงนามในแบบฟอร์มทั้งหมดนั้น เนื่องจากในใบทะเบียน ERC นั้นจะได้มีการติดรูปของผู้บริหารใหญ่ (Managing Director) หรือรูปของเจ้าของวิสาหกิจด้วย บุคคลดังกล่าวจึงต้องเป็นผู้ลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มทั้งหมด ภายหลังจากได้รับเอกสารครบถ้วน ทาง ERO จะออกใบอนุญาตให้ภายใน 7 วันทำการ ค่าธรรมเนียมสำหรับการออกใบ ERC นั้น จะได้ดำเนินการจ่ายพร้อมกับการเสียค่าธรรมเนียมใบทะเบียนอากรเป็นจำนวน 1,000,000 กีบ

3. ใบทะเบียนอากร (Tax Registration Certificate :TRC)

ใบทะเบียนอากร หรือ TRC เป็นเอกสารที่สำคัญอีกฉบับหนึ่งของบริษัท โดยเอกสารฉบับนี้จะต้องได้มีการยื่นเพื่อขอรับใบทะเบียนใหม่ทุกปี เมื่อได้มีการดำเนินการยื่นภาษีรายปีครบถ้วนแล้วสำหรับการขอออกใบทะเบียน TRC ในครั้งแรกนั้นจะได้ดำเนินการภายหลังจากได้รับ ERC โดยจะยื่นไปที่ฝ่ายทะเบียนอากร กระทรวงการเงิน โดยในใบทะเบียนอากรดังกล่าวจะต้องได้มีการขอรับเลขทะเบียนอากรผู้เสียภาษีพร้อมกันไปในวันเดียวกัน เอกสารที่ต้องประกอบเพื่อยื่นใบทะเบียนอากรนั้นมีค่อนข้างมาก โดยจะมีแบบฟอร์มหลัก 2 ชุด ซึ่งต้องใช้วิธีการกรอก โดยต้องซื้อแบบฟอร์มจากทางกรมทะเบียนอากร และจะต้องประกอบเอกสาร เพิ่มเติม เช่น ใบแสดง

ทรัพย์สินที่มีอยู่ ใบแสดงสิทธิเหนือที่ดิน ใบยืนยันที่อยู่ของสำนักงานสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นต่างๆ ทุกฉบับลงลายมือชื่อของผู้บริหารใหญ่ (Managing Director) ทั้งหมด พร้อมกับรูปถ่ายโดยรูปของผู้บริหารใหญ่จะปรากฏอยู่บนใบทะเบียนดังกล่าวด้วย

สำหรับการขอรับเลขทะเบียนอาคารผู้เสียภาษีนั้น จะมีแบบฟอร์มอีกใบหนึ่งแยกต่างหาก โดยเลขทะเบียนอาคารนี้จะเป็นใบที่จะใช้ประโยชน์สำหรับการเก็บข้อมูลของทางกรมทะเบียนอาคาร โดยจะมีข้อกำหนดว่า หากบริษัทดังกล่าวดำเนินการขายสินค้าหรือให้บริการใด ต้องได้ดำเนินการโดยใช้เลขทะเบียนอาคารที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าวทั้งหมด ภายหลังจากได้รับเอกสารอย่างครบถ้วน แล้ว ทางกรมทะเบียนอาคารจะใช้เวลาในการพิจารณาและออกใบทะเบียนอาคารพร้อมเลขทะเบียนผู้เสียอากรให้ภายใน 10 วันทำการ โดยต้องได้มีการจ่ายค่าธรรมเนียมโดยรวมค่าธรรมเนียมของทะเบียน ERC ด้วย ประมาณ 1,700,000 กีบ

4. ตราประทับของบริษัท (Company's Seal)

สิ่งหนึ่งที่ระบบการจดทะเบียนบริษัทของ สปป.ลาว แตกต่างจากประเทศไทยอย่างชัดเจน คือรายละเอียดในส่วนของตราประทับบริษัท ในประเทศไทยตราประทับบริษัทนั้นจะเป็นส่วนที่ทางบริษัทแต่ละบริษัทจะดำเนินการแกะตราประทับเองและสามารถใช้ได้อย่างอิสระ แต่ใน สปป. ลาว นั้น การจะทำตราประทับบริษัทได้นั้น ต้องเสนอใบคำร้องเพื่อให้ทางเจ้าหน้าที่รัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการแกะตราประทับให้ โดยรูปแบบจะมีรูปแบบเป็นทรงแปดเหลี่ยม และมีฟอร์มที่เป็นมาตรฐาน และต้องได้มีการขออนุญาตเพื่อใช้ตราประทับเป็นการเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการแกะตราประทับและอนุญาตใช้ตราประทับนั้น เริ่มจากหน่วยงานที่ออกใบทะเบียนวิสาหกิจคือ ERO นอกจากการยื่นเพื่อขอรับ ERO แล้ว นักลงทุนต้องดำเนินการเรื่องขอซื้อแบบฟอร์มและกรอกแบบฟอร์ม ซึ่งเป็นแบบฟอร์มขออนุญาตแกะตราประทับจากทาง ERO หลังจากนั้นนักลงทุนต้องรอจนได้รับ TRC ก่อนจึงนำไปขออนุญาตที่ ERO ออกให้พร้อมกับ ERC และ TRC ไปขออนุญาตทางตำรวจแกะตราประทับ ซึ่งสังกัดกระทรวงป้องกันความสงบ (Ministry of Public Security) เป็นผู้ดำเนินการแกะตราประทับให้ ระยะเวลาในการแกะตราประทับนี้ใช้เวลาประมาณ 1 เดือน และภายหลังจากที่ได้รับตราประทับแล้ว จะต้องได้ดำเนินการเพื่อขอจากหน่วยงานตำรวจอีกรอบหนึ่งเพื่อขอรับใบอนุญาตนำใช้ตราประทับดังกล่าวใช้เวลาอีกประมาณ 2 สัปดาห์ เสียค่าธรรมเนียมประมาณ 50,000 กีบ ตราประทับของบริษัทที่ได้นั้น ทางราชการจะรับรู้การทำเพียงแค่อันเดียวเท่านั้นจะไม่มีกรอกตราประทับอันที่สองหรือที่สามให้เว้นแต่จะทำหายซึ่งก็ต้องแสดงหลักฐานการทำหายให้ครบถ้วน

5. ธนาคารแห่งสปป.ลาว (Bank of Lao PDR : BOL)

หน่วยงานกลางที่ชื่อว่าธนาคารแห่ง สปป.ลาว หรือธนาคารกลาง (BOL) หน่วยงานนี้เกี่ยวข้องกับนักลงทุนโดยตรง โดยเฉพาะในส่วนของนักลงทุนต่างประเทศ เกี่ยวกับการนำทุนจดทะเบียนจากต่างประเทศเข้ามาภายใน สปป.ลาว รวมถึงในส่วนของการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ และการขออนุญาตเปิดบัญชีอยู่ต่างประเทศของบริษัทที่จดทะเบียนภายใน สปป.ลาว ด้วย สำหรับส่วนของทุนนั้นเมื่อได้มีการจัดตั้งบริษัทแล้ว คือนับแต่วันที่ได้รับ ERC นักลงทุนมีภาระต้องนำทุนจดทะเบียนที่กำหนดไว้ตามใบทะเบียนต่างๆ เข้าประเทศ โดยตามกฎหมายระบุว่าจะให้นำเข้าอย่างน้อย 20% ของทุนจดทะเบียนที่ระบุไว้เข้ามาภายใน 60 วัน เมื่อได้มีการนำทุนเข้ามาภายในประเทศแล้ว นักลงทุนต้องดำเนินการติดต่อกับ BOL เพื่อให้ออกใบยืนยันการนำทุนเข้า (Capital Importation Certificate : CIC) เพื่อยืนยันการที่ได้นำทุนจดทะเบียนดังกล่าวเข้ามาภายในประเทศและในทุกครั้งที่ได้มีการนำทุนหรือแม้กระทั่งเงินกู้ยืมเข้ามาในบัญชีของบริษัทภายในประเทศ นักลงทุนก็จะต้องประกอบเอกสารเพื่อขอรับใบ CIC นี้ทุกครั้ง ระยะเวลาในการพิจารณาออกใบ CIC ใช้เวลาประมาณ 15 วันทำการ นอกจากนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทุนแล้ว หากบริษัทจะดำเนินการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ นักลงทุนก็จะต้องมาดำเนินการติดต่อกับ BOL เช่นกัน โดยจะต้องประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความสามารถในการชำระหนี้ของบริษัทในการกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวมาให้แก่ BOL และที่สำคัญนักลงทุนต้องได้ส่งร่างสัญญากู้ยืมเงินจากต่างประเทศมาให้ BOL ตรวจสอบพิจารณา ก่อน หากนักลงทุนไปดำเนินการลงนามในสัญญา ก่อนแล้วจึงมาขออนุญาต ในครั้งแรกจะได้รับหนังสือตักเตือน แต่หากยังคงทำผิดเช่นเดิมจะโดนปรับเป็นเปอร์เซ็นต์ของมูลค่าสัญญากู้ยืมที่ได้ลงนามกันไปนั้น ซึ่งสูงถึง 50% เมื่อ BOL ได้รับเอกสารแล้วจะพิจารณาเพื่อออกใบอนุญาตกู้ยืมเงินจากต่างประเทศให้กับนักลงทุนใช้เวลาประมาณ 15 วันทำการเช่นกัน ส่วนของการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศนั้น ส่วนหนึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับส่วนทุนของบริษัท โดยภายใต้กฎหมายของ สปป.ลาว นั้น ทุนจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือทุนทั้งหมด และทุนจดทะเบียน ทุนทั้งหมด (Total Capital) หมายถึงทุนที่นักลงทุนคิดว่าจะต้องใช้ในการลงทุนโครงการทั้งหมด หรือ Project Cost ที่รวมเอาทั้งส่วนที่เป็นทุนจากผู้ถือหุ้นและส่วนที่เป็นเงินจากการกู้ยืมมา ส่วนทุนจดทะเบียน (Registered Capital) นั้น หมายความว่าเฉพาะส่วนของทุนที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนเดียว ลบส่วนที่เป็นเงินจากการกู้ยืมไป โดยภายใต้กฎหมายของ สปป.ลาว ได้กำหนดสัดส่วนของทุนจดทะเบียนว่าต้องไม่ต่ำกว่า 30 เปอร์เซ็นต์ของทุนทั้งหมด ย่อมแปลว่าอัตราส่วน D/E ratio ต้องไม่เกิน 70:30 หากอัตราส่วนการกู้ยืมสูงเกินกว่าที่กำหนด นักลงทุนต้องขอรับความเห็นจาก MPI ก่อน ว่า

‘นักลงทุนต้องได้ส่งร่างสัญญากู้ยืมเงินจากต่างประเทศมาให้ BOL ตรวจสอบพิจารณา ก่อน หากนักลงทุนไปดำเนินการลงนามในสัญญา ก่อนแล้วจึงมาขออนุญาต ในครั้งแรกจะได้รับหนังสือตักเตือน แต่หากยังคงทำผิดเช่นเดิมจะโดนปรับเป็นเปอร์เซ็นต์ของมูลค่าสัญญากู้ยืมที่ได้ลงนามกันไปนั้น ซึ่งสูงถึง 50%’

อัตราส่วนดังกล่าวนั้น MPI รับผิดชอบและจะได้มีการกำหนดให้เพิ่มทุนภายหลัง อีก หาก MPI ไม่เห็นชอบด้วย BOL ก็จะไม่อนุญาตให้มีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศดังกล่าว

ส่วนสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับ BOL สำหรับนักลงทุนต่างประเทศคือการขออนุญาตเปิดบัญชีธนาคารอยู่ต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการชำระคืนเงินกู้ยืม หรือเพื่อชำระค่าสินค้าและบริการที่ซื้อขายก็จะต้องมาดำเนินการขออนุญาตจาก BOL เช่นกัน โดยการเปิดบัญชีดังกล่าวต้องเปิดเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์เฉพาะที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น สำหรับการยื่นเอกสาร ทาง BOL ใช้เวลาประมาณ 15 วันทำการในการพิจารณาออกใบอนุญาตเปิดบัญชีต่างประเทศให้ ค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตทั้งหมด ทั้งการขอรับ CIC การขออนุญาต กู้ยืมเงินจากต่างประเทศ และการขออนุญาตเปิดบัญชีอยู่ต่างประเทศนั้น BOL เก็บในอัตราเดียวคือฉบับละ 15,000 กีบ

5.2 เงื่อนไขการชำระเงิน

- การชำระเงินในการซื้อขายสินค้าระหว่างไทย-ลาว

การชำระเงินโดยการใช้ระบบการเปิด L/C (Letter of Credit) : ส่วนใหญ่เป็นการชำระเงิน จากรัฐบาลไทยในการซื้อพลังงานไฟฟ้าจากลาว

การชำระด้วยเงินสด : คือ เงินบาทของไทย และเงินกีบของลาว ซึ่งการซื้อขายระหว่างไทย-ลาว จะนิยมชำระเป็นเงินบาทมากกว่าเงินกีบ เนื่องจากการจำกัดการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของรัฐบาลลาวและค่าเงินกีบไม่มีเสถียรภาพ

การชำระเงินโดยใช้ระบบ T/T (Telegraphic Transfer) : เป็นระบบของการไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยผู้ส่งออกไทยจะส่งสินค้าไปให้ผู้นำเข้าลาว โดยให้เครดิต (ระยะเวลาจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์) เมื่อครบกำหนดเครดิตผู้นำเข้าลาวจะโอนเงินกลับมาให้ผู้ส่งออกของไทย

การชำระเงินโดยระบบ D/A (Document Against Acceptance) : ผู้ส่งออกของไทยจะตรวจสอบฐานะของผู้นำเข้าลาวจนเป็นที่พอใจแล้วจะส่งสินค้าไปให้ผู้นำเข้าลาว พร้อมส่งเอกสารการออกสินค้า (Shipping Documents) ให้ธนาคารในลาวเพื่อการชำระเงิน ผู้นำเข้าของลาวจะต้องนำเงินมาชำระสินค้าที่ธนาคารก่อน จึงจะได้รับเอกสารเพื่อนำไปออกสินค้าจากคลังสินค้าได้

6. คำถามที่ถามบ่อยเกี่ยวกับการค้าการลงทุน

1.) **ถาม** - การค้าขายกับนักธุรกิจของ สปป.ลาว มีความเชื่อถือได้หรือไม่ ผู้ซื้อซึ่งอยู่ใน สปป.ลาว จะสามารถชำระค่าสินค้าได้ หรือสามารถชำระได้ในระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่ ?

ตอบ - แม้ว่า สปป.ลาว จะทำการค้าขายมานานพอควร แต่ทว่า ก็ยังไม่มีเงินตราต่างประเทศเพียงพอที่จะทำการค้าด้วยระบบเงินตราได้เต็มที่ ปัจจุบัน สปป.ลาว มีปริมาณการค้ากับต่างประเทศปีละ 6,000 ล้านบาทเศษ มีรายได้จากการส่งออกสินค้าที่สำคัญๆ เช่น เสื้อผ้า ไม้ กาแฟ ของป่า สมุนไพร เศษเหล็ก ปีละประมาณ 1,600 ล้านบาทเศษ ขายกระแสไฟฟ้าให้ไทยปีละ 500-600 ล้านบาท และได้รับเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศประมาณ 2,500 ล้านบาท ปัจจุบันการค้าระบบแลกเปลี่ยนหรือที่เรียกกันว่า ระบบบราเตอร์เทรด ก็ยังคงใช้กันอยู่อย่างกรณีของบริษัทน้ำมันเชลล์ ซึ่งขายน้ำมันให้แขวงคำม่วน ปรากฏว่าพอส่งน้ำมันเข้ามาหลายๆ ทางฝ่ายลาวไม่มีเงินจ่าย เขาก็ใช้วิธีกดคูปองให้เชลล์ แต่เชลล์เป็นบริษัทน้ำมันเขาไม่ทำเหมืองแร่ดีบุก จึงให้ไทยซาโก ซึ่งเป็นบริษัทในเครือเข้าไปทำเหมือง ก็กลายเป็นว่าไทยซาโกเป็นคนจ่ายค่าน้ำมันให้ลาว

นอกจากนี้การแก้ปัญหาในการทำการค้าของ สปป.ลาว อาจจะเป็นเรื่องที่โชคดีสำหรับลูกค้าที่เป็นคนไทย เนื่องจากลูกค้าฝ่ายลาวยินดีที่จะรับเงินสกุลบาทของไทยในการทำการค้าแต่ทว่าการค้าโดยอาศัยเงินไทยนั้น ลูกค้าทั้งสองฝ่าย จะต้องไว้เนื้อเชื่อใจกันอย่างยิ่ง มิฉะนั้นแล้วฝ่ายไทยจะเป็นผู้เปรียบระบบการค้าที่จะรับเงินบาท ลูกค้าทั้งสองฝ่ายจะต้องติดต่อกันเอง

2.) **ถาม** - นักธุรกิจไทยต้องมีความรอบคอบและระมัดระวังในการทำธุรกิจกับนักธุรกิจของ สปป.ลาว โดยเฉพาะเมื่อต้องนำเข้าสินค้าบางอย่างจาก สปป.ลาว ?

ตอบ - ในบางกรณี เมื่อมีการตกลงธุรกิจจากความคุ้นเคย หากไทยเป็นผู้ซื้อหรือผู้นำเข้ามาประเทศไทยจะต้องนำเงินไปให้นักธุรกิจของ สปป.ลาวก่อนเพื่อหาซื้อสินค้าหรือเพื่อดำเนินการต่างๆ เพื่อให้ได้สินค้ามา ปัญหา คือ ไม่มีอะไรเป็นหลักประกันว่าเมื่อจ่ายเงินก้อนนั้นไปแล้วสินค้าจะมาตามที่สัญญากันได้ หากมีการผิดสัญญาก็ไม่มีใครตามเรื่องให้ได้เพราะไม่มีหลักฐานอะไร ถ้าไม่เช่นนั้น ก็ต้องทำการค้าผ่านระบบธนาคาร

เหตุการณ์ทำนองนี้ เป็นเรื่องที่พ่อค้าทั้งหลายสมควรจดจำไว้เป็นอุทาหรณ์ ตราบดีที่ลูกค้าสามารถหาสินค้าให้ได้ตามกำหนดในสัญญา ทรานนั้น การนำเงินตราต่างประเทศ ไม่ว่าจะเงินสกุลบาทหรือสกุลอื่นใดโดยไม่ผ่านธนาคารเพื่อไปจ่ายให้ลูกค้าก็เป็นเรื่องที่หลงหูหลงตาเจ้าหน้าที่ของรัฐไปได้เสมอ ยามใดที่ลูกค้า เกิดขัดสนขึ้นมาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้ต่อกันได้

‘หากไทยเป็นผู้ซื้อหรือผู้นำเข้ามาประเทศไทยจะต้องนำเงินไปให้นักธุรกิจของ สปป.ลาว ก่อนเพื่อหาซื้อสินค้าหรือเพื่อดำเนินการต่างๆ เพื่อให้ได้สินค้ามา ปัญหาคือ ไม่มีอะไรเป็นหลักประกันว่าเมื่อจ่ายเงินก้อนนั้นไปแล้วสินค้าจะมาตามที่สัญญากันได้ หากมีการผิดสัญญาก็ไม่มีใครตามเรื่องให้ได้เพราะไม่มีหลักฐานอะไร ถ้าไม่เช่นนั้นก็ต้องทำการค้าผ่านระบบธนาคาร’

เมื่อนั้นเงินที่จะนำไปจ่ายให้เขา จะกลายเป็นเงินที่เข้าประเทศโดยผิดกฎหมาย ขึ้นมาทันที ความจริงคนลาวก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นขี้โกงอะไรแต่ปัญหาคือเขาวางแผนในการใช้จ่ายเงินไม่เป็น เวลาพ่อค้าไทยนำเงินไปจ่ายเพื่อที่จะให้เขาเป็นค่าใช้จ่ายในการหาสินค้า เช่น ตัดไม้หรือซักรากไม้ออกมา เขาก็เอาเงินนั้นไปใช้จ่ายอย่างอื่นเสียจนหมดเอาไปซื้อรถมอเตอร์ไซด์ขี่เล่นบ้าง หรือเอามาเที่ยวฝั่งไทยเสียจนหมด พอถึงเวลาจะทำงานกันจริงๆ ก็ไม่มีค่าใช้จ่ายหรือเงินเหลือไม่พอ ก็ได้ของออกมาไม่ตามสัญญาที่ให้กันไว้พ่อค้าไทยก็บอกว่าไม่เป็นไร คิดหนีไว้ก่อนก็ได้ บางรายปล่อยให้หนี้พอกพูนเสียจนไม่มีทางจะชดใช้ให้ได้ ก็ต้องใช้วิธีโกงเอาตัวๆ แล้วก็เลิกกิจการไปเลยจริงๆ

3.) **ถาม** - มีวิธีสำหรับการสร้างความมั่นใจกับการชำระเงินจากนักธุรกิจของ สปป.ลาว หรือไม่ ?

ตอบ - เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการบิดพลิ้วกัน จังหวัดนครพนม ได้มีการนำร่องในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยการออกเป็นประกาศของจังหวัด เรื่องหลักประกันการชำระเงินนำเข้าและส่งออกโดยสาระสำคัญของ การออกประกาศฉบับนี้คือ ให้ธนาคารเข้ามามีส่วนในการออกหลักประกันการชำระเงินในการส่งซื้อสินค้าไม่ว่าการนำเข้าหรือส่งออก โดยธนาคารที่เข้ามาให้บริการคือ ธนาคารทหารไทย สาขานครพนม และธนาคารลาวใหม่ สาขาแขวงคำม่วน จะตกลงกันในการเรียกเก็บเงินระหว่างธนาคาร ซึ่งในความจริงแล้ว หลักการก็เหมือนกับการเปิดแอลซี. (Letter of Credit) นั่นเองคือเมื่อผู้ซื้อและผู้ขายสินค้าทำสัญญากันแล้ว ผู้ซื้อจะต้องนำสัญญาซื้อขายนั้นพร้อมทั้งเงินสดตามสัญญาไปที่ธนาคารประเทศผู้ซื้อ สมมติว่าผู้ซื้อเป็นคนไทยก็ไปที่ธนาคารทหารไทย สาขานครพนมธนาคารดังกล่าวก็จะออกหนังสือค้ำประกันการชำระเงินค่าสินค้าตามสัญญาซื้อขาย แล้วส่งไปยังธนาคารประเทศผู้ขายในที่นี้คือ ธนาคารของ สปป.ลาว นั่นเองจากนั้นธนาคารสปป.ลาวก็จะแจ้งให้ผู้ขาย ซึ่งเป็นคน สปป.ลาว ทราบว่าธนาคารที่ประเทศผู้ซื้อคือธนาคารทหารไทยได้รับรองการชำระเงินค่าสินค้าแล้วเมื่อผู้ขายส่งมอบสินค้าให้ผู้ซื้อครบถ้วนตามสัญญาแล้ว ให้ส่งเอกสารการส่งสินค้าไปให้ธนาคาร เพื่อธนาคารจะได้เรียกเก็บเงินจากธนาคารประเทศผู้ซื้อมาให้ผู้ขายต่อไปถ้าไทยเป็นผู้ขายก็กลับกัน การทำเช่นนี้จะทำให้ทั้งผู้ซื้อและผู้ขายมั่นใจได้ว่า เงินที่จ่ายไปแล้วจะได้สินค้ามาแน่ๆ เพราะธนาคารที่ออกหลักประกันการชำระเงินให้เขาจะต้องตรวจสอบอย่างมั่นใจเสียก่อนว่ามีการส่งมอบสินค้ากันจริงการผิดสัญญา เพราะเหตุแห่งการใช้จ่ายเงินไม่เป็นของคนลาวดังกล่าวข้างต้น อาจจะพอมีทางแก้ไขได้

4.) **ถาม** - สัญญาที่ทำกับนักธุรกิจของ สปป.ลาว มักเกิดการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ?

ตอบ - ในหลายกรณีการบิดพลิ้วสัญญาก็เกิดขึ้นอย่างจงใจ ด้วยการเขียนข้อความบางประการที่จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสัญญาได้ในอนาคต

‘หลักการก็เหมือนกับการเปิด แอลซี. (Letter of Credit) นั่นเอง คือเมื่อผู้ซื้อและผู้ขายสินค้าทำสัญญากันแล้ว ผู้ซื้อจะต้องนำสัญญาซื้อขายนั้นพร้อมทั้งเงินสดตามสัญญาไปที่ธนาคารประเทศผู้ซื้อ’

เช่น “ถ้าเกิดเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทั้งสองฝ่ายจะได้หารือเพื่อแก้ไขให้สอดคล้องกับความเป็นจริง” ข้อความที่แสนจะธรรมดาในสัญญาตัวเอง ที่อนุญาตให้ค่าที่ไม่พึงปรารถนาเหล่านี้เกิดขึ้น เป็นต้นว่า “โควตาไม้ของบริษัทเราหมดสิ้นแล้ว ตามสภาพความเป็นจริงทำต่อไปไม่ได้”, “บริษัทขาดทุนทำต่อไปไม่ได้ คือสภาพความเป็นจริง”, “เงินค่าสินค้าที่รับมา ใช้จ่ายไปหมดเพราะขาดทุน ถ้าจะให้ส่งไม่ต้องจนครบสัญญาต้องนำเงินมาให้ยืมก่อนถึงจะทำต่อไปได้ เพราะตามสภาพความเป็นจริงเราไม่มีเงินเหลือเลย”, “ศูนย์กลางขึ้นภาษีไม้ ตามสภาพความเป็นจริง ราคาไม้สูงขึ้นถ้าไม่เพิ่มราคาให้อีกทำไม่ได้ สัญญาต้องลบล้าง (คือเลิกสัญญานั่นเอง)”, “ค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น เพราะบางอย่างลืมนึกไป ตามความเป็นจริงเราไม่มีกำไรจะทำได้อย่างไร ถ้าไม่เพิ่มก็ลบล้างสัญญา”, “ราคาในสัญญานี้ขายให้ไม่ได้เพราะคนอื่นให้ราคาสูงกว่า สภาพความเป็นจริงปัจจุบันเป็นอย่างนี้” หรือ “สั่งซื้อพัดลมจากประเทศไทย 200 ตัว ส่งมอบไปแล้วบางส่วน ส่วนที่เหลือไม่เอาแล้ว ตามสภาพความเป็นจริงขณะนี้ตลาดต้องการรุ่นที่ออกใหม่” ฯลฯ ในฐานะที่เป็นการค้าระหว่างประเทศ การค้าระหว่างไทย-สปป.ลาว ก็มีปัญหาและอุปสรรคมากมาย บางครั้งก็มากเกินไปที่จะคาดได้ว่าเป็นปัญหาของคู่ค้าที่สื่อภาษาเดียวกันเข้าใจได้

5.) *ถาม* - นักธุรกิจไทยที่ต้องการส่งออกสินค้าเข้ามาขายใน สปป.ลาว ควรปฏิบัติเช่นไร เพื่อให้ประสบความสำเร็จกับสินค้าของตน?

ตอบ - ประการสำคัญที่นักธุรกิจชาวไทยมองข้ามคือ การไม่เห็นความสำคัญของการติดต่อประสานงานกับสำนักงานการค้าระหว่างประเทศ (สคร.) ซึ่งการประสานงานผ่าน สคร. ณ กรุงเวียงจันทน์ ย่อมทำให้เกิดความมั่นใจและน่าเชื่อถือของนักธุรกิจไทยในสปป.ลาว ต่อนักธุรกิจชาวไทยรายอื่นๆ เพื่อที่ทำการค้าด้วย และอีกประการหนึ่งนักธุรกิจไทยสามารถติดต่อตัวแทนจำหน่าย (Distributor) เพื่อทำการกระจายสินค้า ซึ่งทาง สคร.มีรายชื่อของตัวแทนจำหน่ายซึ่งย่อมมีความน่าเชื่อถือในระดับหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ การติดต่อโดยตรงโดยไม่ผ่านทางสคร. นอกจากการค้าแล้ว การลงทุนก็เช่นเดียวกัน หากมีการติดต่อผ่านทางสคร. ย่อมสร้างความน่าเชื่อถือต่อหน่วยงานของรัฐใน สปป.ลาว โดยเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการลงทุน เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งจะเป็นการง่ายในการพิจารณาหรืออนุมัติโครงการที่ขอเข้าไปลงทุนใน สปป.ลาว

7. หน่วยงานสำคัญและสถานที่ติดต่อ

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเวียงจันทน์

Royal Thai Embassy

Phonkeng road

Vientiane, Lao PDR

ตู้ ป.ณ. 23 หนองคาย 43000

โทรศัพท์ 007-856-21-214582-3

โทรสาร 007-856-21-214580

E-mail : thaitn@mfa.go.th

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงเวียงจันทน์

028 Kaisone Phomvihane Av, Ban Phonxay, Xaysettha District,

Vientiane Capital , Lao P.D.R.

ตู้ ป.ณ. 7 อ. เมือง จ.หนองคาย 43000

โทรศัพท์ 007-856-41-212373

โทรสาร 007-856-21-412089

สถานกงสุลใหญ่ ณ สหวัณนะเขต

No. 26, Ban Xayamongkon, Kouvoravong Road,

Khanthabouly District

Savannakhet Province, Lao PDR

ตู้ ป.ณ.22 มุกดาหาร 49000

โทรศัพท์ 007-856-41-212373

โทรสาร 007-856-41-212370

กรมส่งเสริมการลงทุน

บ้านสีถานเหนือ ถนนสุพานวง

เมืองสีโคดตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์

สปป.ลาว โทรศัพท์ 007-856-21-222 691, 217 005

โทรสาร 007-856-21-215 491, 222 691

กระทรวงแผนการและการลงทุน

บ้านสีถานเหนือ ถนนสุพานวง

เมืองสีโคดตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

โทรศัพท์ 007-856-21-216 653, 216 562, 217 001, 217 020

โทรสาร 007-856-21-216 552, 217 010, 217 019, 216 754

แผนกแผนการและการลงทุน แขวงสะหวันนะเขต

ถนนฟ้างุ่ม เมืองโกสอน พมวิหาร

แขวงสะหวันนะเขต

โทรศัพท์ 007-856-41-212 163

แผนกแผนการและการลงทุน แขวงจำปาสัก

เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก

โทรศัพท์ 007-856-31-212 541

โทรสาร 007-856-31-212 542

Special Economic Zone Office

Savannakhet Province

โทรศัพท์ 007-856-41-212145

โทรสาร 007-856-41-214291

Ministry of Industry and Commerce

Phonxay Road, Ban Phonxay,

Xiasettha District, Vientiane, Lao PDR

โทรศัพท์ 007-856-21-412014

โทรสาร 007-856-21-412434

E-mail: citd@moc.gov.vn/

Department of Foreign Trade Policy

โทรศัพท์ 007-856-21-452453, 415 927, 415 931,450 065

โทรสาร 007-856-21-450066

Ministry of Finance

Thatluang Road, Ban Phonxay,

Xiasettha District, P.O. Box 46,

Vientiane, Lao PDR

โทรศัพท์ 007-856-21-412409

โทรสาร 007-856-21-412407

Bank of Lao PDR

Yonnet Road, P.O. Box 19 Vientiane, Lao PDR

โทรศัพท์ 007-856-21-223331

โทรสาร 007-856-21-218326

<http://www.bol.gov.la>

Lao National Chamber of Commerce and Industry

Ban Phonphanao, Kaysone Phomvihane Road,

Saysettha District, Vientiane Capital,

P.O.Box 4596

Vientiane, Lao PDR

Tel : 007-856-21-452579, 453312-4

Fax : 007-856-21-452580

E-mail: incci@laotel.com

www.incci.laopdr.com

รายชื่อร้านอาหารไทยใน สปป.ลาว**Sudaporn Thai Food (ข้าวราดหน้า)**

017/2-3 Ban Anou, Jaoanu Road,

Chanthabouly District, Vientiane Capital, Lao P.D.R.

Tel : (856-21) 214 283

Linda Sathaporn Restaurant

306/18 Ban Phonsynuan, Saphanthong Road,

Sisattanak District, Vientiane Capital, Lao P.D.R.

Tel. : (856-21) 415 355

Pikul Restaurant

Ban Haysok, Laungprabang Road,

Sikhottabong District, Vientiane Capital, Lao P.D.R.

Tel. : (856-21) 212 377

Tonhome Restaurant

Ban Sihome, Samsenthai Road,
Chanthabouly District, Vientiane Capital, Lao P.D.R.
Tel. : (856-21) 223 113

Sweet Home Restaurant

118/1 Ban Thatkao Thadeau Road,
Sisattanak District, Vientiane Capital, Lao P.D.R.
Tel. : (853-21) 314 048

Asia Pavilion Hotel

379 Ban Xiangnyeun, Samsenthai Road,
Chanthabouly District, Vientiane Capital, Lao P.D.R.
Tel. : (856-21) 213 430, 213 431, 213 085, 222 890
Fax : (856-21) 213 432

Kongview Restaurant

108 Unit 01, Ban Nongpanay
Sikhottabong District, Vientiane Capital, Lao P.D.R.
Tel. : (856-21) 520 522, 20-5689 9738
Fax : (856-21) 520 533

Tonenam Restaurant

Ban Phonsenuan, Saysettha District,
Vientiane Capital, Lao P.D.R.
Tel. : (856-30) 988 4888, 988 5888
Fax : (856-30) 526 6121
Mobile : (856-20) 5422 2333
E-mail : vklaofurn@yahoo.com

บรรณานุกรม

สำนักงานการค้าระหว่างประเทศ ณ สปป.ลาว
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
กรมการค้าต่างประเทศ
คู่มือลงทุนด้านการเกษตรใน สปป.ลาว
ธนาคารแห่งประเทศไทย
<http://www.thaitextile.org>
<http://www.boi.go.th>
http://www.ounon19.com/Vientiane_C1.htm
<http://www.dpichamp.com/>
<http://www.hotsia.com/Loas>
<http://www.pointasia.com>

44/100 ถนนนนทบุรี1 ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทร. (662)507 7999 โทรสาร. (662)507 7722, (662)547 5657-8
เว็บไซต์: <http://www.dep.thai.go.th>

